

Joannis Brunonis, M.D. De medicina praelectoris, societatis medicae praesidarii, antiquariorum apud Scotos ab epistolis Latinis, Elementa medicinae.

Contributors

Brown, John, 1735-1788
Denovan, Campbell, active 1777-1799
Millar, Richard

Publication/Creation

Edinburgi : Excudit C. Denovan, M,DCC,LXXXIV. [1784]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/cwzuyt6t>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

15649/B

A xxxiii. 7

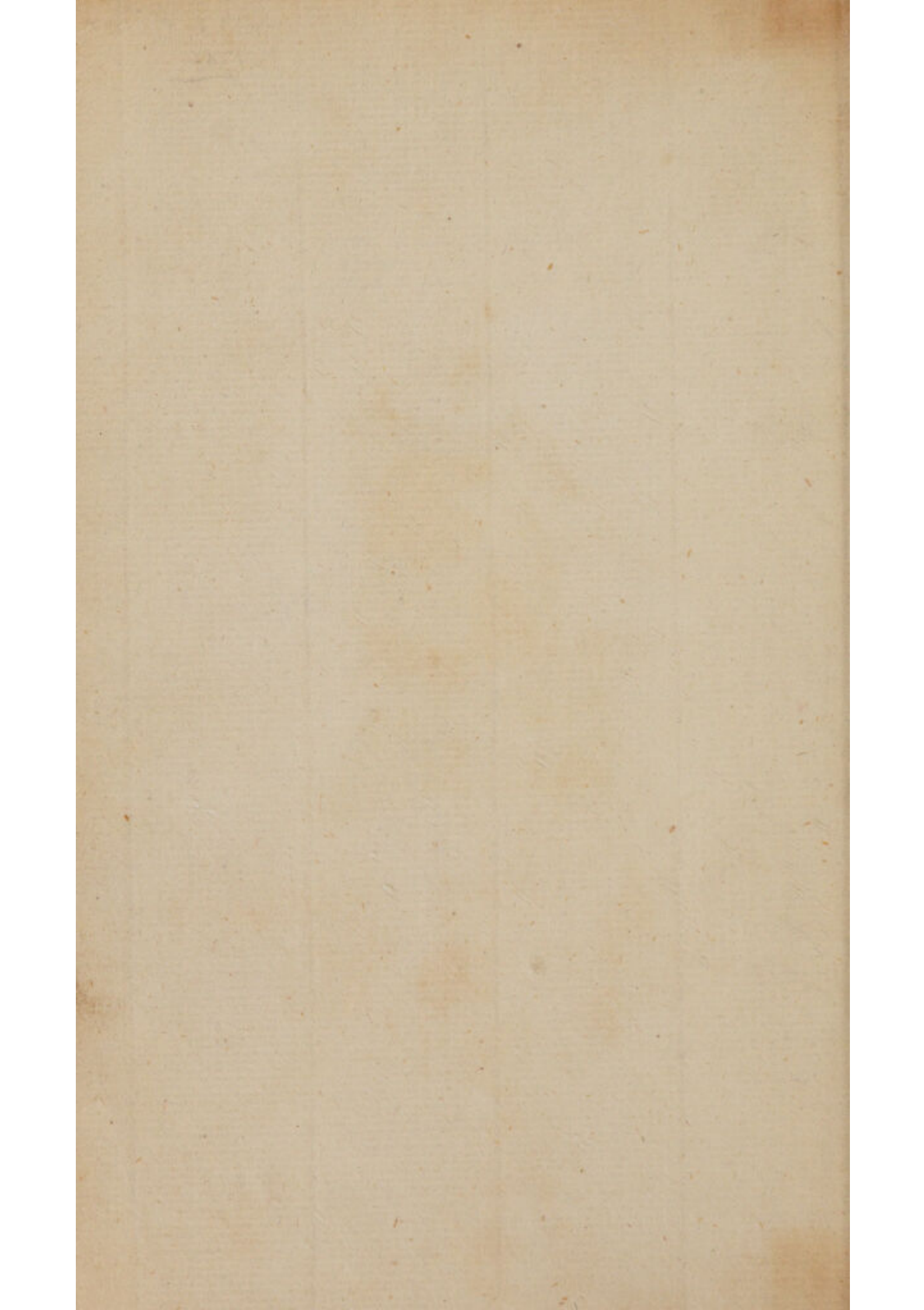
MEDICAL PORTRAIT.—BRUNONIS (J.,
M.D.) *Elementa Medicinæ* (Vol. 1 only),
fine portrait in black of Author, 8vo, hf.
1784

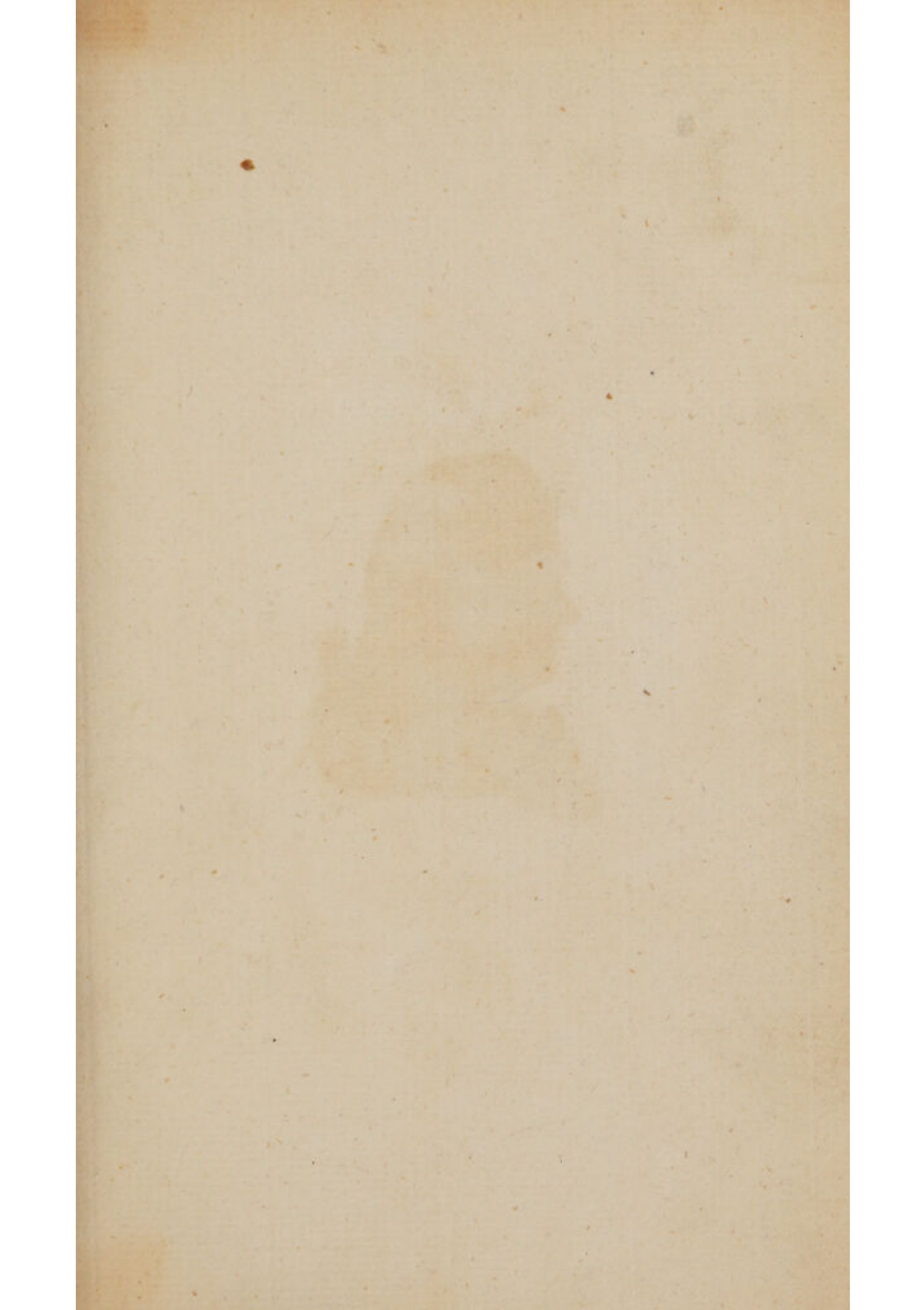
Brown, J.

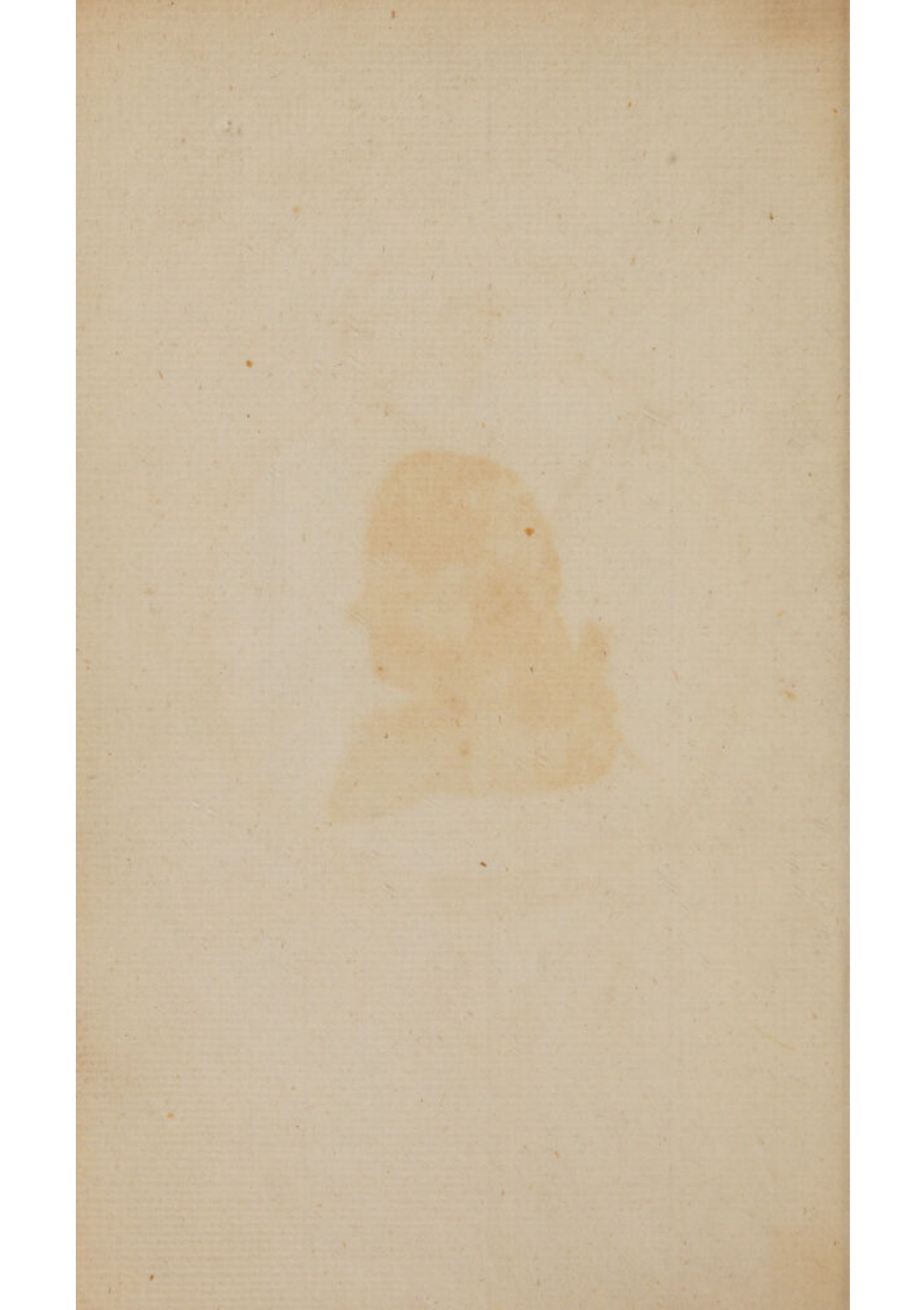
4/4/1
394
uug

Richard^{us}, Miller
1786

7^s

*E tenebris mentis aciem clarum extollere lumen.
Qui primus potuisti! — Lucretius.*

JOANNIS BRUNONIS, M. D.

DE MEDICINA PRAELECTORIS,

SOCIETATIS MEDICAE PRAESIDARII,

ANTIQUARIORUM

APUD SCOTOS

AB EPISTOLIS LATINIS,

ELEMENTA MEDICINAE.

EDITIO ALTERA

PLURIMUM EMENDATA,

ET INTEGRUM DEMUM

OPUS EXHIBENS.

EDINBURGI:

Excudit C. DENOVAN.

M,DCC,LXXXIV.

P R A E F A T I O.

AB hujus operis scriptore viginti amplius anni, discendo, docendo, nullas medicinae partes non diligenter scrutando, consumpti. Quorum annorum quinque primi, aliunde accipiendo, accepta cognoscendo, credendo, quasi pretiosam possessionem, occupando; proximum lustrum, singula clarius explanando, subtilius excolendo, poliendo; tertium dubitando, quia nihil ad mentem processerat, algendo, cum multis claris viris, cum ipso vulgo, pro incerta penitus et incomprehensibili salutiferam artem deplorando; sine fructu, sine dulcissima rerum menti, luce veri, praeteriere, tantaque caduci et brevis aevi mortalis pars, tam opima, periit. Solo quarto lustro, veluti viatori, ignota regione, perditis viae vestigiis, in umbra noctis erranti, perobscura quaedam, quasi prima diurna, lux demum adfulsit.

Decimo tertio abhinc anno, cum ille XXXVI aetatis ageret, in primam podagrae accessionem incidit. Plurimos ante annos bene vixerat, nisi quod paucis ante morbi adventum mensibus tenuiore solito victu se continuerat, circiter XL diebus cursum suum morbus absolvit, nec, nisi sexto dein anno, ac tum quoque, post aliquot tenuis praeter solitum victus menses, repetivit.

petivit. Firmissima erat aetas, habitus, excepta podagrae labe, et inducto per insolitam abstinentioniam debilitatis aliquanto, bonus. E plethora et nimio vigore pendere morbus, ex vetere medicorum opinione, dicebatur. Materia e genere plantarum pro cibo praecipiebatur, vinum vetabatur. Quo cum cura facto, morbus non rediturus promittetur^{at}. Totus in hac administratione exactus annus. Intra quem quatuor violentissimae, dolentissimae, longissimae, accessiones acciderunt, annus claudicationem inter et cruciatum, praeter XIV dies, divisus. Unde tantae turbae, si sanguinis abundantia et nimius vigor in causa esset, quaeri coeptum. Cur XII, XV ante annis, cum sanguinis, vigoris, plus suberat, morbus non incidisset, et, post magnam et satis longam de victu remissionem, demum prodiisset, cur inter primam accessiorem et has recentes, quo tempore ad solitum victum uberem reditum erat, tantum temporis intervallum intercessisset, jamque bis, post victus in parciolem mutationem, propediem contigisset? Haec omnia reputabantur. Tandem hujus quaestionis solutionem major altera expediit. Quid prima vitae parte cibi, potio, et similia alia vitae adjumenta, faciunt? Roburdant. Quid postea? Minus usque minusque. Quid sub vitae finem? Adeo non amplius roborant, ut manifeste debilitent. Quin et, iisdem, quibus ante sustentatur, praesidiis tandem vita, plerumque morborum interventu, finitur.

Cum morbi prius, dein mors sic, non ex inopia, sed vitae praesidiorum copia, incidant, debilitatem tamen morbi causam deprehendebat, et, non debilitantia, sed roborantia, in auxilium esse querenda, videbat.

bat. Hanc igitur indirectam debilitatem nominandam putabat. (XXVIII. ad XXXVI.). Roborandi ratio ita feliciter per biennium cessit, ut hujus sine levissimam tantum accessionem expertus sit. Quae ne quarta pars cujuslibet priorum quatuor erat. Verum nullus medicus inficias ibit, quin talis morbus, qui quater uno anno recurrebat, saepius, quam pro hac ratione, biennio proximo sub eadem curatione, recurrisset, nec, binas singulis annis adjicere, nimium esse putabit. Mitis accessio, quarta parte, gravioribus minor erat. Multiplica igitur XII per IV, et ea computatione levati morbi ratio e quadragenis et octonis ad singula redibit. Ut primo^o anno solis cibis e plantis usus erat, ita hoc biennio solis fere carnis, et quam maxime alentibus, utebatur. Optimum genus eligebat, in copia parcebat.

Juvenis, qui apud illum habitabat, et asthmate gravissimo laborabat, eodem modo curatus, pro quotidiano morbo unam tantum accessionem exacto biennio passus est.

Postea, cum saepe ei objectum esset, ideo podagram in debilitate sitam non esse, quod comes ejus inflammatio esset. Hanc quoque in debilitate positam neququam dubitans, periculum veri fecit. Invitavit amicos ad prandendum, bibit hilariter, et intra duas horas, ejus pedis, quo impransus tangere pavimentum prae dolore nequierat, integerrimus usus restitutus est. Unde asthenicam quoque esse inflammationem videbat. Talesque deinde gutturis in cynanche putrida, in gangraenosa, in rheumatalgia, quae perperam rheumatismus longus nominatur, et in fine typhi

typhi, quae cerebrum interdum adficere creditur, dummodo adficiat, inveniebat.

Cum podagra canalem alimentarium, maximeque ventriculum, adficiat, et saepe turbis, dyspepticarum consimilibus, grassetur; ^{cum sibi podagra staret} ecqua ei cum iis esset adfinitas, scire cupiens, has aequae ac illam, stimulantibus auxiliis cedere, animadvertibat. Quin et omnes illic spasmodicos, omnes convulsivos, omnes fere pueriles, morbos ejusdem notae esse, dein comperiebat.

Porro eosdem spasmodicos et convulsivos adfectus, etiam in motus voluntarii instrumentis investigans, eandem eorum quoque naturam, sed vehementia majorem, ut in variorum corporis extrinsecus locorum spasmis et doloribus, item in ipsa epilepsia, in ipso tetano, detegebat. Eaque ratione ingentem adfectuum numerum, in quibus, tanquam inflammatorii fuissent, scalpellus sine fine strictus erat, e sanguinis penuria et aliis debilitatis causis pendere, et non sanguinis, non aliorum humorum detractionibus, sed repletionem et restituto robore tollendos, perspiciebat.

Primo quoque tempore, ad accessiones podagrae solvendo, vino et consimili potione valida, item alente cibi materia, nempe carnea condita, contentus, potentiorum remediorum usum differebat. Quae utique nuper mira cum felicitate expertus, toties accessiones repellendi, valetudinemque simul firmandi, quoties repeterent, haecenus adeo desideratum desperatumque arcanum per opium deprehendebat, quod in se et aliis saepius effecit. Jam tertius annus agitur et prope exigitur, ex quo frustra ipsius eum morbus revisit.

Similibus

Similibus curationum exemplis edoctus, sanguinis profluvia, quae haemorrhagiae dicuntur, non e plethora et vigore, sed e sanguinis penuria, et aliunde nata debilitate pendere, comperiebat, eoque phlogisticorum, ubi in prima editione disposita erant, numero rejecit, inter asthenicos in secundo operis volumine collocanda. Sanguinis enim detractionem, varias purgationes, inediam, frigus, et sedantia, quae dicuntur, noxae; stimulatricem curationem solam salutis, esse cernebat, ipsumque vinum et gallicum spiritum, quae adeo nocentia judicata erant, potentissime omnium morbos solvere, reperiiebat. Qua re comperta; in omnibus morbis, ubi sanguis abundare visus aliis erat, eum deficere, et ex eo, aliorumque stimulorum, defectu, debilitatem causam, remedia stimulantia, pro causae magnitudine, esse discebat.

Eandem febrium, tam intermittentium, quam continuarum, causam et curationem, adfulgente e mendendi ratione luce, cognoscebat.

Et sic paulatim, a natura, circa patulum asthenicorum morborum orbem, quasi manu ductus, omnes in eadem causa, nempe, debilitate, pendere, omnes eodem remediorum, nempe, stimulantium, genere, solvendo, et neque causam neque curationem, nisi magnitudine, differre, percipiebat.

Quod ad phlogisticos morbos attinet, quorum neque causae, neque curationis, rationem alii viderant, in iis inflammationem non causam, sed effectum, esse, et causa, nempe diathesi, nec ea quidem, nisi perquam vehemente, nasci jamdudum intellexerat. Deinceps catarrhum

tarrhum non a frigore, ut vulgo judicatur, sed a calore, et reliquis notis stimulis, effici, a frigore, et aliis auxiliis debilitantibus, solvi, in se ipso experiebatur. Quod repertum eum ad catarrhalia in rubeola symptomata aestimanda ducebat, ubi maximum virum, qui phlogisticorum morborum curationem tantum promoverat, asthenicorum ignarus erat, ab alexipharmacis medicis seductum sentiebat. Cumque ea symptomata maxime periculosa morbi pars sint, igitur eorum vera curatio non totius morbi curationis plurimum interesse non poterat. Quo factum est, ut refrigerans et antiphlogistica curatio, postquam ejus periculum factum est, aequè in rubeola ac variola, prodesse sit comperta. In phlogisticis morbis causam illustravit, curationem amplificavit, ditavit, explicavit, ad certum principium reduxit. Communes omnes morbos in duas formas, phlogisticam seu sthenicam, et asthenicam seu antiphlogisticam, distribuit. Illos in nimia incitatione, hos in deficiente consistere; illos debilitantibus, hos stimulantibus auxiliis tolli; utrorumvis noxas excitantes alterorum auxilia, et contra, esse, et ea eodem opere, ac potestates secundissimam valetudinem creantes, agere, tantummodo magnitudine differre, demonstravit. Eandem ad plantas extendit doctrinam. Principium, quod omnes partes illustrant et confirmant, proposuit. An igitur ars conjecturalis, sibi parum constans, et longe plerisque sui partibus falsa, in certam demum, quae vitae dici possit, scientiam est redacta?

† After a long drought, when a shower falls,
the whole vegetable creation may be said to
rejoice.

É L E M E N T A
M E D I C I N A E.

P A R S P R I M A

ET R A T I O N A L I S.

C A P. I.

I. **M**EDICINA est, secundam animan-
tium valetudinem tuendi, ad-
versae occurrendi ac medendi, scientia.

II. Idem, ad plantas conversum, studi-
um, Agricultura nominandum.

III. Secunda valetudo est, omnium ac-
tionum jucundus, facilis et justus usus.
Jucunditas, nisi metaphorice, minus ad
plantas pertinet.

IV. Adversa valetudo in omnium, aut
aliquarum, exercendarum molestia, diffi-

A

cultate,

cultate, aut perturbatione, consistit. Haec morbos respicit.

V. Morbi sunt vel universo corpori communes, communes^s dicendi; vel aliqua parte contenti, locales nominandi.

VI. Illi ab initio communes semper sunt; hi tantum in cursu, idque rarius. Illis semper opportunitas (VIII.), his nunquam, praeit. Illorum communitas ex vitae principii labore est, horum ex offensa locali. Illorum curatio in totum corpus, horum in partem aegram, dirigitur.

VII. Ad medici officium attinent communes omnes, et localium quotquot, adfecta prius parte, caeterum demum corpus, cum aliqua ^{communium} ~~perpetuorum~~ similitudine, fecus habent.

VIII. Opportunitas ad morbos est corporis status, a secunda valetudine ita recedens, ad adversam ita vicinus, ut illius adhuc, quam insidiosae simulat, contineri finibus videatur.

IX. Hi status (III. IV. VIII.) animantium vita sunt; cui haud absimilis plantarum, sed imperfectior, est.

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT
BY
JOHN STOW
1618

I have used here the word Communis in preference to the common one Idiopathicus, the latter leading to a wrong idea.

Sumt.) Hi adde. - Hæ, dum sic ut reliqua corpus
adficiunt, ita tam ab illis /xl/ quam a se ipsis
exoriantur.

The proper action of the External Exciting Powers
depends upon a due condition of the Internal; &
in

C A P. II.

X. In omnibus vitae statibus (IX.) homo et reliquae animantes a mortuis se, vel alia quavis inanimi materia, hac sola proprietate differunt; quod externis rebus, et quibusdam sui propriis actionibus, sic adfici possunt, ut ipsis vivis propria, suae actiones, efficiantur. Quod dictum, quicquid in rebus vitale est, comprehendit, eoque ad plantas pertinet.

XI. Id (X.) facientes res externae fere omnes sunt, calor, victus, sanguis, hinc segregati humores, et aër. Venena et contagiones incertius eodem spectant.

XII. Corporis ipsius actiones idem (X.) praestantes, contractio muscularis, sensus, et cerebri in cogitando, et adfectus ciendo vis, sunt.

XIII. Earum rerum et actionum (X. XI. XII.) sublato opere, ^{vel vitæ nōdum, vel} mors certa: Nihil fere aliud vitae necessarium.

XIV.

E L E M E N T A

XIV. Proprietas (X.), per quam utraeque (XIII.) agunt, Incitabilitas dicenda; ipsae Potestates incitantes nominandae. Vocabulo corpus, tam corpus simpliciter dictum, quam etiam mente, animo, vel anima, preditum, significatur, systema^A vulgo dictum.

XV. Potestatum incitantium communis effectus, sensus, motus, mentis actio, et animi adfectus, sunt. Qui effectus cum unus idemque sit; omnium igitur potestatum opus unum et idem quoque esse, nec aliarum aliam actionem existere, concedendum.

XVI. Potestatum incitantium, in incitabilitatem agentium, effectus Incitatio nuncupandus.

XVII. Eaedem, quoniam aliae manifestis impulsibus^a agunt, idem aliarum effectus eandem operis rationem arguit, et omnibus vis agendi quaedam inesse videtur, stimulatrices adpellandae, §

C A P.

in like manner that of the former upon that of the latter. The sum of Excitement necessary to life & health cannot exist without the mutual action of both.

^x The word *lustoma* was never introduced into the Greek language till the decline of Grecian literature. It has been eagerly adopted with other barbarous words by Physicians.

§ Igitur sunt Potestates Incitantes, ita in incitabilitatem agentes, ut incitationis semper aliquid efficiant; Communes quo ab alteris internoscantur, adpellanda. Ha in partem tantum agunt, nec nisi concitato jam illis affectu, reliquum corpus, ac saepe ne sic quidem, efficiunt.

P. xvii.^a Thus the blood acts by the impulse of dis-
tension, & in like manner the senses are
called into ^{action} by the impulses of their different
objects.

N O T I C E

C A T A L O G

XVIII. Quid fit in hunc

(V. 1.)

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

in hunc

C A P. III.

XVIII. Quid sit incitabilitas, quoque pacto ab incitantibus potestatibus (XIV.) adficiatur, ignoratur. Sed, quicquid est; vel ejus aliquantum, vel ejus vis aliqua, unicuique vivere incipienti tribuitur. Tributi five vis, five copia, in aliis animantibus, et iisdem aliàs, alia est. Partim ob incertam rei naturam, partim ob sermonis communis egestatem, item hujus doctrinae novitatem, incitabilitas modo abundare, cum stimuli parum admotum est; modo deficere, exhauriri aut consumi, cum is vehementius incubuit, passim deinceps dicetur. Tam hic, quam aliàs, ubique rebus veris standum: lubrica causarum, utpote fere incomprehensibilium, quaestio, venenatus ille philosophiae anguis, cum cura fugienda. Nequis igitur, per modo relata dicta, incitabilitatis naturam respici; aut, an materia sit, et sic modo

modo augeatur, modo imminuatur; an adhaerens materiae facultas, nunc vigeat, nunc langueat, definiri; aut ullo modo reconditam quaestionem attingi, quod magno scientiae malo semper fere factum, interpretetur.

XIX. Quoniam incitabilitatis aliquantum, quamvis exiguum, semper in vita subest (X. XIII.), nec potestatum incitantium actio, validior, imbecillior, unquam deest; omnibus igitur his vis stimulatoria (XVII.) major, minorve, nimia, justa, deficiens, inesse judicanda. Magna sanguinis copia nimis stimulat, eoque morbos, in nimio stimulo positos, concitat; sed ejusdem penuria, quamvis debilitans, et morbos, quos debilitas causa continet, adducens, etiam stimulare, tantumque comminus, quo ipsa major sit, intelligenda. Eademque omnium potestatum incitantium ratio; nisi quod venena et contagiones (XI.) excipi posse videntur. Sed

XX: Venena aut non faciunt communes, (V.) de quibus hic agitur, morbos; aut, si faciant, idem, quod solitae potestates (XIV.)

We know not what Gravity is, we know only
its laws.

& Item Cibi quidam malè semper alentes, saepe
nocentes; ut et supra, infraque, et aliter purgantia
Adfectusque sedantes qui dicuntur.

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

(XIX)

EXPLANATION

The first part of the book contains a general description of the country, its climate, soil, and productions. The second part contains a description of the principal towns and cities, and the third part contains a description of the principal rivers and lakes. The fourth part contains a description of the principal mountains and hills, and the fifth part contains a description of the principal forests and woods. The sixth part contains a description of the principal minerals and metals, and the seventh part contains a description of the principal manufactures and trades. The eighth part contains a description of the principal religions and sects, and the ninth part contains a description of the principal laws and customs. The tenth part contains a description of the principal diseases and disorders, and the eleventh part contains a description of the principal medicines and remedies. The twelfth part contains a description of the principal animals and birds, and the thirteenth part contains a description of the principal plants and flowers. The fourteenth part contains a description of the principal insects and reptiles, and the fifteenth part contains a description of the principal fishes and aquatic animals. The sixteenth part contains a description of the principal minerals and metals, and the seventeenth part contains a description of the principal manufactures and trades. The eighteenth part contains a description of the principal religions and sects, and the nineteenth part contains a description of the principal laws and customs. The twentieth part contains a description of the principal diseases and disorders, and the twenty-first part contains a description of the principal medicines and remedies. The twenty-second part contains a description of the principal animals and birds, and the twenty-third part contains a description of the principal plants and flowers. The twenty-fourth part contains a description of the principal insects and reptiles, and the twenty-fifth part contains a description of the principal fishes and aquatic animals.

The book is divided into three parts. The first part contains a general description of the country, its climate, soil, and productions. The second part contains a description of the principal towns and cities, and the third part contains a description of the principal rivers and lakes. The fourth part contains a description of the principal mountains and hills, and the fifth part contains a description of the principal forests and woods. The sixth part contains a description of the principal minerals and metals, and the seventh part contains a description of the principal manufactures and trades. The eighth part contains a description of the principal religions and sects, and the ninth part contains a description of the principal laws and customs. The tenth part contains a description of the principal diseases and disorders, and the eleventh part contains a description of the principal medicines and remedies. The twelfth part contains a description of the principal animals and birds, and the thirteenth part contains a description of the principal plants and flowers. The fourteenth part contains a description of the principal insects and reptiles, and the fifteenth part contains a description of the principal fishes and aquatic animals.

²
In this part of our subject we consider
such poisons or contagions only as produce
universal Diseases. Such therefore are ex-
cluded, as operate by destroying organization
or continuity of substance, & excite therefore
only local Disease.

§ Omnis e plantarum genere cibi materia, si
quis ei soli pro alimento fiderit, male alit;
meliore materia ali solitis, hac subducta, nocet
idque debilitando. Sed haec materies, quae quam-
vis incommode, vitam tamen quam nulla
diutius

(XIV.), agendo, ejusdem arguuntur operis.²

XXI. Aliae contagiones morbos, in nimio stimulo (XVII.), aliae in debilitate (XIX.), positos, comitantur. Quos utrosque si non solae contagiones, sed solitae etiam in stimulo positae, noxae, quod constat, conjuncto opere creant; ideo, quoniam idem hac in re effectus est, eadem quoque causa, id est, eadem utrumque operis ratio, fit, necesse est. Quin et minus solitis noxis contagiones valere posthac demonstrabitur. Eodem pertinet, quod auxilia nulla, praeter illa, quae pendentibus e solitarum noxarum opere morbis medentur, a contagionibus illatos tollunt. Denique magna debilitandi in quibusdam contagionibus vis non magis, quam e frigore par aut major debilitas suboriens, diversam actionem arguit.

XXII. Quoniam solae potestates communes (XV.) omnia vitae creant, et solum earum opus stimulans est (XIX. ad XXII.); in stimulo igitur omnia quoque

que vitae, omnis five secunda, five adversa, valetudo, nec in ulla alia re, consistunt. Et

XXIII. Potestatum effectus (XV.), incitatio, continens vitam causa, citra certos, quibus perire mox dicetur, fines, pro stimuli (XXII.) magnitudine, suboritur; quae secundam valetudinem mediocris, major nimii stimuli, morbos, minor ^{aut de extremum magno} in deficiente hoc, seu debilitate, positos, efficit.

XXIV. Haec incitabilitatis (XIV.) et incitationis ratio est; ut, quo potestates imbecilius egerint, seu stimulus minor fuerit, eo magis incitabilitas abundet; quo validius stimulus incubuerit, eo illa exhaustior subsit; illic admotus stimulus incitationis plus, hic minus, usque suscitet. Ad illud illustrandum, puer aut sobrius exiguo, cui nondum assueverunt, stimulo, summam, quam capere possunt, incitationem cito nanciscuntur; hujus exempla sint adultus aut potator. Sed eodem pertinent omnes potestates, ^{illuc} ~~huc~~ parum, ^{huc} ~~illuc~~ nimis, incitantes.

XXV. Ut incitatio, ex incitantium potestatum

diutius sustentat, stimulet necesse est, tantumque
alentiore minus. Quod si unde morbi astheni-
ci, et non ab inedia nascuntur, id ideo fit,
quod aliqua intus mutatio, qua gratæ incita-
bilitati relatio summa est, imminuitur, usu
venit.

& Hi adde.)

Nulli Affectus sedantes sunt, & sic dicti tantum
Incitantium qui dicuntur minor vis sunt. Nun-
cius grandis pecunie parte gaudio; dimidio dein
certior

certior gaudio quoque sed minori est. (Falsum
denum idem repertus dolorem movet. Sed
quis hic? Nonne gaudium tantum privatio?
Mortitiam procula prois imminuunt, dein
paulatim ad gaudium tollunt.

³ Every human being at the beginning of its
existence receives a certain quantity of
Excitability. This quantity, for the sake of
illustration, we chuse to distinguish by the
name of 80 degrees. We suppose the highest
vigour of which we are capable when this
quantity is half consumed, that is, at 40°
after this period, could we procure fresh
excitability, we would be immortal.

The middle age of life is pleaded commonly
by authors at 35 years.

testatum (XIII.) stimulo, non sine incitabilitate (X. XIV.), nascitur, sic haec stimuli et incitabilitatis inter se ratio reperitur; medius stimulus, mediam quoque, seu semiconsumptam, incitabilitatem, adficiens, summam parit incitationem.³ Quae tanto minor usque subnascitur, quanto vel major ille, vel haec cumulatior, justo fit. Hinc juventutis vis, pueritiae et senectutis infirmitas. Hinc, intra modicum magis temporis intervallum ex medio vitae genere vigor, e largiore, parciore, debilitas.

XXVI. Quod cum ita sit, suus cuique aetati, suus cuique habitui, si incitatio rite regatur, vigor est. Pueritia et ea, quam incitabilitatis copia facit, imbecillitas, exiguum stimulum, recipit, minore languet, majore fatigatur. Senectus et ea, quam incitabilitatis defectus creat, infirmitas, largum stimulum postulat, ^{parvum caput,} parciore de-jicitur, obruitur largiore.

Hinc (XXVI.), quo abundantior incitabilitas est, eo facilius saturatur, minus stimuli recipit. Quae stimuli impotentia

eo procedit, ut minimus demum suffocet. Contra, quo plus incitationis ^{bili fortis} detritum est, eo etiam usque stimuli minus patitur, donec minimus vitam extinguat.

XXVII. Sed certi fines, intra quos haec (XXIII. ad XXVII.) fiunt, sunt. Sic, ut dictum (XXV.), suboriens incitatio duabus conditionibus finitur.

XXVIII. Quarum altera est exhausta, vehemente stimulo, incitabilitas. Nam omnes incitantes potestates eo magnitudinis stimulatricem vim perferre queunt, ut nulla deinde sequatur incitatio. Quod ideo fit, quia corpus stimulo amplius recipiendo impar evadit; alio verbo consumpta incitabilitas est.

XXIX. Hic incitationis, exhausta stimulo incitabilitate, finis, vel pro tempore, vel extremus, esse ^{potest}, et vel e breviori stimuli magni mora, vel minoris diuinitate, nasci. Utraque res eodem redit, magnitudine stimuli brevitatem, longinquitate mediocritatem, pensantibus. Ex illo subitum, ex hoc tardius, praecedentibus morbis, fatum, et etiam si vel iustissima incitationis

... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...

... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...

... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...

M E D I C I N A

de morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

De morbo, et de causa morbi, et de
signis, et de prognosi, et de
curis, et de ratione curandi.

citationis mensura fervaretur, serum demum, supervenit.

XXX. Quaevis potestatum (XXII.) id efficit, certius plures aut omnes. Ebrietas, crapula, sudor, languor, calor, sive solus, sive frigori succedens, mentis et animi post cogitationem aut graviolem adfectum hebetudo, denique somnus, omnia, stimuli magni, ^{incitabilis} ~~incitationem~~ exhaurientis, (XVIII.) brevitatem subsequuntur. Imbecillitas senilis, hujus notae morborum periculum, hique ipsi, diuturnitatem minoris excipiunt. Utriusque ultima linea mors.

XXXI. Confectam quolibet uno stimulo incitabilitatem novus quilibet elicit. Sic lautius pransum, item vel corpore, vel mente, delassatum, eoque in somnum ruentem, potio valida; hac dormiturentem diffusibilior opii stimulus; oppressum etiam hoc altior et diffusibilior, si quis est, recreabunt. Itinere fessum carmina in saltationem et tripudia; fugiens sic amata, ut ejus consequendae spes sit, in cursum,

sum, concitabunt. Aspera lectione languidum gratior oblectabit.

XXXII. Incitabilitatis, prius stimulis confectae, dein novis resectae (XXXI), consumptio, difficillima reparatu est; propterea quod, quo plus ad summam stimulantis operis incubuerit, id est, plures stimuli adhibiti sint, (XXIV.), eo minus ad recentes alios, quarum opere cessans incitatio resuscitetur, sic superest aditus. Utque ire ad mortem consumpta uno quovis stimulo, puta, vino, incitabilitas potest; ita eum eventum certius plurimum vehementia trahet.

XXXIII. Qui casus (XXXII.) eo praecipue magis est, quod incitabilitatis jactura, postquam certum modum superarit, irreparabilis demum evadit, cum nihil ad salutem, id est, incitationem idoneam reponendam, praeter id ipsum, quod jacturam fecit, scilicet, nimia jam stimulantis operis vis, plus stimuli respuens, ^(XXVI.) superfit. Exemplo sit ejus, qui in dimidio ebrietatis adhuc cursu subsistit, et, ejus, qui prope totum confecit, curatio. Nam,

XXXIV.

XXXIV. *Es charum* (XXXIII) ac-

toris deum nunc est, ut, qui nunc

hinc, sed eo, qui nunc nunc, et

nunc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

hinc, deo nunc nunc, et nunc

¶ Quia et quoties quivis unus diffusibilis
stimulus deficit, ad alium parvi vel pro-
ximi potentia, ab hoc ad alium, et sic
deinceps fugiendum.

* Indirecta debilitati debilitas addita, non
auxilio sed noxa est, quia vim debilitatis
auget. Sit exemplo aqua potatio post supe-
rioris diei nimiam vinosam, ita attenu-
antium et debilitantium postquam Variola
discreta in Confluentem versa est, con-
tinuatio.

XXXIV. Ea ejusdem (XXXIII.) jacturae demum natura est, ut, nisi magno stimulo, sed eo, qui ipsam intulerit, minore, dein etiam minore, vitae usque consulatur, donec per mediocrem, qui naturae convenit, stimulum, vel paulo majorem, tandem succurri vitae possit, ad mortem protinus ruat. Difficilis ebriorum, gulosorum, morbis ^{jagm} implicitorum, curatio satis hoc evincit.⁴ Eodemque omnium potestatum, nimis stimulantium, ratio pertinet.

XXXV. Sic exhausta stimulo incitabilitas (XXVI. ad XXXV.) debilitas est, hoc indirecta dicenda, quod non deficiente, sed superante, stimulo nascitur.^x

XXXVI. Toto ad indirectam debilitatem cursu, primus cujusque stimuli impetus proximo, hic eum sequente, et sic deinde, ad extremum, qui non amplius (XXV. XXXII.) incitat, ^{plus} ~~minus~~ usque, proque magnitudine vel diuturnitate, quamvis semper aliquid ^{posterior} addit (XXVI.), evalet (XXVIII.)

XXXVII. Idem cursus (XXXVI),
imminuta

imminuta subinde incitatione, aucta pro-
 ratione incitabilitate, et, ut stimuli vali-
 dius agant, efficiente retardatur, indi-
 recta debilitas prohibetur. Sint exem-
 plo, subinde frigida lavatio, subinde, ut
 post crapulam, ciborum mediocritas, et
 similis per omnes alios stimulos remissio.

XXXVIII. Altera, finiens incitationem,
 conditio (XXVII), est potestatum incitan-
 tium justo minor, eoque inhabilior stimu-
 lando, ~~potestas~~^{vis}. Qui casus, quoniam sti-
 mulo deficiente, incitabilitate superante,
 nascitur, ab altero, hujus defectum, illius
 abundantiam, ponente, nec non ob usum,
 distinguendus. Omnes potestates incitan-
 tes (X. XI, XII. XIII.) adeo deficere sti-
 mulum possunt, ut id efficiant. Omnes
 igitur ad illustrandum pariter, et confir-
 mandum illud pertinent.

XXXIX. Abundat hic, quia, subduc-
 tis stimulis, non exhauritur (XXIV. XXV.
 XXXVII.), incitabilitas. Sic in frigida la-
 vatione (XXXVI.), caloris stimulo, eoque
 universorum summa, deficiente, incitatio
 deminuitur,

§ Hinc et eo usque procedere potest effectus,
ut Morbi Sthenici certius e frigore cum
calore alternante, et hunc precedente vel
sequente, quam puro calore, nascentur.

deinuitur, incitabilitas, ut stimulo minus consumpta (XXV.), crescit. Idem de famelicis, de aquae potoribus, de aliunde refrigeratis, de attenuatis, de quietis, de incogitantibus, de animi dejectis, dicendum.

XL. Ut, crescente incitabilitate, incitatio, pro crescendi ratione, decrescit, (XXIV.), sic ad mortem usque, id fieri perpetuum est. Quam rem frigus, fames, humorum jactura, quies (XXXVI.), animi dolor, et omnia, declarant. Quorum singula, quotius urgent, in mortem rapide tendunt. Quod si frigus quandoque stimulare videtur (XXXIX.), id non, pro justo frigore, sed, vel nimium calorem minuendo, et ad justam temperiem stimulatricem redigendo, vel aëris ad corpus aditum expediendo, vel incitabilitatem, nimio stimulo decrescientem, cumulando, (XXVII), stimuloque sic, languidius jam agenti, vim suppeditando, (XXXVII) praestat. Similique modo, si reliqua (XXXVIII. XXXIX.) relata, quandoque juvant, id, simili opere, peragunt. Hujus frigoris
operis

operis exemplum est, in plaga torrida, ubi verum vix parabile frigus est, refrigerantium, quae dicuntur, in febribus usus, item resoluti calore scroti per frigus condensatio. Eundemque aliorum, quae (XXXVII. XXXVIII.) relata sunt, effectum esse, debilitas omnis, frigore, fame, humorum jactura, animi dolore, mentis, corporis, otio, perpetuo crescens evincit.

XLI. Cujuslibet unius stimuli defectum, et, pro rata parte, incitabilitatis abundantiam, quilibet alter pro tempore, quodamque tenus, saepe cum magno corporis bono, pensat. (XXXI.) Sic minus pransum laetus nuncius reficit, parum interdiu corpore, mente, exercitatum, insomnemque noctem acturum, valida potio consopit. Hujus deficientis opium vice fungitur. Veneris inopiam Bacchus, hujus Venus, sublevat, uterque ex alterius defectu languorem invicem pellens. Idem de stimulorum, arte magis, quam natura, desideratorum, usu dicendum. Tobaccae, trahi naribus solitae, desiderium, versus ejusdem in mandendum

dum usus, explet; ex hujus inopia natum languorem ejusdem vapor, ore diffus, aufert. Quin et, actionibus saepe pro tempore laesis, et hinc ad quosdam consuetos et naturales stimulos aditu negato, iis alii, minus soliti, minus naturales, suffecti, eo usque vitam sustentant, donec, restitutis actionibus, reducta naturalium stimulorum cupiditate, hisque jam naturalem pro consuetudine vigorem tueri valentibus, valetudo confirmetur.

XLII. Ut sic abundans (XLI.), pro cuiusque stimuli defectu, incitabilitas, per omnes quasi gradus, a minima ad maximam sui copiam, quodam tenus alio stimulo deteri, dein alio, periculumque arceri, potest, donec ejus summa ad eam, que secundae convenit valetudini, deducatur; ita, quo plus incitabilitatis abundet, id est, quo plures stimuli summoti sint, vel potentissimi cuiusque major inopia fuerit; eo minus ad illam incitabilitatis, in qua vitae vigor positus est, mediocritatem perfugium datur; eoque magnitudinis imbecillitas, eo abundantiae incitabilitas, pervenire possunt,

possunt, ut irreparabilis demum evadat (XXXIII.) incitatio. Nullius potestatis debilitantis usus non hoc illustrat et confirmat, ut in frigore, fame, siti, item in febribus, videre est.

XLIII. Haec abundans incitabilitas adeo praeceps ad mortem ruit, ut sola salutis redintegrandae ratio sit, eam, stimulo perquam exiguo, vixque ejus, qui ipsam fecerit, exiguitatem superante, primum adgredi; dein, detrita jam abundantiae parte, paulo validiore uti; tum prout illi etiam plus detritum sit, etiam validiore hoc progredi; et sic, quicquid supervacuum fuerit, id usque detrahare, dum ad mediocritatem salutarem demum perveniatur. ^(XXXII.) Qui status debilitati ex incitabilitate detrita (XXXII. XXXIII. XXXIV.), et mortis illinc periculo, contrarius opponitur. Sic fame laborans, non pleniore cibo; cum siti longa conflictans, non haustu liberiore, protinus, sed micatim et guttatim prius, dein paulatim benignius, curandus: Frigore torpens paulatim calore fovendus. Tristissimo cuique paulatim
laeta

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

BY JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

BY JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

BY JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

BY JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

laeta nuncianda. Canenſi cladi ſuperſtitis ſalus per ambages matri, primum ut anticipite rumore, dein paulo certiore, tum etiam certiore nunciata, denique veluti nullam jam dubitationem recipiens, erat exponenda; noviffime ipſe mulieri, aliis quoque ſtimulis una firmatae, et falerno reſectae, tradendus. Initio febris quam in fine, in eadem leniori quam graviori, in minoris infirmitatis morbis quam febribus, ſtimuli plus utendum, ſed ita, ut modo dictum eſt, incipiendum, ita progrediendum.

XLIV, Nam, quoniam omnis vita in ſtimulo poſita eſt (XXII.), huiusque pariter copia et inopia morbos, et pro utriusque ſive copiae, ſive inopiae, magnitudine, procreat (XXIII.); ſic utriusque a recto deflexionis auxilia, deflexionis aptanda magnitudini, ſunt, magnaeque, delibitati, ſeu, quod eodem redit, multum abundanti incitabilitati (XXV. XXVI.), magna per curationis curſum ſtimuli ſumma, ſed tanto minus quovis tempore, quanto abundantior incitabilitas ſit (XXVI.), admovenda.

XLV. Debilitas, ſtimuli defectu nata,
recta

recta nuncupanda est ; propterea quod, nulla noxa posita, sed necessariis vitae praefidiis negatis, incidit (XXXV.).

XLVI. Per totum rectae debilitatis cursum uniuscujusque stimuli defectus defectu majore, hic etiam majore, crescens, ad debilitandum magis usque potest, donec eo demum perveniatur, ut nulla deinceps incitatio suboriatur. Quae nunquam igitur (XXVI.), imminuenda est, debilitas augenda, scilicet, ut, cumulata sic incitabilitate, novus stimulus additus tanto validius agat (XXV.). Quoties enim id fit, vitiatus status augetur, et, si magna forte debilitas est, augmen ejus mortem adducere, non vires augere, periclitatur. Atque, etiam in mediocri debilitate, propter stimuli, quam nimia incitabilitas recipit, exiguitatem, ^(XXV.) plus ex aucta incitabilitate damni, quam ex aucto stimulo fructus, accipit incitatio. Dum enim magna debilitas, et, ad arbitrium, pari potest, ex insequente stimulo creanda ^{incitatio} ~~incitabilitas~~ artis finibus continetur. Exemplo fit frigida lavatio in hydrope, in podagra, in febribus, in
jam

⁸ Pro Sect. 47. hanc adde.)

At indirecta igitur debilitas numquam per
rectam, (XXXIV) ita nec haec per illam (XLVI) nec
ultravis per alteram, sananda, vano fructus
ex novo stimulo spe.

jam ante refrigeratis, omnique infirmitatis genere. Et quis famem, quis moerorem, quis mentis imbecillitatem, quis e quiete natum languorem, et inopiam sanguinis, hos rectae debilitatis status eo consilio superinducendo, tractaret, ut aliquem ex exiguo perquam stimulo (XXV. XXVI.) in curatione fructum accipiat? Incitabilitatis ^{minima incitatione & inde} ad accumulatio, indirectae debilitati tantum convenit (XXXVII.).

~~§ XLVII. Ut rectae igitur debilitati recta nunquam, vana fructus ex novo stimulo spe (XLVI.), sic nec indirecta, addenda est.~~

C A P. IV.

De Incitabilitatis fede, et effectibus.

XLVII. Incitabilitatis in animato corpore sedes, materia nervosa medullaris, et firmum musculare, est, genus nervosum, dicenda. Cui insita incitabilitas non in alia sedis parte alia est, nec ex partibus constat, sed una toto corpore et indivisa proprietas. Quam rem, sensus, motus, mentis et animi (XV.) actio, protinus, temporis puncto, nec ulla succedentis operis serie, a potestatibus incitantibus suborientia, firmant.

XLVIII. Generis nervosi alii parti alia potestas incitans, nulla omnibus simul, admovetur; ita tamen, ut universam incitabilitatem unaquaeque protinus adficiat.

XLIX. Earundem potestatum nulla non semper aliquam partem magis, et alia aliam, quam caeteram quamlibet, adfici-

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.
Subscription price, Five Dollars per Annum in Advance. Single Copies, Fifteen Cents.
Entered as Second-Class Matter, October 3, 1911. Postpaid at Special Rate of \$3.75 per Annum.
Acceptance for mailing at Special Rate of Postage provided for in Act of October 3, 1917.
Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices.
Postmaster: Send address changes in this journal to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Copyright, 1917, by American Medical Association
All rights reserved. Reproduction by any means without permission is prohibited.
Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.
Subscription price, Five Dollars per Annum in Advance. Single Copies, Fifteen Cents.
Entered as Second-Class Matter, October 3, 1911. Postpaid at Special Rate of \$3.75 per Annum.
Acceptance for mailing at Special Rate of Postage provided for in Act of October 3, 1917.
Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices.
Postmaster: Send address changes in this journal to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, Five Dollars per Annum in Advance. Single Copies, Fifteen Cents.

Entered as Second-Class Matter, October 3, 1911. Postpaid at Special Rate of \$3.75 per Annum.

Acceptance for mailing at Special Rate of Postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices.

Postmaster: Send address changes in this journal to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Copyright, 1917, by American Medical Association

All rights reserved. Reproduction by any means without permission is prohibited.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, Five Dollars per Annum in Advance. Single Copies, Fifteen Cents.

Entered as Second-Class Matter, October 3, 1911. Postpaid at Special Rate of \$3.75 per Annum.

Acceptance for mailing at Special Rate of Postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices.

Postmaster: Send address changes in this journal to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Copyright, 1917, by American Medical Association

All rights reserved. Reproduction by any means without permission is prohibited.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, Five Dollars per Annum in Advance. Single Copies, Fifteen Cents.

Entered as Second-Class Matter, October 3, 1911. Postpaid at Special Rate of \$3.75 per Annum.

Acceptance for mailing at Special Rate of Postage provided for in Act of October 3, 1917.

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices.

Postmaster: Send address changes in this journal to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

the first part of the paper is devoted to a

discussion of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

the various methods of the various methods of

Præter hoc, quo major cujusque partis incitabilitas ab initio data est, id est, quo vivacior et sensibilior quæcumque est, eo validius cujusque protestatio opus, sive rito, sive nimis, sive parum agens, idque per medios omnes gradus evadit. Sic cerebrum, canalio alimentarius, loca infra ungues, quam alia summis corporis extrema, incitabilitas, id est, vite plus, possident.

ficit: Affecta pars ea plerumque est, cui quaeque potestas rectè admovetur. ^(cccxviii) Rur-
 fus adfectum partis, universo corpore dif-
 fusus, toto coelo superat.*

L. Quantum pars magis laborans, quantum reliquum omne corpus, adfici-
 antur; illius adfectu cum tot minoribus
 conjunctis, quot pares reliqui corporis
 partes sint, comparato, aestimaveris. Sit
 major partis adfectus ut VI. uniuscujus-
 que minor ut III. Minus laborantium
 partium numerus esto M. Tum parte
 contenti adfectus, ad totius reliqui corpe-
 ris adfectum, ratio erit ut VI. ad M M M.
 Quam rem, aut ei simillimum aliquid,
 noxae excitantes, in totum corpus semper
 agentes, et earum effectum auxilia toto
 corpore depellentia, in omni morbo com-
 muni, confirmant.

LI. Sic summum corpus ^{temperius,} frigus, ventri-
 culum aut reliquum canalem eundem vic-
 tus, vasa sua sanguis et reliqui humores,
 vasa et musculorum fibras labor quiesque,
 cerebrum animi adfectus ac cogitandi vis,
 quodque magis, quam parem caeteram
 quamvis

quamvis partem, commovent. Quod ita esse, omnia corporis animati declarant.

LII. Majorem partis incitationem indicant, effluens primum exercitati fronte, in secunda valetudine fudor, perspiratio, cohibita, in morbis inflammatio vel ad hanc adfectio vicina, delirium. Minoris argumenta sunt, perspiratio nimia, sine labore fudor, maxime frigens et spissus, aliae excretiones fusae, spasmus, convulsio, nervorum aliquorum resolutio, mentis imbecillitas, confusio, delirium.

LIII. Ut potestatum communium, sive nimis, sive juste, sive parum, incitantium, opus aliquantulo magis in partem aliquam, quam aliamquamvis, (XLIX. ad LIII.) dirigitur; ita id ejusdem in illa parte, ac in reliquis, generis sit, pariterque, ac commune, aut superet, aut conveniat, aut deficiat, sed nunquam ei contrarium opponatur, necesse est. Nam, cum eadem potestates incitantes, eadem ubique incitabilitas, sint, id est, eadem universa causa; idem quoque effectus non esse non potest. Non igitur unquam in parte incitatio sub imminuta

simpta contingit; aliterque aut, hoc autem
habetur. Nota hic, aliis angustia-
lis, differentia est; nec ea una ratio est
verbi effectus esse potest.

LIV. Nullus igitur motus contin-
uit (V. VI.) in parte, sed, quod totum
corpus occupat, quia, cum inaequalitas
(XLIX. ad LV.) relaxat, in quibus motus
est inaequalitas.

LV. Hoc pars, magis laboriosa
(XLIX. ad LV.), adfectus primus est, deinde
per totum corpus dilatur; quod, cum
cum primo adfectu obvia inaequalitas
est, obvia quoque proxima, propterea
quod una et indivisa est (CXLVII.), ad-
fectus.

Utrumque rem (LV. LV.) confirmat
nullius potentia inclinare opus non esse
etiam omnia corpora, ac partem quatuor,
commune; confirmat adfectus motus
communis, acque motus toto corpore,
ac illa in parte, et plerumque prius, pro-
cedentes.

LVI. Omnis loco contritus, quatuor
formidabile, in motu commutabile, ad-

minuta communi, augetur, aut, hac aucta, imminuitur. Nulla hic, nisi magnitudinis, differentia est; nec ex una causa diversi effectus esse possunt.

LIV. Nullus igitur adfectus communis (V. VI.) in parte, sedet, omnes totum corpus occupant, quia, cum inaequalitate (XLIX. ad LV.) relata, in omnibus universa incitabilitas adficitur.

LV. Nec partis, magis laborantis (XLIX. ad LV.), adfectus primus est, dein per reliquum corpus diditur; quoniam, cum primum adfecta ubivis incitabilitas est, ubique quoque protinus, propterea quod una et indivisa est (CXLVII.), adficitur.

Utramque rem (LIV. LV.) confirmat nullius potestatis incitantis opus non aequo cito omnia corporis, ac partem quamlibet, commovens; confirmant adfectus morborum communes, aequo mature toto corpore, ac ulla in parte, et plerumque prius, prodeuntes.

LVI. Omnis loco contentus, quantumvis formidabilis, in morbis communibus, ad-

D

fectus

fectus, adhaerentis toti corpori mali pars
tantum habendus, et non in locum, sed
corpus latius, auxilia dirigenda (L.)

C A P.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF
HENRY THE FIRST
BY
JOHN GILBERT

IN THREE VOLUMES
VOLUME THE FIRST
LONDON
PRINTED BY J. JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD
1797

THE HISTORY OF THE
REIGN OF
HENRY THE FIRST

BY
JOHN GILBERT
IN THREE VOLUMES
VOLUME THE FIRST
LONDON
PRINTED BY J. JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD
1797

THE HISTORY OF THE
REIGN OF
HENRY THE FIRST

BY
JOHN GILBERT
IN THREE VOLUMES
VOLUME THE FIRST
LONDON
PRINTED BY J. JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD
1797

THE HISTORY OF THE
REIGN OF
HENRY THE FIRST

BY
JOHN GILBERT
IN THREE VOLUMES
VOLUME THE FIRST
LONDON
PRINTED BY J. JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD
1797

THE HISTORY OF THE
REIGN OF
HENRY THE FIRST

E L E M E N T A

Scilicet, adhibenda sunt corpori nulli pars
tamen habenda, et non in loco, sed
corpus habens, unde origo (L.)

C. A. P.

C A P. V.

De Contractione et Effectibus ejus.

LVII. Se contrahendi, qua fibrae musculares praeditae sunt, facultas integra et valida, quemadmodum ab incitatione pendet (XV.), ita hujus respondet magnitudini. Hoc, omnia secundae adversaeque valetudinis, omnia potestatum incitantium et auxiliorum opera, firmant. Vis et facilitas motus eadem est. Ex rebus certis, non adparentibus, judicandum. Ergo tremor, convulsio, et quaecunque sub hac adfectio comprehenditur, ad debilitatem causam rejicienda (LII.). Noxa hic excitans parti asperior solito stimulus est.

LVIII. Non excipienda contractionis, spasmus facientis, magnitudo. Qui diuturnior et manca actio, potius quam magna et justa, est: Et, quantum magna contractio est, a locali distentionis, aut alicujus rei, hanc referentis, stimulo pendet,

det, in imminuta incitatione consistit, robore destituitur, et stimulantibus tollitur auxiliis. En rem simul reique rationem.

LIX. Ut contractionis, quantum sincera actio est, magnitudo sic (LVII. LVIII.) cum robore conjungitur; inde fibrarum contractricium, pro firmis simplicibus habitarum, densitas, contractionis sequi mensuram, certa et comperta est.

LX. Incitatio igitur etiam densitatis causa fatenda. Quam densitatem hoc auctiorem usque incitatio praestat, quo ipsa major sit. Idque a furibundo robore, et huic respondente densitate, ad eam, quae in mortis articulo, in morte ipsa, postque hanc, cernitur, debilitatem cum laxitate respondente, per omnes medios quasi gradus, facile est perceptu. Quod ita esse, earundem fibrarum mortuarum imbecillitas, vivarum robur, cujus differentiae solam causam incitationem esse constat, facile evincunt.

LXI. Hinc vasorum cava, per totos illorum tractus, ubique corporis, sub robore decrescunt, sub infirmitate augescunt. Haec perspirationis imminutae causa.

Morborum et Opporunitatum

Formae.

LXII. In quibus possumus insinuare

quodammodo, quodammodo, quodammodo

de quibus, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

& This is to be understood only concerning
General Diseases. With respect to them
it is taking a brush, & at one stroke
sweeping away all the ^{dark &} cobwebs of
physick.

quodammodo, quodammodo, quodammodo

quodammodo, quodammodo, quodammodo

LXIII. Adhuc possumus pergit, et

insinuare, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

quodammodo, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

quodammodo, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

quodammodo, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

LXIV. Adhuc possumus pergit, et

insinuare, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

quodammodo, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

quodammodo, quodammodo, quodammodo, et quodammodo

§ Nam propter quorundam locorum, puta ven-
triculi sensibilitatem, et potestatem sive ad
stimulandum

C A P. VI.

Morborum et Opportunitatum
formae.

LXII. Incitatio, potestatum incitantium operis effectus idonea prosperam, nimia aut deficiens adversam valetudinem, et ante ad hanc opportunitatem, facit (XXIII.)

¶ Nulla alia corporis humani vivi, rite, fecundae, valentis; morborum nulla alia origo. Nam, valetudinis statum, ab incitatione constitutum datumque, tam firmiter simplicium, quam humorum, status sequitur.

LXIII. Adfectus partium proprii, aut instrumentorum vitia ab hoc loco, ubi de communi corporis statu solo agitur (V. VI.), alieni, in praesentia praetermittendi sunt.

LXIV. ¶ Incitationem sic omnem vitam regere (LXII. LXIII.), probant omnes potestates,

testates, semper stimulando (XIX.) et sic incitando agentes (XIX.); probant corporis actiones (XV. ~~XV.~~); probant auxilia, nimio stimulo deficientem, deficienti nimium, in salute reducenda, semper opponentia.

LXV. Quin alium sanum, alium morborum statum esse, hoc porro refellitur, quod potestatum, utrumque facientium, aut depellentium, idem opus est (LXII.).

LXVI. Nati immodica incitatione morbi communes phlogistici ^{seu sthenici} nominantur: Quos deficiens creat, antiphlogistici seu asthenici vocandi. Hinc duae morborum formae. In quam utramque opportunitas semper praecedat (VIII.).

LXVII. Relatam (LXII.) morborum et opportunitatum communium originem solam et veram esse, arguunt, eadem potestates, quae quemvis morbum, opportunitatem quamvis, faciunt, etiam totam, ad quam pertinet, formam utrinque facientes; eademque auxilia, quae cuiusvis morbo aut opportunitati medentur, omnibus quoque suae formae hinc inde

stimulandum, sive ad debilitandum in primis
potentium, ibi contactum, quanquam illi loci
citius vel in rectam, vel indirectam debilitatem,
vel in magnum incitationis augmentum, reli-
quis plerisque vivunt; id tantummodo tantio-
per solum fit, citiusque relique actiones in
eundem statum eunt, et similis ubique Diathesis
constituitur: quam rem vomitus et capitu-
ludo in Athericis Morbis, convulsionesque
in Asthenicis, illustrant.

THE HISTORY OF THE

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

inde medentia. Morbis et opportunitatibus oppositis (LXVI. LXVII.) media, et in neutram partem declinans, integra ex toto valetudo est.

LXVIII. Potestates incitantes, quae ad morbos ^{Asthenicos} ~~phlogisticos~~ (LXVI.) opportunitatem aut ipsos faciunt, ^{Asthenicae} ~~phlogisticae~~, vel proprie stimulatrices, adpellandae: Ad asthenicos viam stertentes, vel ipsos facientes, asthenicae, ~~antiphlogisticae~~, seu debilitatrices, nuncupandae. Corporis status, illos aut in eos opportunitatem dans, diathesis ^{Asthenica} ~~phlogistica~~ dicenda; hos cum propria iis opportunitate praestans, ~~anti-phlogistica~~, ~~vel~~ asthenica, nominanda. Utraque diathesis ~~communis~~ ^{communis} opportunitati cum morbo ^{communis} status est, magnitudine tantum varians. Potestates, utramque ad morbi modum attollentes, noxarum excitantium vocabulo, distingue.

C A P.

C A P. VII.

Utriusque diathesios, atque ipsius secundissimae valetudinis, Effectus.

LXIX. ^{Asthenicarum} ~~Phlogisticarum~~ noxarum, in actionibus adficiendis, effectus communis est, has prius augere, dein partim, sed nunquam debilitando, imminuere, partim perturbare; asthenicarum (LXVIII.), easdem semper ita imminuere, ut, augendi quandoque, sed falsam speciem, præbeant.

LXX. Iusta incitatio perpetuo si servaretur, aeterna generi humano salus foret. Cui utique duplex res obstat. Nam ea diatheseos ^{Asthenica} ~~phlogisticae~~ vis est, ut, incitabilitatis, unicuique vivere incipienti datam (XVIII.) summam, maturius justo consumens, vitam, interpositis saepe morbis, contrahat, mortemque, pro sui magnitudine, serius aut citius adducat. Haec una mortalitatis causa. Rursus

LXXI.

LXXI. Asthenica nocet, incitationis id, quod salutis necessarium est, non suppeditando, et sic vitae statum ad eum, in quo mors sita, propius accedere sinendo. Quod alteram lethi januam mortalibus apperit. Sed et morbi morisque diathesim inter se commutationem, sequuntur. Utravis diathesis per alterius noxas, pro auxiliis supra modum adhibitis, in alteram, sive casu, sive per hominum imprudentiam, sive consilio, penitus verti potest; eoque facto, et contrariis adhibitis auxiliis, eodem, unde profecta est, retro versa redire. Haec observatio tam in opportunitatibus, quam morborum, curationibus, summi momenti invenietur. Ad quam illustrandam, quod porro pertinet, postea exponetur. ^{Asthenicae} Phlogisticae in asthenicam diathesin commutationem illustrat peripneumoniam excipiens hydrothorax. Rursus nimius stimulantium usus quemlibet asthenicum adfectum ^{patet} in phlogisticum, ut tussi violenta, catarrho, cynanche

E tonsillari,

tonfillari, idoneam, sed nimiam, podagrae curationem, consequentibus, convertere.

LXXII. Ex omnibus, quae haecenus relata sunt, vitam coactum statum esse, animantes omni temporis puncto in interitum niti, ab hoc alienis potestatibus aegre, ac paulisper tantum, arceri, dein, fati necessitate, morti concedere, constat. Hinc primae hominis maledictionis facilis explicatio, “ Quo die comederis, eo profecto morieris.” Scilicet, absque assidua cura, absque labore, et vultus fudore, potestatibus incitantibus non, aut male, adhibitis, mors in procinctu adstabit, sui negligentem illicet exceptura.

C A P.

DEPARTMENT OF

DEPARTMENT OF

DEPARTMENT OF

DEPARTMENT OF

DEPARTMENT OF

DEPARTMENT OF

C A P. VIII.

De Opportunitate.

LXXIII. Opportunitas (VIII.) est secundae ab omni parte valetudini et adversae medius status. Quam facientes potestates eadem, quae morbos, sunt, leviores vel breviores impetu agentes. Utraeque, quo commodius a potestatibus, omni vitae statui communibus, distinguantur, excitantes noxae dicendae.

LXXIV. Quae quo validius aut imbecillius egerint, eo brevior aut longior opportunitas erit, et, a secunda valetudine ad justum morbum, temporis intervallum citius aut feritis exigetur.

LXXV. Opportunitatem communibus morbis necessario praecedere (VI.), eo manifestum est, quod iisdem potestatibus incitantibus, in eandem incitabilitatem agentibus, quibus tam secunda, quam adversa, valetudo,

valetudo, illa quoque, nascitur, et medius huic utrique incitationis status est.^x Cumque multum secundae valetudinis incitatio a morbosa differat, non igitur ad hanc illa protinus ascendere, et opportunitatis transilire fines, putanda. Quod etiam certum et compertum. Nemo, ab omni parte valens, communi morbo ilico implicatur.

LXXVI. Morbi contagiosi hac observatione non excipiuntur; quia, sive stimulando, sive debilitando, materia contagionis agit, idem ejus, quod communium noxarum, opus, scilicet, eadem causa, subest; quam causam idem quoque effectus non consequi non potest.^(xxi.) Quoniam igitur morbi communes contagionis pariter, et noxarum solitarum, vim sequuntur, neutri in ulla cujusslibet momenti re, et sola utrique magnitudine, differunt. Magnitudinis autem, in vehemente contagione, solus effectus est, opportunitatis tempus maturare, in leniore producere, in leniore etiam, maxime noxis communibus quoque prohibitis, nullum morbum communem trahere. Contagiosorum historia morborum

* Si prima Podagrae accessio, sine sthenicarum morborum interuentu, quod tamen nondum conatati, accidit; id ex recta debilitate, induratae superuenientis, usui venit.

§ Si nunc stimulando, nunc debilitando, conlagiones morbos creant, quid obstat quo minus minor earum vis, simili etiam opere, minore quoque gradu, eundem affectum edant?

medicamentum hoc liquidum est. Cuius
 et quod aqua est, et quod aqua est,
 et quod aqua est, et quod aqua est,
 et quod aqua est, et quod aqua est,
 et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

et quod aqua est, et quod aqua est,

Sine exemplo pustula circa nutricum,
qua jam ante Variolas laborarunt, man-
-mas saepe subnascens, aut etiam in
contagionem nunc primum persequis,
eodem sine morbo communis adparentes.
Idem de bubonibus in febre, ubi nulla
incubationis immunitio est, dicendum.

morborum hoc liquido firmat. Contra, si, quod aliquando usu venit, admotam contagionem nullus adfectus communis, nulla praeter debitum incitationis abundantia, vel defectus, sequatur; id vitium prorsus locale est, ab hoc loco alienu^m. †

LXXVII. Si non opportunos venena quolibet implicent morbo; is, ob id ipsum, pro communi non habendus; et hoc praeterea, quod solita communium curatione neque tollitur, neque sublevatur (VI.), causamque pariter, et noxam excitantem, a communibus diversam esse, diversus effectus arguit. Sola plerorumque venenorum curatio ipsorum matura rejectio est. Quod si alia, instrumentum, actionibus corporis necessarium, vulnerando, non medicabilia, sed exitio, sunt; utrorumque effectus a praesente re alienus est, ad adfectus locales rejiciendus. (xx/

LXXVIII. Nihil in noxis, five morbos facere periclitantibus, five facientibus, praeter illarum cum his, aut singularum inter se comparatarum, magnitudinem, spectandum; eo consilio, ut quantum, quaeque,

quaeque, ad nocendum possint, quantum auxiliorum, noxae demendae causa, utendum sit, cernatur.

LXXIX. Opportunitatis scientia magni momenti est. Quippe qua sola instructus, morbis occurrere, horum causam, in illa fundatam, comprehendere, et a localibus, (VI. VII.), longe aliis adfectibus, discernere, medens possit.

LXXX. Quoniam ad morbos communes opportunitas ipsique hi idem status sunt (LXXV.), magnum, quo communes a localibus distinguantur, discrimen erit, quod communibus perpetuo, localibus nunquam, opportunitas antecedit (VI.).

LXXXI. Cum partis adfectio semper localium morborum origo sit, et discrimina relata (VI. VII. LXXV. ad LXXX.), consent; rejiciendi igitur, ex communium morborum numero, sunt, quantumvis horum simulatores, sui dissimulatores, quotquot morbi a quovis loci statu, a stimulis, a rebus debilitantibus, quorum neutra totum corpus movent, a vulneribus, a loci compressione, occlusionem, a propriis instrumentorum

infrascriptorum vitis, et illis modis, et
non committendis necesse est attendere (CV.
LXXIII. LXXIV.), etiam si per
vires quod, necesse est attendere, cum
pione, et omnibus rebus, et illis differant,
nec illis rebus, nec fallere, et fallere
congruent.

instrumentorum vitiis, ab aliis morbis, et non communibus noxis excitantibus (XV. LXXIII. LXXVIII.), exoriuntur; propterea quod, noxis excitantibus, causa, curatione, et omnibus rebus, ab illis differunt, nec ulla re iis, nisi fallace et fallente specie, congruunt.

C A P.

C A P. IX.

Diagnosis communis.

LXXXII. Morborum communium vehementia et periculum, pro incitationis nimiae, eventuve aut recta, deficientis, magnitudine, est ; quod omnia supra relata declarant, eoque potissimum inter se, variante hac incitationis magnitudine, variant.

LXXXIII. Sola cujusquam momenti diagnosis ea est, qua communes a localibus (IV. V. VI. LXXVI.), aut symptomaticis, adfectibus, totum corpus, cum quadam communium similitudine, perturbantibus, dignoscantur. Quo certius hoc fiat, communis quisque adfectus, praecedente diathesi, consequente ei simili, et auxiliorum opere, ei, quod nocuit, contrario,

PROGRESS OF THE

ARTS AND MANUFACTURES

IN GREAT BRITAIN

FROM THE EARLIEST PERIODS

TO THE PRESENT

BY

JOHN HENRY

JOHNSON

OF THE CITY OF LONDON

PRINTED BY

JOHN HENRY

JOHNSON

OF THE CITY OF LONDON

IN THE YEAR 1791

BY

JOHN HENRY

JOHNSON

OF THE CITY OF LONDON

PRINTED BY

JOHN HENRY

JOHNSON

OF THE CITY OF LONDON

IN THE YEAR 1791

BY

JOHN HENRY

JOHNSON

OF THE CITY OF LONDON

PRINTED BY

JOHN HENRY

contrario, patefit; dum e contrario locale malum, partis primum adfectu, inde corporis perturbatione repetenda, et morbi, quem refert, propria diathefi non, aut casu tantum, comitante, distinguitur.

LXXXIV. Utilem hanc scientiam quocertius consequare, anatomes necessaria didiceris, in supervacuis tempus ne triveris, illustris Moragnii opera verses, cadavera incidas, effectus superstites a causis praeteritis dignoscas, laqueo, vulnere, peremptorum, alias sanorum, corpora diligenter, quam plurima, rimeris; haec cum eorum, qui longiore, aut saepius iterato, morbo perierint, corporibus sedulo compares, singula cum singulis, omnia cum omnibus, conferas, opinandi temeritatem primus fere caveas, nunquam illic communis morbi originem (V. VI.) detecturum te speres, prudenter judices.

LXXXV. Cum adfectus locales inferiores saepe labes quaedam, communibus

bus morbis superstes, sint; ideo illos, quo-
rarius hi saepiusve antecesserint, eo minus
magisve suspiciendos, ad recte judican-
dum pertinet.

C A P.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
455 FIFTH AVENUE
NEW YORK 17, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
455 FIFTH AVENUE
NEW YORK 17, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
455 FIFTH AVENUE
NEW YORK 17, N. Y.

ELEMENTARY

THESE ELEMENTARY PRINCIPLES OF
THE THEORY OF THE
EARTH AND ITS HISTORY
AND THE HISTORY OF THE
UNIVERSE

C. A. P.

C A P. X.

Eventus judicium.

LXXXVI. Quoniam potestates utramvis diathesis, *phlogistica* aut *diathesis*, facientes (LXII. LXIX.), semper in aliquo loco, plus *gravis* agunt (LXXIX.); ideo in opportunitate, morbi, in morbo, mortis, periculi, pro diathesi cognoscenda, aut loci magis liberantis, utilitate, subicitur. Sed, nequaquam data, diathesis, quam inane æquale, ratione. Quæ nequaquam, necessarium, vix infirmitatem, nulli instante periculo, pseudo *gravis* urget. Hinc maxime, peripneumonia, apoplexia, pleuritis, erysipelas, podagra, ubi hoc utrumque *gravis* caput addit, formidini.

LXXXVII. A communibus morbis locales cum symptom. se segregandi, et supra (LXXXIII. LXXXV.) moniti, huc transferenda.

C A P.

C A P. X.

Eventus judicium.

LXXXVI. Quoniam potestates utramvis diathesin ^{*phlogisticam*} ~~phlogisticam~~ aut ^{*asthenicam*} ~~diathesin~~, facientes (LXII. LXIX.), semper in aliquem locum paulo gravius agunt (XLIX.); ideo in opportunitate, morbi, in morbo, mortis, periculum, pro diatheseos magnitudine, aut loci magis laborantis, utilitate, suboritur. Sed, magnitudine data, diathesis, quam maxime aequalis, tutior. Quae nunquam, necessarium vitae instrumentum, nisi instante periculo, paulo gravius urget. Hinc maxime, peripneumonia, apoplexia, ~~pleuritis~~, erysipelas, podagra, ubi hoc utrumque gravius caput adficit, formidini.

LXXXVII. A communibus morbis locales cum symptomatis segregandi, et supra (LXXXIII. LXXXV.) monita huc transferenda.

C A P.

CAP. XI.

DE MEDENDI RATIONE
COMMUNI.

(LXXXVIII. Diathesi ^{*asthenicae*} ~~phlogisticae~~ medendae consilium, imminuere, asthenicae, augere, incitationem, est, eo usque, dum id hujus, quod, iis extremis medium, bonae valetudini convenit, reponatur. Nul- lum aliud medendi consilium communes morbi recipiunt.

LXXXIX. Ut utraque diathesis ab eodem noxarum ^{*ex*}itantium opere (LXIV. LXV.), tantum magnitudine vario, nascitur; sic, eadem quoque auxiliorum actione, ei, qui nocuit, contraria magnitudine, utraque pariter prohibetur et tollitur. Ut certo omnium rerum indicio causa, sic et curandi ratio, confirmatur. Eadem, quae quemvis unum ^{*asthenicum*} ~~phlogisticum~~ morbum, debilitantia,

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Streater, at the

Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard,

1679.

THE SECOND VOLUME

OF THE HISTORY

OF THE REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Streater, at the

Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard,

1679.

THE SECOND VOLUME

OF THE HISTORY

OF THE REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

DE MEDENDI RATIONE
COMMUNI

XXXVIII. Quod si quisque
suum statum, suamque conditionem
non recte considerat, et se ad
illam non accommodat, sed
se ad aliam, et ad eam, quae
non est, accommodat, et ad
illam, quae non est, accommodat,
et ad illam, quae non est, accommodat.

XXXIX. Et si quisque
suum statum, suamque conditionem
non recte considerat, et se ad
illam non accommodat, sed
se ad aliam, et ad eam, quae
non est, accommodat, et ad
illam, quae non est, accommodat,
et ad illam, quae non est, accommodat.
Et si quisque
suum statum, suamque conditionem
non recte considerat, et se ad
illam non accommodat, sed
se ad aliam, et ad eam, quae
non est, accommodat, et ad
illam, quae non est, accommodat,
et ad illam, quae non est, accommodat.

bililitantia, omnes solvunt, eadem quae quemvis asthenicum, stimulantia, reliquos omnes, tollunt. An paralyfis, quantum medicabilis est, hydrops, quantum communis adfectus, item podagra, et febres, non iisdem auxiliis tam sublevantur, quam tolluntur? Et an peripneumonia, variola, rubcola, rheumatismus et catarrhus non iisdem remediis cedunt? Quae omnia in asthenico casu adaugent, in phlogistico imminuunt, vitae vim. Commune utrinque opus, nec nisi vocabulorum, non rerum, diversitas est.

XC. Auxilia igitur diatheseos ^{asthenicae} ~~phlogis-~~ ^{phlogis-} ~~ticae~~ sunt potestates (X. XI. XII. XIII.) debiliore, quam qui secundae valetudini (LXIX.) conveniat, stimulo incitantes; debilitantia compendii causa, in curatione dicendae.

XCI. Diatheseos asthenicae auxilia sunt potestates (XC) validius, quam ut optimae valetudini congruant, (LXIX), incitantes; stimulantia, quo commodius ab alteris distinguantur, in medendi usu nominandae.

XCII.

XCII. Haec (XC. XCI.) eo liberius, parciusve, quo magis aut minus diathesis, et inde pendens loci adfectus (LXXXVI.), vigeant, adhibenda. Nec singulorum ita dilectus, ut potentius quodque vehementiori cuique malo accommodetur, non habendus. Sed nunquam cuilibet uni tota gravioris morbi, et vix cuiusvis, curatio credenda. Denique eadem nunquam in quemvis unum, prae caeteris, locum, tanquam is morbi sedes esset (XLVII. XLVIII. LIV.), inani, et saepe nocitura, saepe dirigenda. Plura uni hoc praestant, quod sic latius corpori recta incumbit vis, et incitabilitas plenius et aequalius adficiatur (XLVIII. LV.). Quique in locum remedia dirigit, idem agit, quod is, qui, virgula recisa, succidere arborem speret. Quae remedia communia, quae localia, sint, post, ^{quo} ~~quo~~ ^{adque} ~~adque~~ ^{loco} ~~loco~~ ^{itur} ~~itur~~ quaeque loco, memorabuntur.

XCIII. Si quid symptoma cum aliis certae notae et cognitae naturae plerumque in morbis conjungitur, de eo alias, siue solo adparente, siue contrariae, ut videatur,

XCI. Hæc (XC. XCI.) et Theriac
pariter, qui magis an minus habenda,
et independentes habentur (LXXXVI.),
vigilant, exhibenda. Nec singulorum in
dilectis, ut potius quædam vehementer
adhibenda, ut magis accommodata, non ho-
benda. Sed utrumque cuiuslibet uni tota
graviditate morbi, et viæ sanguinis, curatio
procedenda. Denique quædam in
quædam præsum, quæ cæteris locum, tunc
quæ in morbi sedes esset (XLVII.
XLVIII. LIV.), hæc, et hæc modica,
sunt dirigenda. Præter hæc, hoc præstare,
quod sic habet corpus recte inquirat, viv
et in habilitate plenius et acquirat addi-
tur (XLVIII. LIV.). Quædam et locum
remedia dirigat, idem agit, quod in, qui
singula recte, habenda arborum, præter
Quæ remedia communia, quæ localia,
hæc, post, hæc quæque locum inquirat
est.

XCI. Si quid symptomata cum aliis
certis, non et cæteris haurire plerum
quæ in morbis emperitur, de eo alia,
sic et aliparata, hæc cæteris, ut
videatur,

videtur, significatioque contrarium com-
esse, non ex contrariis, sed de his cu-
co, in omnibus indicantur, et reperi-
tur: remedia sunt omnia. Sic contra-
dictione natura, incerta et curfus, per se
contrarius sunt, esse sanguinis in con-
vulsionibus et spasmus dextratione, et epi-
in crassa videretur administratione, ad-
cet.

XCV. Idem hoc præceptum pertinet
sanguinis, five largis, five parvis, five
saepius, five rarius, in omnibus partibus,
quorum dyspepsia alio modo signum sit,
destruendi, et ubi ex plerumque genere
insolentia, non contrarietas. Ut
" qui actum eructant, si plerumque non
" opponuntur sunt. Et est, qui si
habent formae auctorem multiplicitate
cas, si contrarias habent morbis insipienti
sequuntur: Sic æque verum contrarium,
qui plerumque laborant, phlogistica for-
mac propria, si in eadem ambiguitate
morbida sit, si in eadem ambiguitate
stimulans sit, si in eadem ambiguitate

videatur, significationis concursum comitante, non ex concursu, sed de hoc ex eo, in curatione judicandum, et respondentia remedia tractanda. Sic certa ejus natura, incerta concursus, praecipit. Contrarius usus, teste sanguinis in convulsionibus et spasmis detractione, et opii in crudis vulneribus administratione, nocet.

XCIV. Idem hoc praeceptum pravam sanguinis, five largius, five parcius, five saepius, five rarius, in omnibus morbis, quorum dyspepsia ullo modo signum sit, detrahendi, et cibi ex plantarum genere inculcandi, notat consuetudinem. Ut “qui acidum eructant, ii pleuritidi non opportuni sunt,” id est, qui signum habent formae morborum antiphlogisticae, ii contrariae formae morbis implicari nequeunt: Sic aequè verum contrarium, qui pleuritide laborant, phlogisticae formae propria, ii in nullum antiphlogisticae formae morbum, id est, auxiliorum stimulantium indigum, incidere possunt.

XCV.

XCIV. Quoniam omnis morbus communis, opportunitas omnis, in aucta vel imminuta incitatione, (XXIII. LXII.) consistit, versaue hac in contrarium statum solvitur (LXXXVIII.); ideo ad occurrendum pariter et medendum morbis, semper proposito consilio (LXXXVIII.) utendum, stimulandum aut debilitandum, nunquam quiescendum, nec naturae, quae sine externis rebus (X. ad XIV.) nullae sunt, viribus fidendum.

XCVI. In medendi consilio, sola materiae morbificae ratio habenda, est, ut tempus, quo exeat corpore, detur. Quae, five noxarum excitantium more, (LXIX.) alias stimulando, alias debilitando, seu sui morbi propriam formam dando, et sic communi morbo localem adfectum, (LXXVII.) adjiciendo, agit, in utraque re nullus novi consilii locus est.

XCVII. Si enim morbus, ut communis, rite administratur, omnis eruptio, et quae hanc sequuntur, omnis inflammationis, omnis exulcerationis, species, communis curationis

rationis felicitatem sequuntur, et, ubi ex illa mala contrarius eventus est, localia pro ratione symptomata exasperantur. Hoc variola jamdudum, hoc rubeola nuper, sed nihilo tamen incertius, hoc pestis, quoties paulo peritius, et idoneis genere et mensura auxiliis, tractata est, hoc cynanche gangraenosa, et alii Typhi cum simili partis vitio, declarant. In his duabus periculum vitae semper e communis affectus magnitudine est, nec sine hac localis formidini esse debet. Adeoque idem de prioribus verum est, ut, quamvis admota materia est, nullus tamen, sine noxis communibus praeceuntibus, morbus justus communis sequatur, pro earum vehementia periculum crescat, et tota e communibus auxiliis curatio pendeat. Quae res, nihil ullam materiam, sive contagiosam, sive aliam, ad communis, quem comitatur aut insignit, morbi causam conferre, ^{quod veritas est,} aut, si quid conferat, a solitis noxis non differere, demonstrant (XCVI. ad CXVIII.).

XCVIII. Ut, superante pariter et deficiente incitatione, in morborum periculo imminuitur,

minuitur, in ipsis supprimitur, sana perspiratio, quod jam submonstratum, fusius postmodo exponetur; ita ea, quo certius omnis nocens materia corpore demittatur, accurate expedienda, expedita servanda. Sed ne hoc quidem novum consilium submonet; quoniam, sola illud facientia ea sunt, quae diathesin utramque, pro sui quacque operis vi, alias solvere solent, et quae non localiter sunt, sed communiter opifera.

XCIX. Cum aliquis, qui superiore vitae tempore lautius vixerat, jam aetate pro-
 vectus, sive consilio, sive coactu, de solita vivendi indulgentia haud paulum remisit, et aliquam humorum copiae cum vigore speciem retinet; non ideo, ut vulgo fieri solet, plethora et vigore nimio laborare protinus censendus; sed contra, nisi recens hujus causa, quod fieri potest, pateat, *in* directa debilitate (XXVIII. XXIX.), eoque magis, si noxis nimis ante roborantibus, quorum in numero replentia sunt, recta debilitantes successerint, premi judicandus (XLVII.): Et non debilitans seu antiphlo-
 gistica

~~curatio~~^{curatio} ~~gustica~~^{gustica} curatio, quae rectam, nec nimis
~~phlogistica~~^{phlogistica}, quae praecipuam causae par-
 tem, indirectam, debilitatem, eoque mali
 vim, augerent, adhibenda, sed media via,
 quae tonica dici solet, insistenda.

C. Quoniam morbi, sub quo, ne verba
 plura justo fiant, etiam opportunitas com-
 prehenditur, magnitudini, opis aptanda
 magnitudo est (XCII.) ; igitur aetas, sex-
 us, habitus, constitutio, coelum, solum,
 denique omnium potestatum incitantium,
 omnium noxarum, omnium, siue bene ante,
 siue male, administrata sint, auxiliorum,
 opera, in medendi consilio, pensari habenda
 sunt.

^{Pueros,}
 CI. Mulieres, male repletos, male stimu-
 latis, teneriora firma habentes, refri-
 gerari, humectari, siue superne, siue in-
 ferne, siue aliunde, consuetos, omnes, de-
 nique, tam e noxis, quam e curationis
 genere, nullo praecedente vigore, langu-
 entes, recta debilitas incessit.

CII. Contra senibus, viris, nimis reple-
 tis, stimulis nimis, tantoque magis, quan-

to

to diutius id factum fit, plenos et vegetos ante habitus habentibus, item five cum humore, five sine hoc, five undeunde, supra modum calefactis, uno verbo, omnibus, cum e solitis offensis, tum ex inidoneis medendi rationibus, ubi pristinus jam in languorem vigor versus est, indirecta debilitas dominatur.

CIII. In indirectae debilitatis curatione, quaecunque ejus magnitudo sit, quocunque nimii stimuli genere, orta sit; stimuli, qui pro auxilio potissimum utendus est, non multo minus eo, qui morbum fecerit, primum adhibendum, dein minus minusque, donec morbus solvatur (XXXII.) (XXXIII.) (XXXIV.), addendus.

CIV. Ubi status morbosus ab unius stimuli excessu proficiscitur, ut id quod dictum (CIII.) faciendum; ita pluribus stimulis natum malum plurium usu, sed eadem prorsus ratione, tractandum; ut, in utroque casu, ab excessu nocente ad naturæ modum descendatur (XXXI.) XXXIV.); nisi quod, etiam reducta salute, plus justo per

per centum of the population of the country in 1850.

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

per consuetudinem stimulis indulgentia quædam aliquamdiu concedenda est.

CV. Cujuslibet stimuli nocens effectus simili alio prius convellendus, dein ad huic similem transeundum, semperque a violentis, diffusibilibus magis, quos natura sana respuit, ad mitiores, diuturniores, et naturæ convenientiores, donec consuetis præfidiis servari salus possit, transgrediendum.

CVI. In indirecta debilitate, debilitans curatio, ad vigorem restituendum, vitanda est (XLVI.); utpote cum nullum debilitatis genus altera debilitate, nec quivis ejus quasi gradus altero gradu, medendus sit. soli cursui igitur ad indirectam debilitatem recta debilitantia, ad vigorem, extinguere periclitantem, firmandum, conveniunt; cujusmodi frigida lavatio, ciborum mediocritas, imbecilla potio, et similis aliorum stimulorum remissio, sunt, (XXXVII.)

CVII. Ad rectam debilitatem medendam, a minimo stimuli primum incipien-
dum,

dum, dein ad plus usque, donec vitiosa incitabilitatis abundantia paulatim deteratur, et tandem salus reducatur, adscendendum (XLIII.).

CVIII. Quantum unius stimuli defectu asthenicum malum nascitur, unius quoque et ejusdem abundantia debita solvendum; pluribus deficientibus exortus morbus, iis omnibus debita copia subministratis, tollendus; ut, in utroque casu, a defectu morbofo ad salutarem naturae modum perveniatur.

CIX. In hac quoque curationis parte, omni sive recta, sive indirecta, debilitate abstinendum est, idque cum ob causam (CVI.) relatam, tum, quod stimulatix, quae sola hic idonea est, curatio, quoties ultra modum tenditur, asthenicam in phlogisticam diathesin, hanc in indirectam debilitatem, hanc in mortem, vertit. Igitur, ut hinc supra relata recta debilitantia (CVI.) vitanda sunt, ita illinc morbi modo curationis vim adcommodandam, (XLIV.) non est obliviscendum. Sitim, quam debilitas causa continet, frigida potui

potui data adauget, in nauseam et vomitum rapit, vinum merax aut potio spirituosâ reslinguit, subsecut^uas alias turbas prohibet. Sitim, ^{athepica} cuius phlogistica causa est, potio merax intentat, et easdem, quas aqua in altera, turbas fere concitat, frigida sedat, futuro tumultui occurrit.

CX. Quoniam igitur eadem potestates omnia vitae (XV. XXII.) creant, et nunc nimiam hanc, nunc iustam, nunc deficientem, pro variante sua magnitudine, pariunt (XXIII.); idemque de iisdem potestatibus, quando pro morborum auxiliis adhibentur, dicendum; nunquam igitur, utramvis diathesin in alteram per imprudentiam vertendam, perpetuum esto praeceptum.

C A P.

P A R S A L T E R A.

C A P. I.

De noxis utramque Diathesin, *Phlogisticam* et *Asthenicam*, facientibus.

CXI. Potestates, ~~quae~~ corporis statum, quo ad morbos *asthenicos* ~~phlogisticos~~ aut *asthenicos* opportunitates, ipse, continentur, scilicet, diathesin *asthenicam* ~~phlogisticam~~ et *asthenicam* creantes, sunt eae, de quibus supra memoratum (X. XI. XII.) est.

Noxae utramque facientes.

CXII. Calor, animalibus et plantis, nascentibus, crescentibus, et vigentibus, item elementorum formae, necessarius,
ex

AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

PUBLISHED WEEKLY

CHICAGO, ILL., U.S.A.

VOLUME 10, NUMBER 1, JANUARY 1917

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

Entered as second-class matter, July 16, 1902

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917

Authorizes sale at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917

Postmaster: This publication is published weekly except on Sundays and holidays

Copyright, 1917, by American Medical Association

Printed at the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Second-class postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

Postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices

DE ELEMENTIS

PARS ALTERA

CAP. I.

De novis generibus Diarthea, Phlegma
gutturis et Affectionibus facientibus;

CXL. Phlegma, quod est visum
corpore rectos et obliquos et alios
examinando, inter cunctos, illi
et alios, quod est visum et alios
corpore, illi et alios, quod est visum
corpore, illi et alios, quod est visum

De novis generibus facientibus

CXII. Celer, amplexus et rursus, ne
finitus, crederetur, et rursus
hinc rursus, illi et alios, quod est visum

ex hinc: calidior, calidior, calidior, calidior,
 hoc unum, ut et plura sunt, et
 aut hinc, quod hinc, quod hinc, quod hinc,
 calidior, calidior, calidior, calidior,
 calidior, calidior, calidior, calidior,
 calidior, calidior, calidior, calidior.

CXXX. Quod quod quod quod quod quod
 in cult, quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod

quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod

CXXXI. Hinc, in rebus, et rebus,
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod
 quod quod quod quod quod quod quod

CXXXII. Hinc, in rebus, et rebus,

Hinc in phlegmasiis semper externa in-
flammatiō est.

ex summo, cui adjicitur, corpore animato, hoc universum, ut et plantas, recta, nisi aut deficiens, quod frigus dicitur, aut ad extremum nimius, stimulat. Qui stimulus, mediocris juste, major id ita facit, ut diatheseos ~~phlogisticae~~ ^{ophtimicae} plus minusve inferat.

CXIII. Quod ejusdem actio paulo magis in cute, quam intus, ubi immutabilis fere temperies permanet, intenditur; ideo illic, quam hic, paulo magis stimulat (XLVIII. XLIX.).¹ Idem fibrarum ubique muscularium tonum, eoque densitatem (LVIII.^{a. c. xii}), amplificat. Unde, ut vasorum omnium diametri imminuuntur, ita extremorum ubique, magisque in cute, ubi major causae vis, ex toto saepe delentur. Sed justa suppressio, ab opportunitate aliena, sola diathesi, ad morbi modum aucta, nascitur.

CXIV. Hinc, in rubeola et variola, materia irritans una cum ~~spiritu~~ ^{perspirabili} retinetur, quibus, et omnibus aliis phlogisticis, malis perspiratio supprimitur, incitatio tam in summo, quam reliquo, corpore intenditur, et catarrhus potissimum inducitur.

CXV. Calor ad extremum nimius,

H

five

five diuturnitate, five intensitate sic noceat, perpetuo debilitat, tonum ubique minuendo, et pro densitate laxitatem creando. Qui effectus in cute, cui recta caloris vis incumbit, quam intus, ubi temperies parum mutatur, paulo plus valet. Hinc, ut in plagis ardentibus, sudor; hinc omnium vasorum, ac prae caeteris perspiratoriorum, amplificantur diametri. Hinc colliquans in febribus sudor, et consimilis alvus. Hinc humorum, et non ex horum per corruptentia recta creato statu, corruptio.

CXVI. Idem in rubeola vehemente, in variola confluyente, in febribus, et omni asthenicorum malorum genere, ubi perspiratio deficit, non hunc defectum, vasa quamvis patefaciat, imminuit, sed, cordis et arteriarum actionem debilitando, intendit.

CXVII. Frigus (XI.), animalibus, plantis, et elementis inimicum, reliqua corporis, magisque summum, cujus solius fere temperiem imminuit, recta semper, semper pro magnitudine, debilitat. Hinc
pariter,

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
1911
The University of Chicago Library
has received from the
University of Chicago Press
a copy of the
University of Chicago Press
Library Catalogue
for the year 1911.
The University of Chicago
Library Catalogue for the
year 1911 is now
available in the
University of Chicago
Library.
The University of Chicago
Library Catalogue for the
year 1911 is now
available in the
University of Chicago
Library.

pariter, ac a nimio calore, vasorum atonia et laxitas, gangraena, et reliqua nimii caloris effecta (~~Ch.~~) (CXV)

CXVIII. Haec temperiei extremorum (^{XV}Ch. ^{XVII}ChH.) effecta ex debilitando, non putrefaciendo, ex incitationis, non humorum, adfectu nasci, hoc patet, quod aliae noxae debilitatrices, quae movere recto opere humores neque creditae sunt, neque credi possunt, tam corruptionis symptomata, quam reliqua omnia, creant, et eadem stimulantia, quae haec, illa quoque, tollunt. Quin et antiseptica credita vel eo prorsus opere carent, vel neque dantur, neque dari possunt ea copia, qua ad humorum mixturam movendam, pertineant. Denique rerum inanimatarum inter se effectus nunquam recte ad corpora viventia transferuntur. Licet igitur humores haud raro corrumpantur, ea semper corruptio est debiliū vasorum, non satis illos permiscentium seu diffundentium, effectus, nunquam ipsa causae origo.

CXIX. Ingratus cum frigoris, tum nimii ad extremum caloris, sensus, stimulantis

lantis quoque operis, quae, quantum grata est, stimulando juvat, summam minuendo nocet.

CXX. Cum adeo sua natura frigus debilitet (CIII.), et omnia debilitantia incitationem imminuant, nunquam igitur morbis, nisi phlogisticis, ^{quibus} ~~illis~~ ^{que}, qui in cursu ad indirectam debilitatem sunt (XXXVII), opiferum est; propterea quod nunquam jam nimis abundans incitabilitas abundantior, sine morbi exasperatione, redditur; ^{(CIII. ad CX.) nec detrita} utpote quae eo stimuli minus, ^{quae} ~~quo~~ ^{abundantior}, fit, ^{ad extremum magis} recipiat (XXVI.). In mediocri debilitate error minus manifestus; in magna utriusvis generis debilitate, magni mali, vel ipsius adeo mortis, periculum, e minimo debilitatis augmine, esse potest (XLVI.)

CXXI. Quoniam vivas ^{CXVI} fibras ^{CXV} frigus (CIII.) pariter, ac calor nimius (CI.), relaxat; quod in variolae et omnis morbi ^{phlogistici} ~~phlogistici~~ curatione cornitur, non igitur, quemadmodum inanimem materiam, vivam quoque, constringere putandum. Minuta frigore cutis moles e vasorum debilitate,

§ Hinc frigus calorem precedens, sequens, aut
alternans cum eo, solo saepe calore. plus
stimulet.

bilitate, humores huc parum percitante, vascula parum replente, nascitur. Hac ratione (CIII. ad CVIII.) frigus diathesin asthenicam procreat.

CXXII. Cum autem, quo plus stimulantis operis, admotum sit, eo minus usque incitationis exoriat, donec nihil amplius accedat (XXXIV.), frigus pariter, ac quodvis recta debilitans, incitabilitatis consumptionem sistendo, et, ut facilius stimulis moveatur corpus, efficiendo, ad indirectam proclivitati debilitatem ipsique huic obstando, pro variante ipsius magnitudine, secundam valetudinem, et omnes diatheseos ^{asthenicæ} phlogisticæ partes, habile concitando est. Quod utique solum, caloris et aliorum stimulorum, indirectam debilitatem accelerantium, impetum cohibendo, et intra vigoris fines continendo, efficit. Hinc, in regionibus frigidis, defensi veste, domo, igne, motu suo, corporis animati vigor. Hinc etiam partium, calore nimio resolutarum, admoto frigore contractio (XL.)⁶ Hinc denique humorum corruptorum, roboratis vasis, non correctis illis,
remedium.

remedium. Hic frigoris effectus in cutē, quae sola fere (~~XVII.~~) refrigeratur, aliquanto major, quam intus, est.

CXXIII. Debilitans temperiei (~~CH.~~ ~~CHH.~~) effectus ita humore augetur, ut hic propriam ejus noxam augeat.

CXXIV. Ex victus partibus solus cibus, stimulare nimis periclitans, caro est, et ex hac parata materia, largius assumpta. Salsa nimis durataque, maxime ubi jam corrumpi coepit, excipienda. Hinc ventriculus maxime patitur.

CXXV. Eodem (CXXIV.) condimenta pertinent; quorum exiguum aliquid, ob stimuli vehementiam, sufficit.†

CXXVI. Potio spirituosa vel vinosa, in qua semper alkahol diluitur, cibo condito (CXXIV. CXXV.) citius et facilius, et pro alkaholis copia, stimulat.†

CXXVII. Harum omnium victus partium diffusibilis stimulus, ideo rectus dicendus, quod in partis, cui incumbit, incitabilitatem recta et protinus dirigitur. Eundem, saltem qua cibum respicit, adjuvat alius, ex fibrarum

(Ante Sect. CXXVI. hanc adde)

Hic locus est quo quasi debilitatorum virtus tractandus est (XXXIV. XLIII. XLIV.) Is a stimulis qui bene valentibus conveniunt, tanto celerioris et potentioris operis, quanto brevioris pendet. Huius sic agunt Stimuli Diffusibiles nominandi, quorum ordo supra potentiam validam adscendens sic fere se habet. A validissima potentia proximus moschus est, hunc supra Alkali Volatile, deinde actius Camphora, qua etiam actius Aether, summus quum stimulus propositus est.

(Post Sect. CXXVI. hoc adde / Diffusibiles quoque stimuli

... of the ...
... (1771) ...
... of ...

... (1771) ...
... of ...
... of ...

... (1771) ...
... of ...
... of ...
... of ...
... of ...
... of ...

... (1771) ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

... of ...

stimuli Narcosis dati, ad directam, supra
modum tantum, ad indirectam debilitatem
faciendam pertinent. Eaque doses
vulgo tractatae, illud, magis doses, et Narcosis
nuper experimentis communi diversae, hoc
illustrant.

X Omnes hii stimuli / CXXIV ad CXXVIII M. Similia
ad Atremicam diathesin excitandam pertinent. 1

brarum muscularium distentione pendens, eoque indirectus, nominandus. Hunc carnaeae materiae, et e plantis sumptae, sola moles praebet.^x

CXXVIII. Omnis cibus e plantarum genere sumptus, item carneus parcior, falsa nimis durataque caro, alimento meliore remoto, nunquam non debilitat, et sic athenicam creat per omnes gradus diathesin. Hinc Indorum, Brahmanianos ritus colentium, mentis pariter et corporis debilitas insignis. Hinc pauperum ubique morbi. Hinc Scrofula, febres, ^{tupis cum sputorum} et tota ^{profusione, item sanguinis profusio} malorum athenicorum caterva. Recta ex hac noxa debilitas ventriculum paulo magis, quavis alia pari parte, premit. Hinc anorexia, nausea, vomitus, praecipuus alvus, et confimiles primarum viarum turbae.

CXXIX. Condimentorum, quae, sine carnea materia, non satis ad robur sunt (~~CX.~~), quoque negatus usus etiam magis, iisdem Indis testibus (~~CXIV.~~), infirmat.

CXXX. Potio valida (~~CXXVI.~~), modo ^{et stimuli diffusibilis} relata, nunquam junioribus, et validioribus,

bus, propterea quod ad indirectam prae-
 cept debilitatem ^{ruunt} ~~ruunt~~, (XXVII. XXX.),
 necessaria, ac ne tuta quidem, ^{erunt.} ~~est.~~ ^{Quibus} Cui
 utique adfuetis, aetate provecioribus, et
 atque inde, aut aliunde, imbecillis, aqu-
 ofa nullave omnino, ^{item, negatē diffusibiles stimuli;} ad diathesin asthenicam
 creandam, plurimum valet.

CXXXI. Stimulo porro est, a carnea
 materia ortus, chylus et sanguis abun-
 dans. Hoc incitatio ubique, et prae re-
 liquis locis paribus, in vasis sanguiferis, eo
 magis, quo is abundantior fit, intendi-
 tur (LI.). Genus sanguinis nihil, saltem
 ut causa, et sola abundantia, valet. Quae,
 musculares vasorum fibras distendendo,
 constante impetu agit. Pervulgata ple-
 thora soli diathesi phlogisticae ^{asthenica} convenit, et
 hujus magnitudini respondet.

CXXXII. Idem hic effectus (CXXXI.)
 velocitate sanguinis, aliunde orta, et ma-
 xime illo corporis, quem ipsius muscoli
 peragunt, motu, sanguinem, compressis
 venis, celerius ad cor reducente, crescit?

CXXXIII. Nihil hoc utroque stimulo
 (CXXXI. CXXXIII.) ad diathesin phlo-
 gisticam ^{stip.}
 = nicam

asthenicam
gisticam et morbos, in hac positos, concitandos, efficacius. Qui tanto magis ingravescent, quanto abundantior sanguis sit, et rapidiore impetu percitetur. Hoc omnes noxae excitantes, omnia istorum morborum signa, maximeque arteriarum pulsus, hoc sanguinis detractio, alvi purgatio, et inedia, ad salutem adeo efficacia, declarant.

CXXXIV. Ut sanguinis abundantia et velocitas sic (CXXXIII.) præcipua *asthenicæ* phlogisticæ diathesios causa est; ita ad asthenicam creandam, nihil penuria sanguinis, quam summa celeritas comitatur, potentius est. Hinc pulsuum exiguitas, debilitas et celeritas. Hinc incitatio ubique, et, præ reliquis locis paribus, toto vasorum genere, eo magis, quo major penuria sit, imminuitur. Hic quoque non genus sanguinis, sed sola penuria, in causa est. Ea, musculares vasorum fibras parum distendendo, supra relatas pulsuum notas, non satis vasa incitando, efficit. Plethora, quae huc solum pertinere iudicata est, hinc prorsus abest (CXXXI.).

CXXXV. Haec praecipua asthenicorum morborum origo. Quod omnis humorum detractio, maximeque sanguinis, item alvi purgatio, tantopere nocentia; et stimulantia prius, dein omne repletionis genus, tantopere salutaria, confirmant.

CXXXVI. Secreti a sanguine humores, et alius aliter, sua vascula distendendo, etiam stimulare intelliguntur. Ad quam rem lac et semen, suis utrumque vasis abundans, item humor perspirabilis, maxime valent. Instrumenti secernentis commotio per incitabilitatem, quae una et indivisa ubique subest (XLVII. XLVIII.), facile toto corpore diffusa, quoties justo major est, conjunctis aliis nimis incitantibus potestatibus, diathesi phlogisticae accendendae est.

CXXXVII. Iidem humores (CXXXVI.), sua vascula parum distendendo, parum excitando, noxarum, diathesin asthenicam creantium, haud omittenda pars, sunt. Hinc vasculorum languor, humorum pigrities, quies, stagnatio, corruptio. Imminuta, vel pro tempore, in hoc corporis minime angusto spatio, deleta, incitatio,
per

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT
BY JOHN STOW
1618

per eandem incitabilitatem, cum reliquo corpore debilitatem communicat, et conjuncto, cum caeteris noxis parum incitantibus, opere, asthenicam diathesin infert.

CXXXVIII. Cogitatio in cerebrum, tui recta admovetur, magis, minus in reliquarum partium quamque, agens, (XLVII. XLVIII. XLIX.), incitationem toto corpore intendit. Ejusdem contentio, five magna semel incidens, five minor, saepius iterata, vel in consuetudinem deducta, sola noxae alicui esse; cum aliis noxis, stimuli quoque magnitudine offendentibus, conjuncta, majori fieri; et diathesi phlogisticae faciendae par evadere, potest.

CXXXIX. Manifesta asthenicae diatheseos causa est mentis is status, ubi nimia cogitatio, consumpta incitabilitate, in indirectam debilitatem definit; vel deficiens, imbecilla, gratum, vividum, tenorem servare nequiens, recta debilitando nocet. Quod mentis vitium plurimum ad debiliandum pertinet.

CXL. Affectuum animi vehementia, puta, irarum moles, dolor acerbus, moderaminis

raminis expers gaudium, quae eo magnitudinis non procedunt, qua incitabilitatem exhauriant (XXVIII. XXX.), eodem pertinet, quo cogitatio, easdemque rationes recipit.

CXLI. Adfectuum vis eo magnitudinis procedens, ut incitabilitatem (CXL.) exhauriat, eam diathesin asthenicam, quam indirecta debilitas causa continet, et confimiles morbos, infert. Hinc epilepsia, hinc apoplexia, nec raro, quoties summopere in adfectus animus concitatus est, lethalis.

CXLII. Contra ubi iidem (CXLI.) deficiunt, ut in tristitia, animi dolore, metu, terrore, desperatione, fieri solet, qui tantum laetitiae, fiduciae, spei, minores quasi gradus sunt, et adfectuum excitantium tantum imminutionem, non contrarios his, et absolutos animi motus, significant, ad asthenicam, quae in recta debilitate posita est, diathesin creandam pertinent. Hinc nullum cibi desiderium, ejusdem fastidium, nausea, vomitus, ventriculi dolor, fusa sine dolore, cum dolore, alvus

THE HISTORY OF THE

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

vus, et, praeter dyspepsiam et colicam, podagra, febres, protinus suboriuntur.

CXLIII. Sensus, cum grati sunt sum-
mopere totum corpus excitant, motusque
cient, qui, ut inter bibendum, saltandum,
et, in gratis conviviiis, stricta lancium,
convivarum, et omnium circum circa,
splendore oculorum acie, facile cum su-
pra relatis noxis, ad diathesin phlogisti-
cam accendendam, operam conferunt.

CXLIV Eorundem, cum nimii sunt,
vis, relatos (CXLIII.) effectus longius pro-
ducens, indirectam parit debilitatem. Con-
tra, ubi sensus aut partim delentur, par-
tim obscurantur, aut ingratis rebus con-
tristantur, animus dejicitur, et totum cor-
pus relanguens rectam subit debilitatem.
Et in utraque re, praesertim, ubi caeterae
noxae debilitatrices concurrunt, diathesis
asthenica suboritur.

CXLV. Aeris, demptis ejus qualitati-
bus, ut aiunt, et proprietatibus, item in
spiritu tuendo facultate, observationi mi-
nus patet effectus. Verum, quin ad vi-
tam sustinendam, admotus universo cor-
pori,

pori, necessarius stimulus fit, ambigi non potest. Idem, raro purus, admovetur, plerumque alienis, et stimuli vim minuentibus, rebus permiscetur. Utque in puritate ejus salutaris stimulus positus est; ita eone unquam puritas procedat, ut nimis stimulet, et diathesin phlogisticam accendat, incertum est. Machinae, nuper inventae, quibus supra nubes homines evehuntur, si frigus abesset ad hanc rem illustrandam optime pertinerent. Verum, quoniam in aëre nunquam purissimo, et commode tamen satis, vivitur, credibile igitur est, aerem justo puriorem, ad nimis stimulandum, eoque diathesin ^{asthenicam} ~~phlogisticam~~ creandam, pertinere.

CXLVI. Sed cum aëris impuritate nihil consuetius sit, et omnis impuritas stimulum ejus imminuat, perquam impurum, seu alienis rebus commixtum, aerem, recta debilitare et asthenicam diathesin creare, neutiquam dubitandum est. Sic typhi, ut ex eorum, qui in nigro Calcuttae carcere periere, fato patet, frequens causa, aër impurus, est. An unquam, nimia puritate

M E T H O D S

the following conditions must be
observed in the use of the
apparatus: (1) The apparatus must
be kept clean and dry.

(2) The apparatus must be used
only for the purpose for which it
was designed, and not for any
other purpose. (3) The apparatus
must be used in accordance with
the instructions given in the
manual.

A. A. B.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
1100 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.
TEL. 773-936-5000
FAX 773-936-5001
WWW.CHICAGO.EDU

U.S.A.

tate, indirectam debilitatem inferat, eo magis incertum est, quod, ut supra dictum, phlogisticam ^{asthenicam} faciat diathesin, necne, nondum constat (CXLV.).

CXLVII. Ex harum omnium potestatum (CXI ad CXLVII.) raro separato, semper fere conjuncto, opere, utraque diathesis, five in opportunitate adhuc subsistens, five ad morborum status modum adsurgens, nec ab ulla corpori insita vi (X.), subnascitur.

C A P.

C A P. II.

Diathefeos utriusque causa.

CXLVIII. Sic exortae (CXLVII.) ^{sthenicae} diathefeos phlogisticae causa est, ex potestatum (CXI ad CXLVII.) relatarum opere, justo ^amajor ubique vivi corporis incitatio; omnes actiones prius augens, dein aliquas perturbans, alias, sed nunquam, quamdiu subest, debilitando, minuens. Eadem sola omnium phlogisticorum morborum origo.

CXLIX. Indidem (CXLVIII.) exortae diathefeos asthenicae causa est, ex asthenicis noxis, (CXI. ad CXLVII.) justo minor, ubique vivi corporis incitatio, omnes actiones imminuens, aliquas perturbans, quasdam augendi, sed semper falsam, speciem praebens, semper debilitans.

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...

C. L. Utque phlogistica diathesis
(CXVIII.) semper debilitans, sic ap-
thetica (CXIX.) semper roborans,
nullis collata est.

C A P. III.

Diathesis phlogistica.

C. L. Ante perturbationem (C. L.) quae
hinc possit morbi advenire nunquam,
ac tota quoque tantum in gravitate eius
impetu, acie, sensu omnes sensus,
motus voluntati patitur, et non obsta-
cerantes, validiores, ingens acumen ma-
jus, sensibilitatis et affectus vis, certum
est. Cor et arteriae hinc pallidae,
extrema in summo corpore vasa cutis
mucosa omnes robore, laxiores inter-

THE HISTORY OF THE

REIGN OF
HIS MOST EXCELLENT
MAJESTY
CHARLES THE FIRST

BY
JAMES HARRISON

IN TWO VOLUMES.

LONDON:
Printed by J. Streater, at the
Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard.

1659.

THE HISTORY OF THE
REIGN OF
HIS MOST EXCELLENT
MAJESTY
CHARLES THE FIRST
BY
JAMES HARRISON
IN TWO VOLUMES.
LONDON:
Printed by J. Streater, at the
Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard.
1659.

C L. Utque ^{*athenica*} phlogistica diathesis
(CXLVIII.) semper debilitantibus, sic af-
thenica (CXLIX.) semper roborantibus,
auxillis tollenda est.

C A P. III.

^{*Athenica*}
Diathesis phlogistica.

CLI. Ante perturbationem (^{CXLIII}~~CLII~~), quae,
nisi post iusti morbi adventum nunquam,
ac tum quoque tantum in graviore ejus
impetu, accidit, sensus omnes acutiores,
motus voluntati pariter, et non, obtem-
perantes, validiores, ingenii acumen ma-
jus, sensibilitatis et adfectum^u vis, cernun-
tur. Cor et arteriae harum pulsibus,
extrema in summo corpore vascula colore,
musculi omnes robore, secretiones inter-

nae lactis, feminis copia, instrumenta digestio cibi desiderio, digestionem, corporis vigore, et manifesta sanguinis abundantia, vigere percipiuntur.

CLII. Quantum mentis et adfectuum facultates augeantur, earum in hac diathesi, in prospera valetudine, in secunda morborum forma, et ad hanc opportunitate, comparatio docebit. Sic augentur prius (CXLVIII.) actiones.

C A P. IV.

Athenica
Diathesis phlogistica symptomatis
explicatis illustrata.

CLIII. Sensuum, motuum, mentis et adfectuum (CLI.), augmen, ab incitationis, in unoquoque eorum instrumento, sanguinem

THE HISTORY OF THE

PROGRESS OF THE
ART OF PRINTING IN
ENGLAND

FROM THE FIRST
INTRODUCTION OF THE
PRESS INTO THIS COUNTRY
UNTIL THE PRESENT
STATE OF THE ART

BY JOHN BASKIN

IN TWO VOLUMES.

LONDON:
PRINTED BY J. BASKIN,
AT THE SIGN OF THE

PRINTING OFFICE,
IN ST. MARTIN'S LANE,
NEAR ST. JOHN'S CHURCH.

1794.

Price 10s. 6d.

nae lactis, sanguinis corporis, instrumenta digerentia, ubi desiderio, digestionis, corporis vigore, et manifestis sanguinis abundantia, vigere percipiuntur.

CLII. Quantum mentis et affectuum facultates augentur, eorum in hac Clinica, in prospera valetudine, in feracibus morborum fontibus, et ad hanc opportunitate, copiosius docet. Sic augentur prius (CXLVIII.) affectus.

C A P. IV.

Diabetes phlogistica symptomatice explicata illustrata.

CLIII. Stomachus, mensura, vigor et affectus (CLII.) augentur, ad incrementis, in iniquitate corporis instrumentis, sanguinem

THE JOURNAL OF THE

AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

FOR THE YEAR 1900

CHICAGO, ILL., 1901

Published by the American Medical Association

535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, \$5.00 per annum in advance

Single copies, 15 cents

Entered as second-class matter, May 2, 1896

Postpaid by mail, at special rate of postage provided for

publications of this character

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for

publications of this character, authorized on July 16, 1896

Postpaid by mail, at special rate of postage provided for

publications of this character, authorized on July 16, 1896

Postpaid by mail, at special rate of postage provided for

publications of this character, authorized on July 16, 1896

guinem, inter alias actiones, percitantis, augmine pendet.

CLIV. Omnium phlogisticorum morborum adventum horror insignit. Is, ex imminuta per vigentem in extremis cutis vasis diathesi perspiratione (^{lix. lxi. cxiii.} ~~xcix.~~), nascitur. Eadem frigoris, qui horrorem plerumque comitatur, sensus ^{et cutis siccitatis,} explicatio est.

CLV. In iisdem adfectibus pulsus validiores, duriores, pleniores, et aliquanto sanis crebriores, vibrantur. ^(cli.) Plenitatem et duritiem creat cibus e carnea materia, uberius, opportunitatis tempore, sumptus. ^{cxxiv.} Vim et crebritatem idem, et quivis alius, ut potionis validae, ^{cxxvi.} ut ^{cxxviii.} exercitationis, ^{cxxviii. m. d.} sive mentis, sive corporis, stimulus, efficit (~~cvii. ad cx.~~). Sed et omnes offensae stimulatrices (~~cxl. ad cxlvii.~~) hujus effectus participes sunt. ^{sibiliorum ut stimulatorum diffu.}

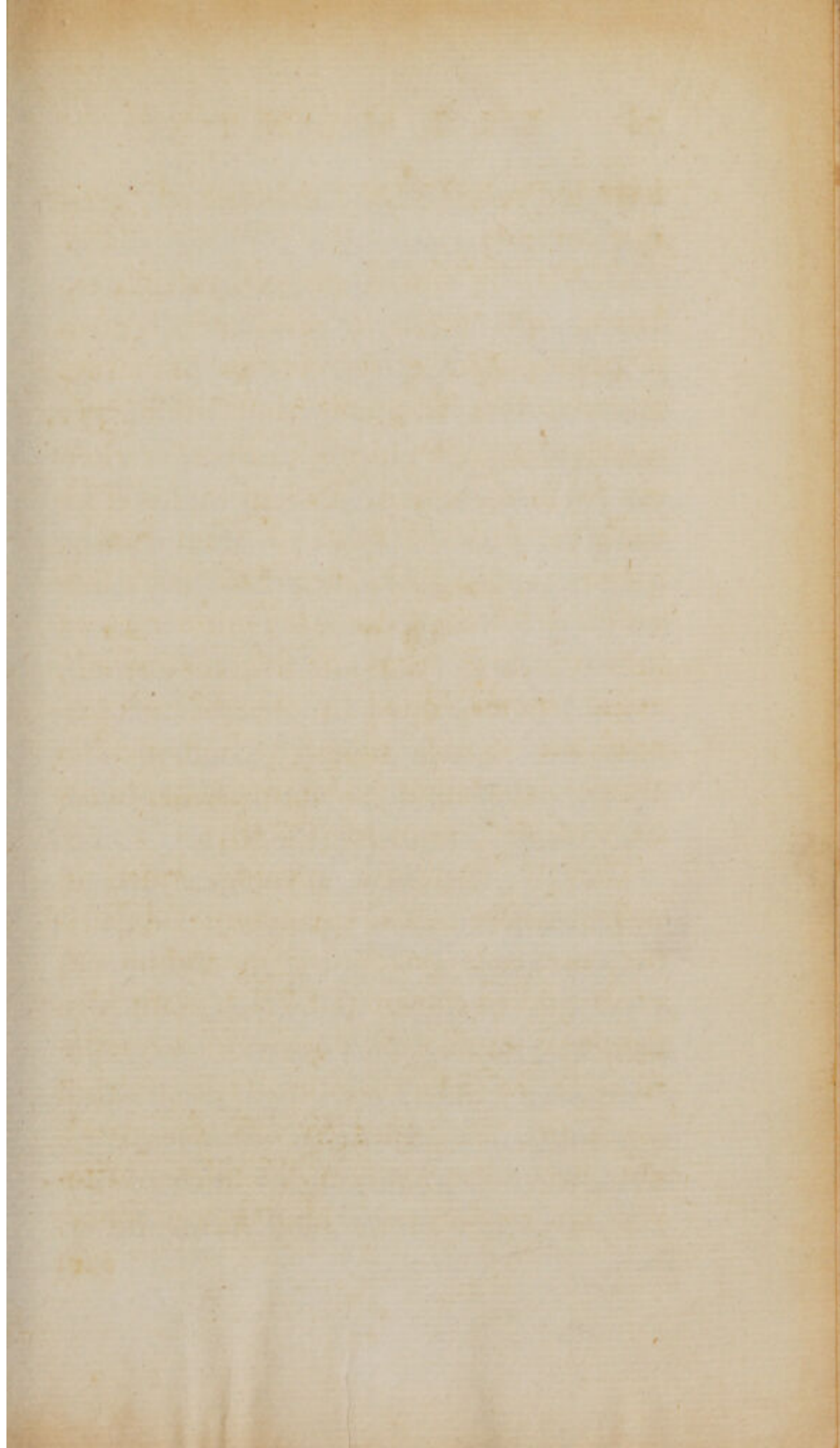
CLVI. Quod si, currente morbo, quandoque debiliores, molliores, inaniores, et celeriores, pulsus evadunt, id malum est, eoque fit, quod vel ultra legem curatio debilitatrix tenta est, vel, hac neglecta, incitationis nimia vis jam debilitatis aliquantum intulit. Illa recta (xxxv.), haec

haec indirecta (XLV.), debilitas est; utraque cavenda.

CLVII. In summi corporis vasculis colorem, qui pallorem prius adparentem saepe sequitur, et secretorum humorum abundantiam, sanguinis abundantia, per nimiam diathesin phlogisticam ^{sthenicam} perspirationem ^{tern} cohibens, efficit. ^{XXXI} Eadem capitis et artuum passim doloris causa est. Cum enim is, quoties caput adficit, adeo cito et facile sanguinis detractiōni decedat; igitur raro ex inflammatione intus esse suspicandus est; eoque minus, quod in phlogisticis ^{sthenicis} communibus morbis suboriens inflammatio semper exteriorem sedem, quantum ea res explorata est, occupat (CXIII.).

CLVIII. Delirium quoque, quod in vehementiore morbo quandoque subnascitur, non inflammationi imputandum est, et ob eandem causam (CLVII.). Nam adeo sanguinis et aliorum humorum detractiōni cedit, ut nulla illam intus esse credendi causa sit. Sanguinis in vasis abundantiam, haec ultra modum distendentem, totius rei causam esse; hinc vultus rubor,

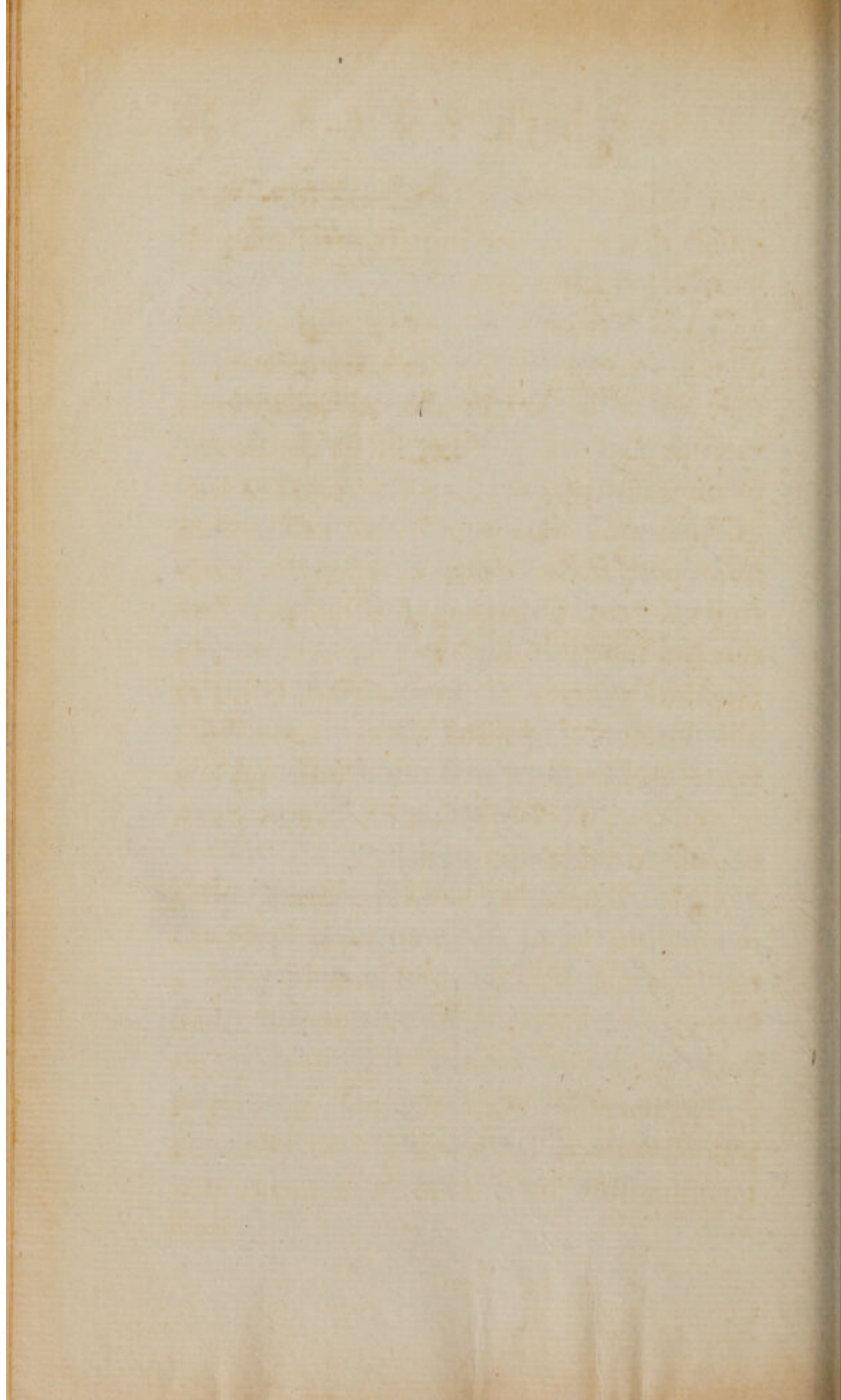
eam

hanc indirecta (XLV.) debilitas est, utraque cavenda.

CLVII. In senum corporis vasculis calore, qui passivum prius asperentem saepe sequitur, et secretorum humorum abundantiam, sanguinis abundantiam, per nimiam diuturnam phlogisticam perspirationem colligere efficit. Eadem capitis et artuum passim doloris causa est. Cum enim haec quovis capite agitur, adeo cito et facile sanguinis detractioni decedat: igitur cum ex inflammatione totus esse suspicandus est: eoque minus, quod in phlogisticis communibus morbis suboritur inflammatio semper exteriorem sedem, quantum ea res explorata est, occupat (CXIII.).

CLVIII. Delirium quoque, quod in vehementiore morbo quandoque subnascitur, non inflammationi imputandum est, et ob eandem causam (CLVII.). Nam adeo sanguinis et aliorum humorum detractioni cedit, ut nulla illam intus esse credenda causa sit. Sanguis in vasis abundantiam, haec ultra modum distendit, tertius vel causam esse: hanc vultus rubor,

eam abundantiam significans, illinc sanguinis detractio, uno impetu morbum pel-
lens, argumento sunt.

CLIX. Sitis et calor, quae insignes quo-
que in morbis phlogisticis ^{sthenicis} notae sunt, a
phlogistica ^{sthenica} in faucium et cutis extremis
vasculis diathesi, pendet, ita ea obturante,
ut nondum perspiratio reddatur, sed san-
guinem tamen ad penultimos vasculorum
fines pertransire sinat, et corporis geni-
tum calorem, ob retentam adhuc perspira-
tionem, ^{/cccc. cxxvi/} subter cuticulam cumulet. Sic, in
faucibus vasorum finibus adfectis, saliva et
alii humores, quibus libere fluentibus,
fauces lubricantur, et eo siccitatis, qui sitis
nominatur, sensu privantur, nunc cohi-
bentur, cohibiti sitim pariunt.

CLX. Raucedo, tussis et sputa, quae
quandoque in phlogisticis ^{sthenicis} malis cernun-
tur, hoc fere ordine prodeunt, et inter se
sucedunt. Prima saepe raucedo est, dein
tussis sicca, dein cum sputis. Raucedinis
et siccae tussis origo est, exhalantium et
mucoforum vasculorum, qui in bronchia
terminantur, fines, adhuc vehemente dia-
thesi

thesi occlusi, et suos, quibus bronchia et aspera arteria lubricentur, raucedo solvatur, et sputa libere succedant, humores parum trajicientes. ^{/xxxvi/} Rursus haec libere rejiciuntur, quod imminuta jam diathesis, vasorum fines laxari, et humores affatim in bronchia transfundi, sinens, ut hi, incitabilitatem per totum hoc instrumentum, ^{/cxlvi/} commoveant, et per convulsivum, qui tussis nuncupatur, motum, ipsi ejciantur, efficit.

CLXI. Ut liberiora jam sputa diathesios remissionem significant; ita justo liberiora, jamque inveterantia, eam jam in asthenicam diathesin, vel per indirectam, ut, cum morbus, procedendo, incitabilitatem multum exhaust, ^{/xxxv/} vel per rectam, debilitatem, ^{/xlv/} ut nimia justa curatione, ruere ostendunt.

CLXII. Haec eadem symptomata (CLXI.), dum citra rectam debilitatem subsistunt, vel in indirectam nondum mutantur, calor, et quicquid nimis stimulat, ^{/cxii/} faciunt, frigus et quicquid infirmit, solvunt. ^{/cxvii/}

CLXIII. Pallor, item urinae claritas, et alvus adstricta, quae circa morbi principia

capa proinde, incidit, a diabolis
magistris, calorem sine his
deus, et cum illis exornant, ut
et in his, ut in una pars, et
Sunt, ut et periphrasibus, per de
hem et exornant, iam de
paulatim exornant, et modum
et in eo sunt, proinde, et, sunt, et
in, perinde sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et

CLXXIV. Saepe in phlegma, et
paulo tendere sunt, et, sunt, et
tunc sunt, et, sunt, et, sunt, et
quasi ut possit, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et

CLXXV. Verum cum vel per
hereticis, et, sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et
et, sunt, et, sunt, et, sunt, et

CLXXVI. Saepe, quia grave

est

cipia praecipue, incidunt, a diatheseos magnitudine, vasorum fines ita claudente, ut aut nihil excernatur, aut tenuior tantum, ut in urina pars, emanet, ^{oriuntur. / cxxxvi} Sitis, ^{/ cclix} alvi, et perspirationis, per dejectionem et madorem solutio, jam diathesin paulatim remittere, et morbum mitescere, et in eo jam esse, promittit, ut, supra, infra, perque sudorem, purgatione, adhibitis aliis antiphlogisticis auxiliis, penitus solvatur.

CLXIV. Saepe in phlogisticis ^{isthemiciis} malis, ubi paulo leniores sunt, cibi desiderium non multum imminuitur, saepius justo plus, quam ut profit, adsumi potest. Sed, nisi levissima ex plantis materia sola, ^{/ cxxxviii} eaque in potionis aquosae, vel fluente, forma, datur, omnis noxae erit.

CLXV. Verum, cum vel per cibi uberioris indulgentiam, vel curatione stimulatrice adhibita, vel quod ab initio morbus saevis offensis exortus, summam nactus vehementiam est; tum, tam alia mala symptomata supra relata (CLVI. CLVIII.) recta, quam graves ventriculi turbae

turbæ, acutusve alicubi thoracis dolor, spiritum perturbans, erumpunt eventu.

CLXVI. In vehemente igitur diathesi, ubi cibus parum, potio aquosa plurimum desideratur, hæc omni ratione indulgenda est, ille, ut fastidium, nausæam, et vomitum movens, vitandus. Hæc non diuturna, nisi jam eunte, versave, in asthenicam modis supra (CLXI. CLXV.) relatis diathesi, esse solent, sublatisque reliquis idonea curatione ^{asthenica} antiphlogistica symptomatis, decedunt. Sed, cum nausea et vomitus urgent, instant, jamque etiam paulo pervicaciores esse, paulo diutius permanere, incipiunt, eos adhuc tamen citra indirectam debilitatem esse, scire licet; si pulsus modicam celeritatem adhuc servant, nec multum de plenitate (CLV.), multum de vi, remittunt; si vomitus arte motus morbosum, si alvi purgatio, minuunt, unoque verbo, curatio ^{asthenica} antiphlogistica respondet. Verum, commutatus prorsus morbus, causa in contrariam conversa, tum demum intelligetur, cum hæc symptomata indies augefcunt, cum pulsus magis usque debilitantur,

corbas, acutiusque illius thoracis dolor,
ipsam perturbans, erumpunt eventa.

CLXVI. In vehementer igitur diarrhoea,
ubi alius parum, potio aquosa parum
dilatatur, haec aqua ratione indicanda
est, illa, ut saltem, nausea, et vomitus
non, vitentur. Haec non diuturna, nisi
per quatuordecim dies, in aliquo modo
supra (CLXI. CLXV.) tractis diarrhoea, esse
sola, subitanea, reliqua omnia curati-
one aetiologicali symptomata, deces-
cant. Sed, cum nausea et vomitus ur-
gent, instat, quousque paulo per-
virescat, non, vixit, periculis,
insidiant, eos alio tamen cura audire-
tam adhibenda est, scilicet, si pallor
nihilominus celatus, alio tamen, per
multum de plethora (CLV.) manifestum de-
sit, remaneat, si vomitus ante non mor-
bosum, si ibi periculis, inquit, quoque
vixit, curatio aetiologicali respondet.
Vixit, cum non de plethora, et non de
in modum, et non de, cum deam in-
tellectu, cum de, et non de, in
eventu, cum de, et non de, in
eventu.

litantur, cum tormina in intestinis et dejectiones liquidae, ventriculi turbis superaduntur, et antiphlogistica curatio jam manifesto detrimento est.

CLXVII. Dum eadem symptomata citra indirectam debilitatem ^{XXXV} subsistunt; nimia in ventriculo, propter magnam ejus sensibilitatem, et potentiorum stimulorum, potissimum huc incumbentem, vim, incitatio hic citius, quam alibi, versus indirectam debilitatem tendens, turbas concitat. Huc enim potentissimi stimuli, et ad diathesin phlogisticam accendendam in primis habiles, prius admoventur, et super incitabilitatem ibidem, majorem vim exercent. Cujusmodi varii ex carne parati cibi (~~CXXXV~~ ^{CXXIV} ad CXXVIII.), variae potiones merae (CXXVI.), varia illis addita condimenta (CXXV.), varii stimuli diffusibiles, ut opii formae, alkali volatile, camphora, moschus, aether, sunt. ^{CXXVI} Quae omnia huc ea vi, qua in nullam aliam parem partem, (XLIX. ad LIII. CLXVI.) incumbunt; [non in intestina, nam prius

L concoctione

concoctione prima mutantur, quam in horum initium duodenum transeant; non in vasa lactea, propterea quod diluta et porro concoctionis opere mutata, iis recipiuntur, recepta ad sanguinem perferruntur; non in cor et arterias ob eandem dilutionem, et perpetuam in toto circuitu mixturae mutationem; non in arteriarum fines, exhalantes et glandulares, five corruptam jam materiam corpore excernentes, five utilem per vasa lymphatica ad sanguinem reducentes, idque tam ob causas relatas, quam propter magnam aliquam in exhalantibus, in glandulis, mutationem factam; non in vasa lymphatica, ubi ad veteres hic humores novus affidue, per intercurrentes ramos, maximeque in ductu thoracico, adfluit; non in reliqua vasa sanguifera, ob magnam ex iterato jam circuito mutationem; non in fibras musculares, five voluntati, five non parentes, quia has nullo modo stimuli contingunt; non in cerebrum, firmumve ubivis medulare, ob hanc eandem causam, et magnam harum partium a loco primum stimulis contacto; distantiam.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF CHARLES THE FIRST
BY JOHN BURNET
OF THE UNIVERSITY OF OXFORD
IN TWO VOLUMES
THE FIRST
LONDON
Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard, 1680.

distantiam.] Uno verbo, quoniam omnes
 potestates incitantes, five salutare, five
 noxiae, five medicatrices (XLVIII.
 XLIX. L. LI. LIII.), aliquanto
 potentius in quosdam, quam alios, locos,
 pares, (XLIX.) agunt, ii que loci fere sunt
 quos prius movent, et recta contingunt;
 igitur ii prae caeteris vel e diathesi phlogi-
 stica in asthenicam, vel ex hac in illam, ad
 transeundum maxime prompti sunt; ita
 tamen, ut, propterea quod una toto cor-
 pore et indivisa incitabilitas (XLVII.) est,
 five aucta in peculiari loco, five immi-
 nuta incitatio est, et, five per rectam, five
 per indirectam, debilitatem imminuta est,
 et diathesis asthenica creata; reliqua
 corporis mutationis genus cito (LIII.)
 consequantur. Et, quoniam potestates,
 quae egerunt, eadem fuerunt suntque,
 id est, aut nimis, aut parum, stimulatrices;
 incitabilitas in quam egerunt aguntque,
 eadem, id est, tota causae ratio eadem; ut
 effectus idem quoque sit, id est, idem acti-
 onum genus toto corpore, five superans,
 five deficiens, constituatur necesse est.

CLXVIII.

CLXVIII. Inflammatio, quae phlegmasias comitatur, exteriorem locum, quantum explorata ejus natura est, occupat (CXIII.). Quod ideo fit, quia calor, qui potentissima noxa phlogistica est, aut solus, aut cum frigore alternans, eive succedens (~~XL. CXXI.~~ ^{XL. CXXI.}), extrinsecus, quo recta admoveatur, multo plus, quam intus, ubi immutabilis fere temperies est, ad stimulandum, eoque diathesin communem ad justae inflammationis modum attollendam, evalet. Hinc fauces, hinc artus varie, hinc vultus diversa inflammationis forma, hinc pulmones, qui ideo pro externo loco, quod ad eos aeri recta aditus est, habendi sunt, ab inflammatione, prae caeteris locis, adfectantur. Praeterque noxae excitantis, modo relatæ, vim, est in parte, inflammationem subitura, sensibilitas, quam in aliis major, seu cumulatior incitabilitas; per quam fit, ut relatarum partium alia, dein alia, prae caeteris adficientur. Ad causam porro accedit, quod, quocunque modo relatarum partium quaeque offensa sit, quocunque modo inflammationem, phlegmasiis propriam, ante

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON

FROM THE FOUNDATION OF THE CITY
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW
1597

THE HISTORY OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION OF THE CITY
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW
1597

ante subierit, ea semper in omni deinde novae phlegmasiae accessione prae caeteris periclitatur. Haec quarundem phlegmasiarum, ut cynanches tonsillaris, ut rheumatismi, repetitionis origo manifesta. Peripneumonia reliquis hujus formae morbis rarior est, quia multis stimulis, diathesi ^{sthenica} phlogisticae, cum inflammatione comite, accendendae habilibus, eximitur, spirituque, qui a blando aere continetur, et vasorum sanguiferorum actione, item septi transversi fibrarum muscularium et musculorum intercostalium ordinis duplicis contractionibus, molliter et aequaliter, in ordinario spirandi statu, movetur. Verum, quoties praeter solitum vehemens spiritus est, jamque omnes muscoli, qui circa collum et cervicem, a claviculis, a summis humeris, a scapulis, a cervicis et summi tergi vertebris, orientes, musculis intercostalibus inferuntur, in actionem, ad spirandi conatum sustentandum, pertrahuntur; tum demum toti utriusque pulmonis instrumento summus labor incumbit, tum crebra spiritus tractione, crebra emissionem, crebro

bro septi transversi descensu, crebris omnium muscutorum abdominis contractionibus, viscera sua, septum transversum, sursum protrudentibus, violentissime pulmones concutiuntur. Inde aliqua labes, aliquam in iis partem, inflammationi futurae obnoxiam reddens, quoties iusta deinceps diathesis ^{phlogistica} phlogistica accenditur, uti illa prae caeteris partibus dictis (XLIX.), ab inflammatione, hac ipsa diathesi nata, corripiatur efficit.

CLXIX. Inflammatio hic nihil aliud est, quam partis inflammatae, communis cum reliquo corpore status, quam in pari alia quavis, auctior. Utque inflammationem, auctior in quodam, quam pari alio loco, incitatio ^{XLIX} facit; ita ante morbum, cujus pars vel symptoma inflammatio est, ejusdem loci, quam cujusvis alius, incitatio pro ratione major intelligitur (LI.)

CLXX. Haec inflammatio, quae, distinctionis causa, ^{phlogistica} phlogistica communis nominanda est, ab altera, quae localis affectus est, a localibus offensis nata, et in instrumenti

instrumenti vitio, seu continuitatis solutione, consistit, discriminanda est.

CLXXI. Huic phlogisticae localis vocabulum convenit. Communis semper a diathesi phlogistica pendet, hujus symptoma vel pars est, nunquam ei praeit, semper serius aut citius, succedit, iisdem noxis nascitur, iisdem auxiliis tollitur. Cui contraria localis, ut locali offensa, continuitatem solvente, aut texturam partis disturbante, exoritur; ita, si pars laborans minus sensibilis est, haud latius serpit malum. In magna partis sensibilitate, puta, ventriculi, intestinorum intus, extra, tenerae infra ungues carnis inflammationis; effectus universo corpore diffunditur, affectisque omnibus vasis, ubique tumultum concitat. Eadem, si loco continetur, si diffusa latius turbat, remediis, in locum prius adfectum agentibus, et solutionem continuitatis conglutinantibus, solis paret. Haec de inflammationibus phlogisticis, distinctionis causa, in praesentia dixisse suffecerit, de locali in suo postea loco plura disserturum. Alterae totidem restant, communis et

et localis, ibi postea, ubi operis ordo postulat, fufius exponendae.

CLXXII. Symptomata perturbationis inflammatio quoque, quoties instrumentum vitale corripit, emittit. An unquam cerebrum et meningas ejus incessat inflammatio communis ^{etherea} phlogistica, haecenus inexploratum est. Verique similis est, commotionem capitis et turbas phreniticas, non ab inflammatione pendere; ut haec ostendere videntur; primum, curationis facilitas, utpote cum sanguinis detractioni, alvi purgationi et caeteris antiphlogisticis auxiliis, tumultus omnis facile cedat, ^{CLXVI} nec justae inflammationis effectus, in tam tenera, tam vitae necessaria parte, facile aboleri credibile est; dein nullum inflammationis, quoties salus reducitur, paulo certius indicium. Tum rationis similitudo eodem facit; nam, ut supra relatum est, (CLXVIII.), in nullo ^{ethereo} phlogistico morbo communi intus inflammatio communis subnascitur, quae, quoties accidit, semper externam sedem (CXIII. CXLVIII.) occupat. Quin et symptomata omnia ejusmodi

temperamentum, quod est commune omnibus
 generibus (I. XXV.) etiamque, quod est
 hoc quod est commune omnibus generibus
 quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque

CLXXXIII. Deinde, quod est commune
 omnibus generibus, etiamque, quod est
 hoc quod est commune omnibus generibus
 quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque

CLXXXIV. Quod est commune omnibus
 generibus, etiamque, quod est
 hoc quod est commune omnibus generibus
 quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque
 hoc quod est commune omnibus generibus (I. XXV.) etiamque

modi sunt, quae a communibus noxis ^{phlogisticis} phlogisticis (LXXV.) exoriantur, communi-
bus quoque antiphlogisticis auxiliis, pro-
que horum magnitudine, (LXXXI.) ces-
sura.

CLXXIII. Doloris capitis, oculorum
ruboris, et delirii, quae phrenitidem co-
mitantur, et inflammationi intus imputan-
tur, causa est, sanguinis in vasis capitis abun-
dantia, immodice distendens, et sic per
violentiam quendam doloris sensum pa-
riens.

CLXXIV. Quin ejus quoque, quae pul-
monibus usu venit, perturbationis inflam-
matio causa fit, neutiquam est addubitan-
dum. Extra dolenti loco, quicumque
thoracis est, intus inflammatio respondet.
Utque phlogisticae diathesios magnitudini
inflammatio, quae nunquam, nisi in mag-
na diathesi, incidit, ^{ita} inflammationis
magnitudini dolor, respondet; ejusdem-
que causae ratione habita pulsuum status
aestimandus est. In magna diathesi, et
magna, ejus effectum, inflammationem, do-
lor alicubi thoracis, modo circa sternum,

modo juxta mammas, modo posterius utrinque, modo a tergo inter suprave scapulas, acutus et quasi pungens est, pulsus perquam duri et validi sunt. In diathesi et inflammatione, ejus parte, minore dolor minus acutus, paulo hebetior, et tolerabilior est; pulsus duri validique, sed minus quam in altero casu, sunt. Dein, procedente morbo, dolor remollescit, hebescit, spiritus, quem pertubaverat, facilior et expeditior evadit. Pulsus, qui ante tantummodo minus duritiei habebant, nunc vere, et pro indirectae debilitatis, ex idoneae curationis neglectu, ^(xxxv) magnitudine, vel pro rectae, ex nimis ^{theoretical} antiphlogistica curatione, debilitatis inductu, ^(xlv) molescunt. Sed, nunquam pulsuum durities, doloris augmen, ad inflammationis in membrana sedem, referendum est; ^(clv) ^(clxv) neque molities illorum, hujus hebetudo, ex ejusdem inflammationis, in parenchymate, sede esse, credenda; utpote cum fieri non possit, ut inflammatio, utramvis harum partium occupans, a proximis in altera vasorum punctis, absit. Ea ergo horum symptomatum

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

CLERGY

OF

THE

rum, quae supra relata est, causa recipienda.

CLXXV. Pustulae, quae phlogisticos^{sthenicos} quosdam morbos comitantur, e contagione, corpore recepta, per omne diffusa, et rursus, inter effluendum, cum humore e cutis vasis perspirabili, subter cuticulam retenta, nascuntur. Retentionis, eoque pustularum multitudinis, causa diathesis phlogistica^{sthenica}, toto corpore magna, major in cutis, ob rationes supra (CXIV.)^{cxiiii} relatas, vasis est. Quo in opere musculares vasculorum perspirantium fibrae, quia tantum, quatenus pro firmis simplicibus habendae sunt, densantur, quantum, pro vivis habitae, tono augentur, ita abbreviantur igitur, ut materiae perspirabilis vaporem parum trajiciant. Omnes noxae phlogisticae^{sthenica} ad hoc faciendum, sed prae caeteris calor, citra indirectam debilitatem subsistens, pertinent. Eadem alvi durities causa.

C A P. V.

Diatheſis Aſthenica.

CLXXVI. Anteperturbationem (CXLIX.) qui tantum in graviore juſti morbi impetu ſupervenit, ſenſus omnes hebetiores, motus, tam voluntati, quam non, parentes, pigriores, ingenii acumen minus, ſenſibilitas et adfectus languidiores, exiſtunt. Cor et arteriae languent, ut harum pulſibus cernitur, item extrema in ſummo corpore vaſcula; ut pallore, ſiccitate cutis, et tumorum diminuta mole, ulcerum exſiccatione, et manifeſta phlogiſticae, quae horum ſymptomatum ſimilitudinem creet, diatheſeos abſentia (C L I.), patet; muſculos torpere imbecillitas, ſecretiones internas deficere, ſeminis, lactis, inopia, demonſtrat. Inſtrumentorum digerentium languor, nullo cibi deſiderio, hujus faſtidio, quandoque ſiti, nauſea, vomitu, corporis

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE FIRST

OF THE REIGN

OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND

OF THE REIGN

OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

peris habitudine, et evidente cognatione
penitus proditur.

CLXXVII. In ea loca dilata, live circa
montem, infra oppidum, et hanc sub-
stantiam, live ad illius iussu modum tra-
cta, necesse est animum facillime (CLX)
plane amittant. Sic hinc inde in acti-
one.

poris imbecillitate, et evidente sanguinis penuria, proditur.

CLXXVII. In eadem diathesi, five citra morbum, intra opportunitatem, adhuc subsistente, five ad illius justum modum sublata, mentis et animi facultates (CLII.) plane minuuntur. Sic imminuuntur actiones.

C A P. VI.

Diathesis asthenica explicatis symptomatis illustrata.

CLXXVIII. Ab asthenicorum morborum, paulo vehementiorum, initiis haud alienus horror est; quoties causa ejus, perquam deficiens perspiratio (CLIV.), subest. Defectus hic causa est, e totius corporis imbecillitate, ea cordis et arteriarum imbecillitas, qua suos humores ubique difficile, in extremis finibus difficilius, aut vix omnino, perpellunt. Hinc ^{fatalia quamvis vasa,} cessat perspiratio. Eadem frigoris, cum horrorem comitatur, sensus explicatio.

CLXXIX. In asthenicis adfectibus pulsus debiles, molles, exiles, et perquam celeres, sunt (CLV.). Mollitiem, quando percipi ob exilitatem potest, item hanc, creat sanguinis penuria, e carneae cibi materiae defectu,

THE

OF

THE

OF

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

defectu, nimioque e plantis petita^{ae} usu, vel deficiente ad summam, sive hinc, sive il-
linc, alimento, opportunitatis tempore na-
ta (CXXVIII.). Eorundem debilita-
tis et summae celeritatis causa est, idem
alimenti, item aliorum omⁿium stimulorum,
ut potionis validae (CXXX.), ut sive men-
tis (CXXXVIII.) sive corporis exercitati-
onis (CXXXVII.) defectus, et sanguinis
penuria (CXXXIV.) (vid. append.).

CLXXX. Quoniam paulatim tantum in-
citabilitatis abundanti^{antia}~~ae~~ deteri (XXVI.
XLIII.) reparari robur, potest; igitur, si
pulsus quando citius justo, nec pro ratione
parto levamine, plenescunt et durescunt,
id malum est, eoque fit, quod ultra legem
stimulatrix per diffusibilia curatio tenta
est. Estque rectae debilitas indirecta
superaddita, omni in curationibus cura ca-
venda (CLVI.)

CLXXXI. Cutis pallorem idem, quod
perspirationem cohibet, (CLXXVIII.) sci-
licet, cordis et arteriarum debilitas, efficit.
Hinc ad summum corpus non satis san-
guis perpellitur.

CLXXXIII.

CLXXXII. Capitis, qui frequentissimum adfectuum asthenicorum symptoma est, item artuum, qui rarius est, dolorem (CLXXIII.) parit sanguinis penuria. Hic enim sanguinis vasa distendentis effectus est; ut mediocris distentio, qualis in secunda valetudine usu venit, gratum sensum; quicquid vel supra hanc (CLVII.), vel infra est, ingratum, eoque dolorem, suscitet. Multo autem hic minus, quam in phlogistico dolore (CLVII.), inflammatio pro doloris causa suspicanda est; propterea quod non solum dolor, sed et ipsum delirium, stimulatrici curationi adeo facile cedit. Quod non facile fieret, si tam tenerum et sensibile instrumentum, et vitae tam necessarium, adfectu, adeo ad partis adfectae texturam delendam pronum, laboraret.

CLXXXIII. Neque fere, et propter eandem causam (CLVIII. CLXXXII.), ad inflammationem delirium acceptum referendum. Quod e contrario sanguinis penuriae, et aliorum stimulorum defectui, tribuendum. Neque id ullo modo dubitandum

The first thing I noticed when I stepped out of the car was the cold. It was a sharp contrast to the warm blanket I had been sitting under. I looked up at the sky, which was a pale, hazy blue. The air was crisp and clean, a welcome change from the stuffy atmosphere of the car. I took a deep breath, feeling the cool air fill my lungs. The sun was just beginning to rise, casting a soft, golden glow over the landscape. The trees were still, their branches bare and reaching out towards the sky. The ground was covered in a thin layer of snow, which glistened in the early morning light. I walked slowly, my boots crunching against the snow. The silence was peaceful, a rare moment of quiet in a world that was always so busy. I felt a sense of calm, a sense of being in the right place at the right time. The world was beautiful, and I was grateful to be here.

CLXXII. Capitis, cui frequenter
 anni aliterum aliquidque lymphoma
 est, item artem, qui curat est, dolorem
 (CLXXII.) per se non potest. His
 enim remediis, vel per se vel effectus
 est; in hisque, quibus, quibus in se
 curia valentibus, vel sunt, gratia in
 sum, quicquid vel illa hanc (CLVII.)
 vel dolor est, ingratum, etiam dolorem
 habet. Hinc autem hic dolor, quam
 in palloresco dolore (CLVII.), in sum
 non per se, vel remediis, vel per se
 sed, quod non solum dolor, sed etiam
 delirium. Remediis, quibus, vel per
 se, vel per se, vel per se, vel per se
 sed, quod non solum dolor, sed etiam
 delirium. Remediis, quibus, vel per
 se, vel per se, vel per se, vel per se

CLXXIII. Neque fere, et propter
 remediis, vel per se, vel per se, vel per se
 sed, quod non solum dolor, sed etiam
 delirium. Remediis, quibus, vel per
 se, vel per se, vel per se, vel per se
 sed, quod non solum dolor, sed etiam
 delirium. Remediis, quibus, vel per
 se, vel per se, vel per se, vel per se

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON

From its first settlement in 1630 to the present time.
By SAMUEL JOHNSON, Esq.
Author of the "Lives of the Presidents of the United States,"
"The Lives of the Secretaries of the Navy," &c.
New York: Printed and Sold by S. JOHNSON, No. 7, NASSAU ST.
1845.

THE HISTORY OF THE CITY OF BOSTON, from its first settlement in 1630 to the present time. By SAMUEL JOHNSON, Esq. Author of the "Lives of the Presidents of the United States," "The Lives of the Secretaries of the Navy," &c. New York: Printed and Sold by S. JOHNSON, No. 7, NASSAU ST. 1845.

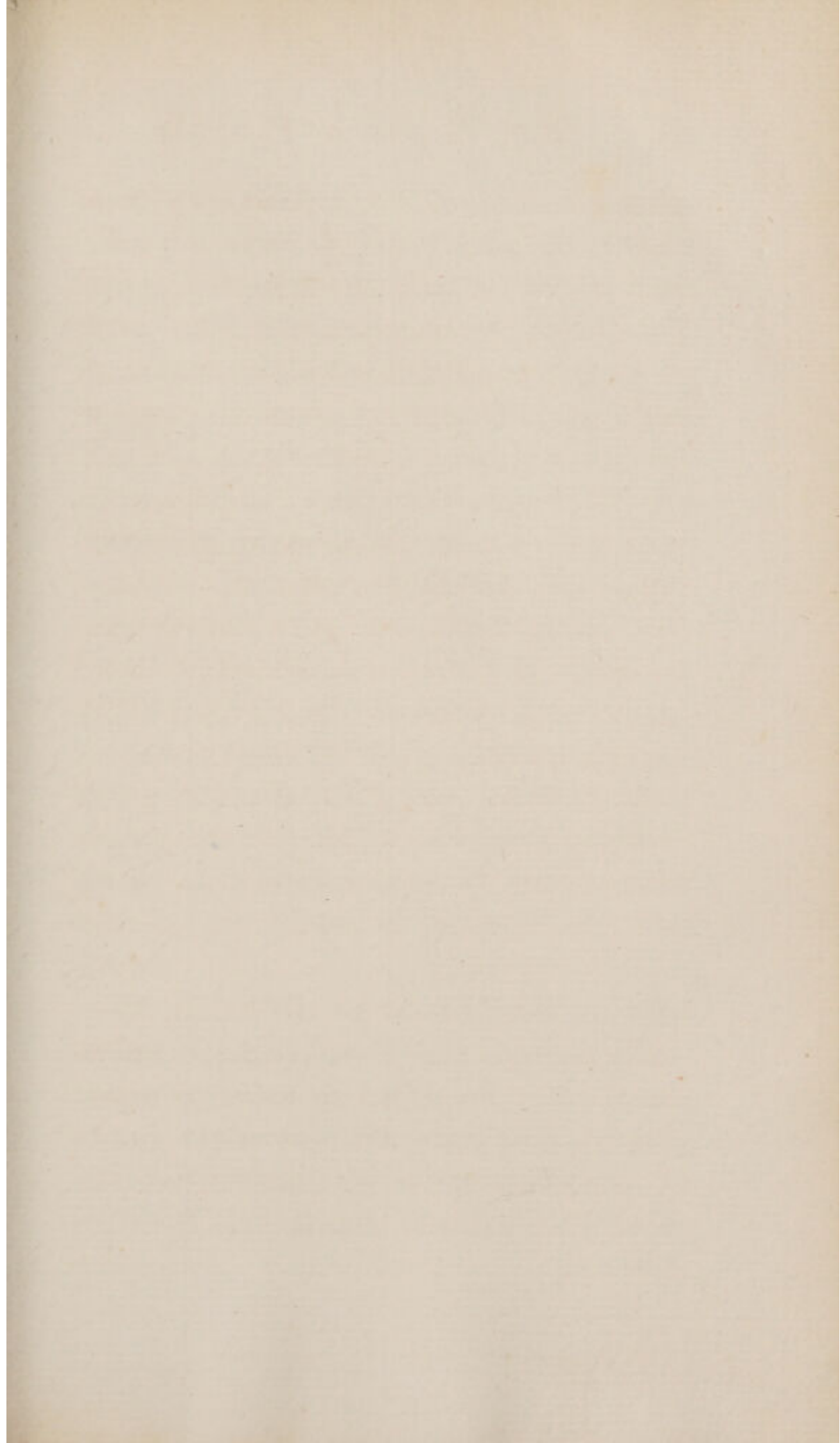
tandum est; si quidem auxilia stimulantia, quae nihil ad replenda vasa valent, omne delirium asthenicum feliciter et cito solvunt; cumque jam, depulso morbo, salute reducta firmataque, satis alimenti acceptum digeritur, tum demum mens firmissima solido robore constat.

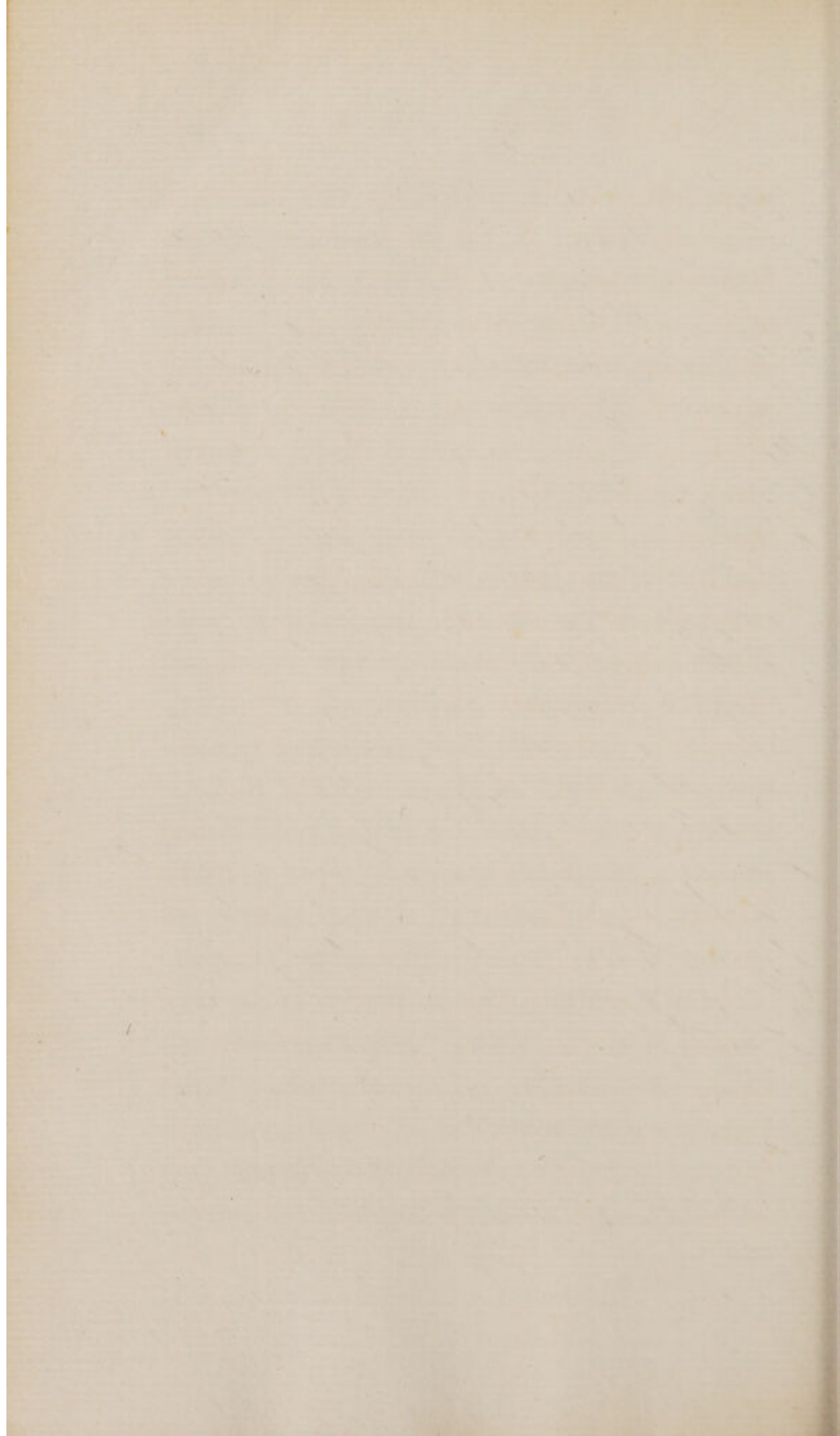
CLXXXIV. Sitis et calor (CLIX. CLXIII.), quae non minus asthenicos, quam phlogisticos, morbos insigniunt, neque minus frequentia signa sunt, asthenica in faucibus et summo corpore diathesi, hic perspirationem, illic salivae, humoris exhalabilis, et muci, excretionem, per extremorum vasculorum atoniam et relaxationem, cohibente, nascuntur. Illinc fauces, parum debitis humoribus lubricatae, siti (CLIX.) torrentur. Hinc, subter cuticulam perspirabili humore retento, una cum ea calor, qui, in libera perspiratione, in aëra dissipari, et in eodem fere gradu permanere, solet, cumulatus crescit. Minime vero caloris augmen ab incitationis, seu, ut vulgo dici solet, vitae principio, pendet, siquidem tum in diathesi phlogistica

stica (CLIX. CLXIII.), tum in indirecta debilitate, tum in recta, incidit. Vasorum autem in summo corpore, sub quo^{et} fauces, et, ad quemcunque locum aëri aditus est, is, comprehenduntur, debilitas, cordis et arteriarum debilitatis, haec universi corporis, pars est.

CLXXXV. Siti huic asthenicae, quae multo frequentior et gravior phlogistico^{asthenico} adfectus est, cibi fastidium, huic nullum ejus desiderium, antecedit; succedunt, nausea, vomitus, saepe acutus ventriculi dolor, et aliae turbae. Quorum explicationem exponere proximum est.

CLXXXVI. Nullum cibi desiderium (CLXIV. CLXV. CLXVI.) ejusdem fastidium, e totius corporis debilitate, pendet; ut omnes noxae antecedentes, eumque creantes adfectum, semper debilitando agentes; et omnia auxilia, quae, stimulando roborandoque, semper iis tam occurrunt, quam medentur, ostendunt. Cibi desiderati causa est, fibrarum ventriculi, per quas digestio sustentatur, valida et sana contractio, et alicujus humoris, qualis gastricus

cus, qualis saliva, est, excretio; cuius utriusque effectusⁱ necessarius est vacuum magna ex parte ventriculus. Sed in debilitate nulla harum rerum fieri potest. Fibrae non valide se contrahunt, vascula extrema suos humores non effundunt, ^{vel vitio} cibi materia, ante ventriculo recepta, non solvitur, soluta ventriculo expellitur, sed magna ex parte immutata et insoluta permanet. Hinc non desideratur, et, in maiore vi mali, etiam fastiditur, cibus.

CLXXXVII. Similiter sitis explicata (CLXXXVI.) est, similiter, quae altior, ex eadem causa pendens, adfectus est, nausea, explicanda (CLXVI.). Ubi enim vires vigent, tam ubique praeterea corporis, quam circa ventriculum et loca cum eo adfinia, gratissimus et jucundissimus sensus est.

CLXXXVIII. Quod ad vomitum vero attinet (CLXVI.), is h^arum omnium offensarum cumulus et caput est. Eo enim, cum is supervenit, fibrarum atonia et laxitas, eo sordium crudarum collectio, eo ex his et aëre soluto ventriculi distentio, processit.

processit, ut consuetum suum motum a superiore ad inferiorem partem, qui peristalticus vulgo dicitur, peragere fibrae oppressae nequeant. Cumque in omni, sive secundae, sive adversae, valetudinis casu, is motus semper a stimulo in contrariam partem tendat; deorsum, ubi, stimulus ex ore est; sursum, cum is e ventriculo procedit; ita sordes et aër emissus, quorum facta mentio est, pro locali stimulo agentes, quicquid motus suscitant, id superiora versus dirigunt. Qui motus inversus, cum contra naturam est, nunquam gratus esse, potest, unde, ante vomitus adventum, nausea suboritur; nunquam paulo diutius non violentus, quia localis stimulus semper in violentos et enormes motus fibras musculares conciet, unde vomitus, nascitur. *cap. v. totum*)

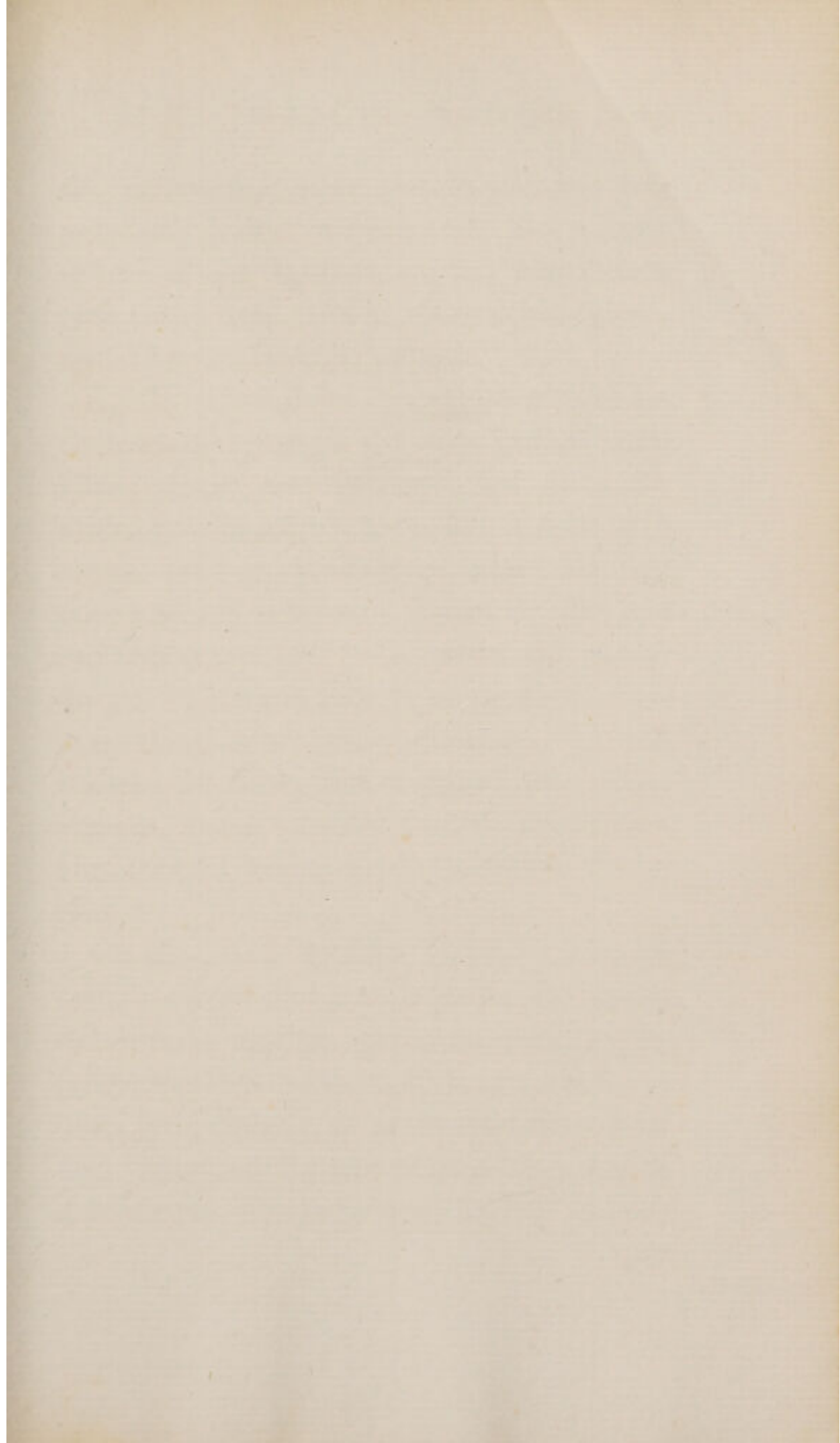
CLXXXIX. Doloris (CLXXXV.) in ventriculo, in intestinis, et alibi tam intus, quam extra, causa, in diathesi asthenica, spasmus est. Quem intus, id est, motus involuntarii in instrumentis, fibrae, per communem universo corpori debilitatem, resolutae pariter

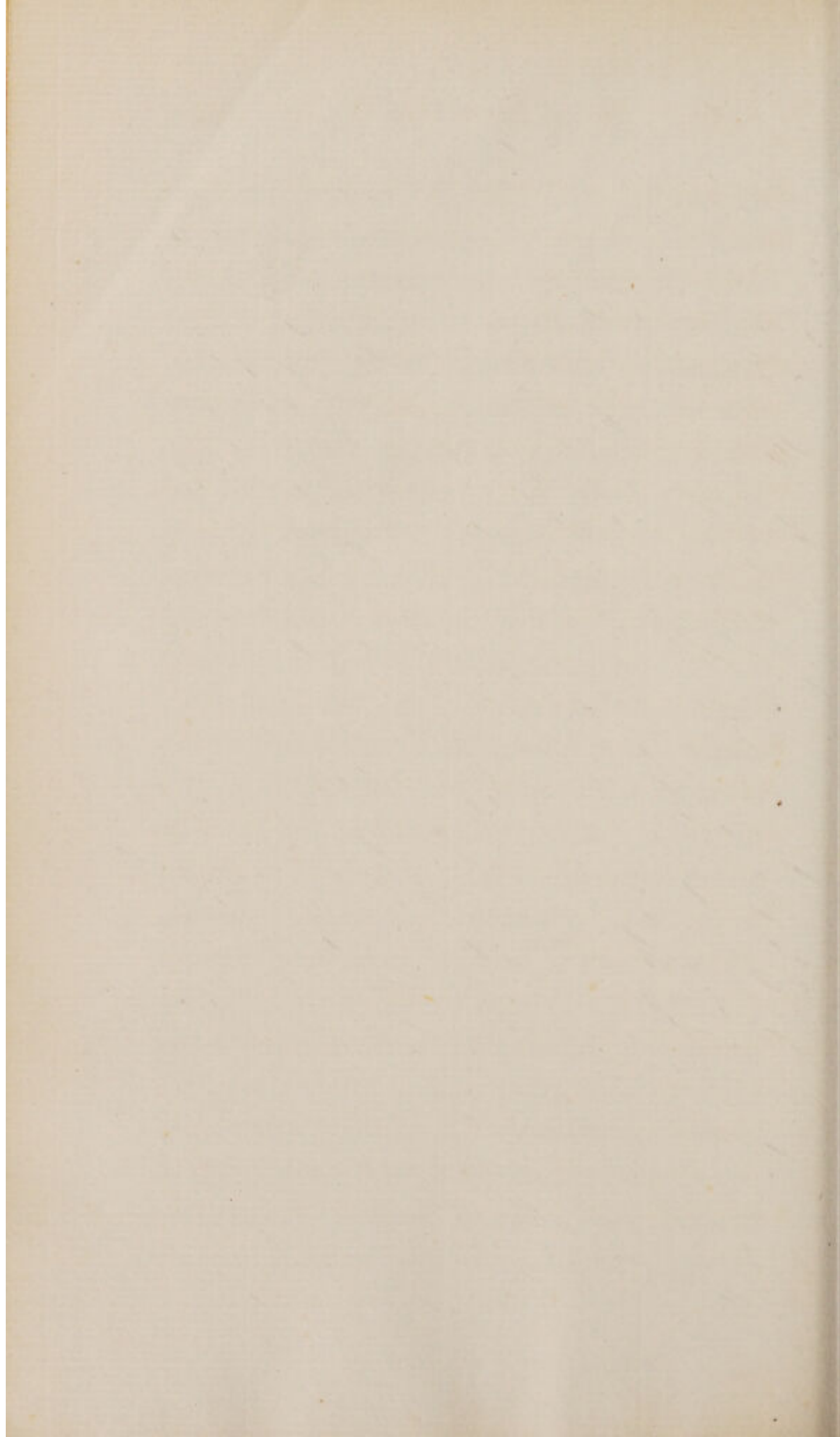
riter et tono destitutae, una cum materia distendente (LVIII.), faciunt. Haec materia in ventriculo sordes, in intestinis stercus durum, in utroque aër emissus, est. Cujus ad distendendum effectus non tantum ipso, quantum fibrarum, quas distendit, laxitate, nititur. Quae enim vis distendens tales fibras opprimit, eam validae, et solido robore stantes, facile repellunt, distentioni resistunt. Laxatae vero, de quibus sermo est, quo acrius premuntur, urgentur, eo magis usque cedunt, donec amissa omni resiliendi, omni se relaxandi, potestate, immobiliter contractae permanent. Quod, per eam fibrarum muscularium proprietatem fit, qua eae, ubi tentae sunt, non communis elasticae materiae instar, remota tendente potestate, tum demum, sed etiam manente hac, contrahuntur. Inter hoc agendum, hoc patiendum, violentia quaedam a sensibilibus fibris subitur. Hinc dolor. Plus vero fibrarum ipsarum laxitati, quam materiae distentrici, in hoc opere,tribuendum, argumento est, toni et densitatis, nam inter se exactissima ratione, ut ab eadem causa pendent-

tes,

tes, respondent (LVII. LIX.), per stimulantia redintegratio. Qua fit, ut sano more sese contrahentes, et potenter renitentes, restituto motu peristaltico, manentem adhuc, et distendere non cessantem, materiam, prae se deorsum, sine ulla alia ope, ut nuper exploratum est, depellant. Sic vinum, sic aromata, sic alkali volatile, et antè omnia variae opii formae, talem materiam, sine ulla, sive supra, sive infra, purgatione, nullo negotio, brevissimo tempore, sede sua deturbant.

CXC. Dolor, qui in exterioribus corporis partibus toties in asthenicis malis vexat, a spasmo quoque, sed non cum materia distenrice conjuncto, pendet. Cujus in locum subit potestas, ad nullam referenda materiam, nempe, voluntatis in membro movendo conatus quidam.^(LVIII) Per hunc sic spasmus, ac in altero casu (CLXXXIX.) per distentionem, et, summo saepe cum dolore, concitatur. Ubi, cum effectus idem sit, nempe, spasmus, a debilitate oriundus, restituto robore solvendus; causa igitur eadem quoque sit, et ad debilitatem quoque cum aliquo, distentionem prorsus
fus

fus referente, eique parem habente potestatem, redeat necesse est. Sic a notis effectibus ad ignotas causas adscendere tuto saepe licet. Dolor, de quo hic agitur, musculorum spasmos respicit. Sed.

CXCI. Alter dolor est, minus eodem loco contentus, magis ^{diffusus} ~~diffusus~~, pariter molestus; quem non ^{distensio} ~~spasmus~~, sed alter stimulus localis, adjuvat, pariter a debilitate natus, pariter debilitatem adaugens, et, cum reliquis debilitatis signis, debilitando mortem maturans. Hic mero, qui quandoque in magna canalis alimentarii debilitate dominatur, acido nascitur; id quod cholera maxime, sed et omnes primarum viarum, quos vomitus et alvi dejectiones comitantur, adfectus plus minusve, declarant.

CXCII. Hoc acidum (CXCI.) non est causae origo, sed jam facto ex sua causa debilitate, morbo, jamque confirmato, symptoma superveniens, inde orta, unde reliqua symptomata, et iisdem auxiliis tollenda. Idem, postquam natum est, omnem debilitatem, sive in primis viis, sive in reliquo

quo corpore, ex propria morbi causa forte grassantem, toto corpore, sed maxime in loco ubi adest, non cessat augere, causae vim intendere.

CXCIII. Verum enim vero, licet sic, ipsum debilitatis proles, ad porro debilitandum, eodemque modo, quo spasmus dictus est (CLXXXIX.), pertineat; ad id vel mutandum, vel ejiciendum, praeter commune medendi consilium, non est opus alio. Nam, ut ortum primum, sic usque, a communi causa pendet; et, quicquid ad reliqua symptomata, idem ad id superandum, pertinet. Ad quam rem, ut in spasmi casu, stimulantia; non supra, non infra, purgantia, nec alia quaelibet debilitantia, requiruntur.

CXCIV. Ut in statu convulsivo dolorem intus, seu in motus instrumentis non voluntariis, acidum relatum; sic extra, seu in iis, quorum motus voluntati paret, instrumentis, aliquid, eundem, quem acidum, effectum praestans, e voluntate pendens, cum convulsione conjunctum, creat (CLXXXIX. CXI.). Utque nulla illic materia

and a few years after his death, the
 world of letters was enriched by the
 loss of this great man, who had been
 the support of the English literature
 for many years. His death was a
 great loss to the world of letters, and
 his works will be read and admired
 for many years to come. His works
 are a treasure to the world of letters,
 and his death was a great loss to the
 world of letters. His works will be
 read and admired for many years to
 come. His works are a treasure to the
 world of letters, and his death was a
 great loss to the world of letters.

teria distendenti, sic nulla hic dolorificae, respondet. Quin et, sicut spasmodicum casum quaelibet musculorum spasmata, et supra omnia tetanus, ita convulsivum quaelibet convulsio, sed, prae caeteris, epilepsia, repraesentat. Denique, ut illic eundem externum, ac internum, casum, sic hic quoque, esse, eadem ab effectu cognito ad causam ignotam ratiocinatio (CXC.) probat.

CXCV. Simplex, a levissimo ad gravissimum hunc adfectum, dolorem, ut eo redeatur, unde (CLXXXIV. CLXXXV. ad CXCV.) excursus est, cursus a nullo cibi, propter hujus et aliorum stimulorum inopiam (XXXVIII. XXXIX.), vel nimiam copiam (XXVIII. XXIX.), desiderio (CLXXXVI.), ad spasmodicum vel convulsivum dolorem (CLXXXIX. ad CXCV.), est. Ob causas modo relatas, primum non desideratur, si in debilitante consilio perseveratur, ^(CLXXXVI) cibisque deest, qualis, puta, jusculeorum carneorum in forma, accipi potest, fastiditur; ^{CLXXXVI} mox, si etiam nihil ad stimulandum adhibetur, sitietur, debili-

tantissima res, frigida, ad sitim restinguendam, avidissime adpetetur, omnibus, quae in summis habentur, deliciis, anteponetur, haurietur. Quo facto, protinus nausea succedit: ^(CLXXXVII) Quae nisi diffusibili stimulo, qualis spiritus meracissimi cyathus est, aut, hoc frustra laborantem habente, alter, forsitan tertius, ei obsistitur, ad vomitum recta ruit. Cumque paulo gravior adfectus est, inter vomendum acer dolor in ventriculo, qualis, si ferri strictura, eum transversim distrahens, intus esset, exoritur. In graviore etiam adfectu, etiam majore causae vi, omne cruciatus genus perfertur, dolet, quasi percussum maleo, caput. Cum intestinali canali turbae, non protinus plerumque, sed permanente, et, interpositis falsae requietis intervallis, moras trahente malo, communicantur. Saepe cum torminibus et magnis doloribus praecipitatur alvus, saepius, quod, inverso motu peristaltico, minus erit mirandum, comprimitur, omne cruciatuum genus experitur, ac subinde vomendi ac ventriculi doloris alternas subit vices. In modo

modo relatis turbis dyspepsia, ipsa podagra, diarrhaea, dysenteria, cholera, colica, ileus, virides puerorum dejectiones, vermes, tabes, atrophia, quas dicunt, utraque puerilis, et longe maxima hujus aetatis morborum pars, comprehenduntur.

CXCVI. Procedente mali causa, et noxis debilitantibus etiam magis instantibus, in consensum exteriora corporis pertrahuntur, jamque motus voluntarii corripuntur instrumenta.^(xc) Modo furae, modo brachia, aliaeque partes varie spasmatis torquentur. Modo pectus varie circumcirca, modo humeri, nunc latera, nunc tergum, nunc cervix, dolent. Quibus doloribus nulla corporis humani pars eximitur; non pulmonum, non jecoris, non ventriculi, regio; in quibus, qui acres quandoque concitati dolores, ab inflammatione intus esse creduntur, ii a spasmodico, vel convulsivo motu, revera sunt. Hanc veram eorum originem esse, restituti rite stimuli mala, saepe protinus, semper brevi, tollentes, bonam, valetudinem

letudinem reponentes, confirmant; confirmat, contrariae, per sanguinis detracti-
nem, variam purgationem, inediaque,
curationis infelicitas. Quin, quod eodem
etiam fortius redit, ut inedia sola saepe ad
dolores creandos sufficit, sic lautus cibus
solus quoque ad solvendos sufficit.

CXCVII. Iidem dolores (CXCVI.), ut
modo cum enormi motu conjunguntur,
modo hujus expertes incidunt, ita ab
omni inflammatione prorsus alieni sunt.
Ad quos igitur ab aliis, hac aut simili ori-
gine natis distinguendos, conjunctus symp-
tomatum concursus respiciendus (XCIII.).
Diatheſis ^{asthenica} phlogistica phlogisticos, ^{asthenicos} astheni-
ca asthenicos, dolores indicat. Haec ob-
servatio altius ad adfectus quotidianos per-
tinet, vulgoque receptas curationes ever-
tit. Vel capitis, qui tam frequens ma-
lum est, dolor decies stimulatrice ratione,
pro simplice contraria, curandus est.

CXCVIII. Perturbationis quoque symp-
tomata in asthenicis morbis gravioribus,
perinde, ac in ^{asthenicis} phlogisticis (CLXVIII.
CLI, ^{CLXII} CLXXII.), occurrunt. Talem caput

in

in epilepsia, apoplexia, et febribus; pulmones in asthma; canalis alimentarius in cholera, colica, dyspepsia et podagra, perturbationem subeunt. Sic in canali alimentario praeter dolores supra (CXC. ad CXCVIII.) relatos, urendi quidam sensus, angor, contortus et dirus cruciatus summae sunt tam sentienti, quam adstantibus, formidini, et inflammationis causae suspicionem creant. Quod, tantas turbas et tumultum cernentibus, etiam ipsis hactenus medicis, difficillimum fuit estque, non credere. Quae tamen mala nihil cum inflammatione rei habere, et a loci statu prorsus contrario pendere, toties felix per stimulantia, quoties ejus periculum factum est, curatio, declaravit. Eandem rem adhibita, vinum, opium, et alii stimuli diffusibiles, dein cumque his, juscula e carne confecta, post caro, et solitus demum victus, solitum vitae genus, et a debilitando cautio, confirmant. Quae curandi ratio alienissimos hos adfectus, tam ab inflammatione, quam omni diatheseos phlogisticae parte, demonstrat. Quin
et

et inflammatio phlogistica communis, propterea quod interiores ^{et interna} sedes non occupare (CXII. CLVII.) videtur, aliud, quo minus hic inflammatio pro causa suspicanda sit, adfert argumentum.

CXCIX. Perturbatio pulmonalis asthenica saepe intolerando adeo fixoque dolore cruciat, ut ad hunc solvendum nullus sanguinis detractionibus modus sit (XCIII. XCIV.) statutus. Quae omnes non frustra solum, sed detrimento, saepe pernicipiei, fuerunt; cum e contrario curatio stimulatorum nunquam non responderit. Eo spiritus interrumpitur, et omnia prope, quae justam peripneumoniam comitantur, infestant, usque adeo, ut, an hic quoque inflammatio sit, suspectui fuerit, vel potius esse fidenter creditum. Quod si, inter hunc adfectum et phlegmasiam istam, quicquam interesse perspectum est, ea distinctionis umbra non ad inflammationem rejiciendam ducebat, tantum quaestionis de ejus sede occasionem praebebat. Verum enimvero, nullam omnino hic inflammationem, saltem ut causam, morbumque ve-

rae debilitatis esse, eadem, quae supra (CXCVIII.) relata sunt, argumenta satis probant. Crescit antiphlogistica^{asthenica}, minuitur, tollitur, idque citissime, stimulatrice curatione malum.

CC. Formidanda perturbationis symptomata, quae (CXCVIII.) epilepsiam, apoplexiam, et febres comitantur, cujusmodi sunt, stupor, sopor, in omnibus; in febribus saepe falsa illa, quae typhomania nominantur, vigilia, interdum coma; in histendinum subsultus, in illis convulsio, vel motuum voluntariorum diminutio; quae partim irritationi, ut typhomania, tendinum subsultus, partim plethorae vel soli puraeque, vel una cum hac mobilitati, a plerisque accepta relata sunt; omnia sine discrimine eidem causae, quae universos asthenicos morbos continet, nempe, debilitati, manifeste debentur. Quod, noxae debilitatrices, sive recta sive eventu agentes, eos solae morbos facientes; auxilia, quorum omnis in stimulo posita actio est, eosdem sublevantia, vel solventia, declarant. Frustra vero in apoplexia insi-

mulatur

mulatur plethora, tanquam eo vitae tempore, quo corpus effoetum et prope exsangue est, scilicet, solito alimento neque desiderato, neque sumpto, neque digesto, sanguinis plus, quam florente firmitissime aetate, gigni posset. Contra, quo tempore apoplexia supervenit, per indirectam, ex longaevitate et nimia in vitae genere incitatione, debilitatem, firma languent, deficiunt humores, fonsque eorum sanguis. Eadem epilepsiam debilitas, eadem humorum penuria causa, nisi quod saepius directa debilitas est, continet. Febres in indirecta debilitate, ut in variola confluyente, vel ubi ebrietas praecipua eas excitans noxa fuit, positae esse possunt, ita tamen, ut earum longe saepissime directa (CVI. CVII.) causa sublit. Et in omnibus modo expositis casibus, tam reliquorum symptomatum, quam perturbantium, debilitas origo causae et finis est.

CCI. Ad perturbationis signa quoque pertinent illa quandoque caput adfectantia, hujus in febribus dolor immanis, post mentis

The history of the United States is a story of growth and change. It begins with the first settlers who came to the Americas in search of a new life. These early pioneers faced many hardships, but they persevered and built a new society. Over time, the United States grew from a small colony into a powerful nation. It fought wars, both with and without, and emerged as a global superpower. The story of the United States is one of resilience and innovation, a testament to the human spirit's ability to overcome adversity and build a better future.

mentis imbecilitatem et dein confusionein, delirium, saepe, in summa quamvis debilitate, satis tamen ferox, et ad conatus supra vires ducens. Hic status sub typhi, etiam saevi, finem haud raro accidit. Inflammatio metuitur, sanguis, sed e capite recta, mittitur, vesicatoria, quae unctio in arte extrema est, imponuntur, silentium, tenebrae praecipiuntur, vel lenissima stimulantia negantur. Ex inanitate ventriculi, item vasorum totius corporis, e summo deficientibus aliis stimulis languore, delirio vertigo superaditur, viribus, sensibus, mente, captus efflat animam.

CCII. Verum vel nulla hic inflammatio subest, ^{ostensiva} vela phlogistica communi (CLVIII.) (CLXIX. CLXX.)
toto coelo distat. Non esse hanc, debilitatricis curationis infelicitas, stimulatricis, dein vasa replentis, supra fidem felicitas, declarant. Nec aliam esse, restituta tam cito salus fidem facit. Cumque, tam aliunde, quam e vasorum inanitate, seu attenuatione communi, ortam debilitatem semper mentis inopia, confusio, etiam in iis, qui alias sani sunt, quodam tenuis subsequatur; quid mirum, si in summa,
P ma,

ma, quae cum vita consistere potest, attenuatione, summa incitationis deminutione, vix vitae umbram relinquente, summus quoque, inter alias actiones, mentis defectus, delirium, scilicet, incidat? Quin et eadem haec res certa et explorata est. Sic fames, sic post ebrietatem magnamque crapulam, aquae contra consuetudinem potatio, sic tristes animi adfectus, hujus dolor, terror, desperatio, non pro tempore tantum delirium inferunt, sed haud raro ad justam insaniam adigunt. Eodem sanguinis paulo major jactura pertinet. Quot enim, sive in acie, sive a latronibus vulnerati, nunquam deinde per totam, saepe longam, vitam, mente constitere? Mitte contusiones, vulnera et alias offensiones, qua cerebri textura laeditur, utpote quae, ad morbos locales, de quibus suo postea loco sermo erit, attineant. Et quo modo frigus interficit? Nonne, inter omnes alias imminutas actiones, per delirium morti praeiens. Ex his tot tamque validis rebus, omnes fere potestates (X. ad XIV.) in argumenti fidem

dem sistentibus, tam capitis dolorem, quam mentis omnem, majorem, minorem, culpam, summamque hanc, delirium, non ab inflammatione phlogistica ^{asthenica} communi, quae sola hactenus innotuit, omnino; nec ab altera communi, cui asthenicae vocabulum dandum, necessario pendere; sed e summa, tam aliorum stimulorum, quam ejus, quem justa vasorum plenitas, facit (CLVII. CLVIII.), defectu, debilitate nasci, fatendum. Quae saltem longe frequentissima symptomatum relatorum causa est, ut salus, in nova medendi ratione, plerumque tam cito reducta, demonstrat.

CCIII. Atqui, si unquam inflammatio asthenica (CCII.) relata symptomatum, de quo agitur, tumultum concitet; id eodem prorsus modo, quo per sanguinis penuriam et aliorum stimulorum defectum (CCII.), debilitas, efficit; et iisdem uterque casus auxiliis, nempe, stimulantibus, dein paulatim vasorum repletionem (CLXXXIII. CCI.), tollendus est. Nam.

CCIV. Asthenica communis inflammatio
nihil

nihil aliud est, quam asthenica diathesis in aliquo loco, quam pari quovis alio, paulo vehementior (XLIX.), ita quidem, ut asthenicae in inflammatione diatheseos vis, minime cum diatheseos, in reliquo omni corpore sine inflammatione, vi, conferenda sit; utpote cum omnem partis adfectum toto corpore diffusus longe superet (XLVIII. XLIX. L. LI.). Aliis verbis,

CCV. Inflammatio hic (CLXVI.) nihil aliud est, quam partis inflammatae, communis cum reliquo corpore status. Utque inflammationem minor in aliquo, quam pari alio loco, (XLIX.) incitatio facit; ita, ante morbum, cujus pars, symptoma vel effectus, inflammatio est, ejusdem loci, quam cujus vis alius, incitatio pro ratione minor intelligitur.

CCVI. Haec Inflammatio (^cIV. ^cV.) ab altera (~~CLXX~~) quae localis est, distinguatur oportet. Communis a communi diathesi pendet, et in certa hujus magnitudine tantum accidit; localis ex offensa aliqua, partis texturam solvente et vitian-
te, nulla diatheseos, aut hujus magnitudi-

nis, ratione habita, nascitur. Communem eadem noxae, quae communem diathesin, paulo tantum majores, creant, eadem etiam auxilia, paulo tantum majora, utrumque tollunt. Localis inflammatio noxis, partem tantum labefacientibus, et auxiliis ejus statum mutantibus, continetur, a communibus noxis et auxiliis non movetur. Communis exempla sunt eae inflammationes, quae podagram, cynanchen putridam, gangraenosam, comitantur, et ea quae facit lipitudinem. Localis inflammatio exemplis in suo loco proferendis illustrabitur simul et explanabitur. Communem inflammationem debilitas toto corpore comitatur, localem sequitur, nec id semper. Ad illa^m tollenda^m communis curatio, ad haecⁿ partis aegrae conglutinatio, pertinent. Sic (CLXX.) quatuor inflammationes sunt, duae communes, phlogistica^o et asthenica^a, totidem localis, quarum altera (CLXX) quoque phlogistica^a, altera est asthenica^a. Illa in suppurationem saepe definit, saepe sine hac solvitur; haec ad gangraenam, quandoque ad sphacelum, estque ubi, ad mortem demum, tendit. Si inflammatio in typhi sine cerebrum aut
ejus

ejus membranas, quod nondum probatum nec verisimile est, adficit, ea asthenica quoque communis est.

CCVII. Ut inflammationem communem ^{asthenicam} phlogisticam (CLXX.) facit sanguinis copia, vascula, ipsius sedem, supra modum distendens, distendendo stimulans, stimulando incitationem augens, hac validiores et crebriores contractiones ciens, his diametras, ^o auctis fibrarum, ut vivarum, tono, ut simplicium, densitate (LIX.), minuens, et sic, ut cum magno molimine sanguis per contracta vasa perfluat, interque perfluendum, propter contractionum magnitudinem arcumque meandi spatium, dolorem creet, efficiens: Utque eadem diatheseos ^{asthenic} phlogisticae per omnia vasa, five rubra, five decolora, ^(cciv. ccv.) causa sed minus magna, est: sic.

CCVIII. Inflammationis communis asthenicae causa est, sanguinis quoque in inflammatis vasculis copia, similes, ac in ^{asthenica} phlogistica, effectus trahens, et, licet ubique praeterea vasorum ejus inopia subsit, in inflammata tamen vascula, propter majorem horum, quam aliorum, atoniam et laxitatem

habetur, et pueri impatiuntur, et
 mulieres, et senes, et infirmi, et
 proprii, et pueri, et senes, et infirmi.

¶ CXXX. Si illi medicamentum est,
 et pueri, et senes, et infirmi, et
 proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,

¶ CXXXI. Si illi medicamentum est,
 et pueri, et senes, et infirmi, et
 proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,

¶ CXXXII. Si illi medicamentum est,

et pueri, et senes, et infirmi, et
 proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,

¶ CXXXIII. Si illi medicamentum est,
 et pueri, et senes, et infirmi, et
 proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,
 et proprii, et pueri, et senes, et infirmi,

laxitatem, vel minimo impetui cedentem, abundantius confluens, ea distendit, et propria cujusvis inflammationis excitat.

CCIX. Ut illius medendi consilium est, copiam sanguinis, qui prima tumultus origo est, imminuere, et sic nimiam incitationem ad idoneam valetudini, nimias contractiones, e quibus tumultus constat, ad modicas, quae jucundae sunt, et valetudini quoque convenientes, deducere: ^(CLXXXVII.) Sic

CCX. Hujus curandi consilium est, primum id sanguinis quod intus ubique est, potentibus stimulis (CLXXXIII. CCI.) percutare, ut haerens in languidis inflammationis partis vasculis sic propellatur, et onus his dematur; dein, paulatim cibis conditis, e carne confectis, per iuscula; mox, postquam vires resectae erunt, in firmae materiae forma, omnia vasa replere (LXXXIII. CCI. CCH.).

CCXI. Alterae duae inflammationes locales postea, suo quaeque loco, tractantur.

CCXII. Insidiosa in primis est illa gutturis inflammatio, quae in putridam, ut aiunt,

aiunt, definit. Primis diebus a cynanche tonsillari specie parum distat. Consimilia quoque communia signa sunt. Pulsus ^{sthenicorum} phlogisticorum modum frequentia et reliquis notis vix excedunt. Aliquamdiu omnia molliter et tranquille procedunt, nisi quod assidua materiae mucosae tenacis sputatio molestiam faceffit. Tandem, ubi validissimis stimulis ei non occurritur, tempus advenit, cum subito omnia in pejus praecipitantur, pulsus celerrimi, debilissimi, in primis exiles, evadunt, vires toto corpore collabuntur, nec modica diffusibilis stimuli^{portio}, nunc demum subministrati, maximi naturae humanae decoris miserandum finem sistet. Cujus morbi optima curandi ratio est, per potentia in primis stimulantia, fatali occurrere tempori.

CCXIII. Adeo adversus inflammationem in podagra valent stimuli diffusibiles, ut modo potio merax, ut vinum, ut spiritus aqua tam calida, quam ferri potest, diluta, paucis horis gravissimam illam sustulerint, usum pedum restituerint; quae,
ut

stant, deinde. Præter hæc a cymatibus
 similiter specie patet distat. Cymatibus
 quoque communis signa sunt. Pulvis
 prodigiosus, cum frequenter et reli-
 quis nobis est excusatus. Ad præparandum
 omnia molitur et tranquille procedunt,
 nisi quod aliqua materia incoherens remaneat
 et sponte molestem faciat. Tandem,
 ubi validissimis stimulis et non occurrat,
 tempore advenit, cum subito omnia in per-
 fectum perveniunt, pulvis colorat, debet
 illius, in patris exiles, evadunt, et revo-
 luto corpore subducunt. nec modum illi
 sufficit stimulis, cum deinde stimulis
 firmiter, utrumque perit humanæ decoris
 miserantia facit. Cuius præparandi
 optima curandi ratio est, per præparanda in
 præparanda stimulis, facit occurrere non
 potest.

CCXIII. Ad præparandum præparandum
 in præparanda stimulis, ut modo præparandum, ut vixit, ut spiritus
 cum aqua cum calida, quæ ferri potest, et
 hæc, præparanda stimulis, præparanda stimulis
 præparanda stimulis, præparanda stimulis, præparanda stimulis

in supra (CCV.) videtur, asper, ad coe-
sum signa soluta, possunt.

CCXIV. Guttae in quibusdam gangranis
in inferendo non, ut vulgo creditur, pri-
marie collectae est, sed, ut omnis affec-
tus afflicta, et diathesi cantharidis, quae
hic manifeste afflicta est, (CCV.) ut
docet, ubi jam ad certam magni-
tudinem pervenit, post vel symptoma exis-
tens. Nihil haec cum phlogistica com-
muni inflammatione, quae synochalem con-
suetudinem insignit, sed aliis duabus localibus,
(CLXX. CLXXI. CCVI.) vel habet com-
mune.

CCXV. Pusillus confusus in variis
obis et jam in confusum, id est, afflic-
tum commune multum, vera est, non ut
similes participes, et phlogistica afflicta
sunt. Quae localis sunt, si modo, diathesi
phlogistica in afflicta, per incerta
debilitatem, (XXVIII.) elenit rapidi-
tatem, haec tunc, debilitatem afflictae in
non tunc, afflicta ubique firmata,
sunt et ad morbum perferant.

CCXVI. Pusillus, ex afflicta et
afflicta.

ut supra (CCV.) relatum, aequè, ad communia signa solvenda, possunt.

CCXIV. Gutturis in cynanche gangraenosa inflammatio non, ut vulgo creditur, primarius adfectus est; sed, ut omnis alia communis asthenica, e diathesi communi, quae hic manifeste asthenica est, (CCVI.) pendet, hujus, ubi jam ad certam magnitudinem pervenit, pars vel symptomata existens. Nihil haec cum phlogistica communi inflammatione, quae cynanchen tonsillarem insignit, aut aliis duabus localibus, (CLXX. CLXXI. CCVI.) rei habet commune.

CCXV. Pustulae confertae in variola, ubi ea jam in confluentem, id est, asthenicum commune malum, versa est, novae diatheseos participes, e phlogisticis asthenicae fiunt. Utque locali ante stimulo, diathesin phlogisticam in ^{asthenicam} asthenicam, per indirectam debilitatem, (XXVIII.) celeriter rapiunt; ita nunc, debilitante asthenicae ipsarum naturae vi, astheniam ubique firman, augent et ad mortem cito perferunt.

CCXVI. Earundem, ex utriusque casus

Q

inter

inter se collata curatione, natura quo clari-
 or et illustrior sit, curationem prorsus in
 altero casu ab alterius curatione diversam
 esse constat. Discretæ variolæ, item co-
 mitantis eruptionis, auxilia sunt, frigus, et,
 quicquid humores auferendo, aut aliter,
 debilitat. Confluenti tam morbo, quam
 eruptioni comiti, auxiliantur, calor, citra
 indirecte debilitantem gradum subsistens,
 et omnia, quæ quam citissime et potentis-
 sime stimulant, ideoque stimuli maxime
 diffusibiles.

CCXVII. Differunt hoc præterea, quod
 omnes in discreto casu noxæ phlogisticæ,
 omnes in confluyente, ^{asthenicæ} asthenicæ sunt. Quæ
 differentia pariter ad utrumque morbum
 communem, ad eruptionem utramque,
 pertinet.

CCXVIII. Utque phlogisticæ ^{asthenicæ} pustulæ
 ad vigentem inflammationem et bonam su-
 perationem; sic asthenicæ ad gangrae-
 nam, sphacelum, et mortem, recta ten-
 dunt.

CCXIX. Anthraces, carbunculi et bu-
 bones, qui pestem sæpe, typhum nonnun-
 quam,

In the year 1711, the British fleet, under the command of Admiral Sir George Rokeby, was defeated by the French fleet, under the command of Admiral Louis de Vieux-Comte. This was a significant event in the history of the British navy, as it marked the first time that the British fleet had been defeated in a major battle. The defeat was a result of a combination of factors, including a lack of coordination between the British ships and a superior tactical maneuver by the French fleet. The battle took place on September 13, 1711, in the Bay of Gibraltar. The British fleet consisted of 27 ships, while the French fleet consisted of 30 ships. The British fleet was commanded by Admiral Sir George Rokeby, and the French fleet was commanded by Admiral Louis de Vieux-Comte. The battle was a tactical draw, as both sides suffered similar losses. However, the British fleet was forced to retreat, which was a significant blow to their morale and reputation. The battle also highlighted the need for better coordination and communication between the British ships. In the years following the battle, the British navy made significant improvements in its tactics and organization, which helped it to emerge as a dominant naval power in the 18th century.

quam, comitantur, a contagiosa materia, corpore recepta, dein una cum humore perspirabili mucove, subter cuticulam et in glandulis retenta, nascuntur (XCVI. ad XCIX.). Retentionis, eoque eruptionis hujus, causa est, ob communem toti corpori debilitatem, summumque cordis et arteriarum languorem, cessans in his extremis ^{maxime glandulis} et perspiratoriis motus omnino. Hoc ita esse, nulla tempore opportunitatis, ubi aliquid vigoris adhuc superest, eoque perspiratio aliquo modo procedit, eruptio, nulla in subito per morbi vehementiam fato, nulla vel eruptio vel morbus in omnibus casibus, ubi ei, per stimulantium validiorum usum, mature occurritur; semperque tanto lenior morbus, tanto minus eruptionis, quanto rectius curatio stimulatorix sit adhibita, declarant. Nam, si per diathesin phlogisticam ^{effluviis} maximam (CXIII.), si per asthenicam, ut in hoc casu, parem, (CXV. CXVI.), perspiratio supprimitur, quaecunque materia aliena cum eo ejici debet, ea una retinetur, subterque cuticulam retenta, stagnando, et
 pejorem

pejorem et acriorem naturam acquirendo, inflammationes locales, vel phlogisticas^{o phlogisticas} (CLXX.), vel asthenicas (CCVI.), pro diversa cujusque natura, vel potius corporis habitu, procreat.

CCXX. Similiter ea, quae in cynanche gangraenosa (CCXIV.) cutem distinguit, eruptio explicanda est; ut et altera, quae variolae, propter debilitatem alias bene cessurae, sed ob nimiam comitem eruptionem, in mortem, nisi validissimis ei stimulis obfistatur, desiturae, quandoque comes adhaeret. Utraque maculata eruptio est, utraque rubra. Sed illa minoribus, haec majoribus, maculis distinguitur. Quarum in hac color sandyx est, artem omnem longe, ipsamque naturae in aliis rebus vim prope, superans. Utraque ad suppressam, per debilitatem (CCXIX. et alibi) relatam, perspirationem accepta referenda. Illa, in medendi usu, stimulatrice, quae ad reliqua symptomata solvenda pertinet, curatione solvitur. In hac debilitati, ad mitiorem variolam reddendam, in praeparatrice administratione consilio factae, simul ac eruptio

eruptio prodit, obfistendum, maximeque diffusibili quoque stimulo robur restituendum, pustulae, quae tum paucae, tum nullius momenti sunt, ac ne quidem ad justum communis morbi (IV.) modum attingunt, eoque omni periculo carent, contemnendae. Quod si fit, certa et cita salus; si non, aut contraria curandi ratio instituitur, mors inevitabilis.

CCXXI. Calor non proprius phlogisticis^{asthenicis} pyrexiiis est (CLIX.), sed ad alios ejusdem notae morbos omnes quoque pertinet. Nec his quidem ita continetur, quin et in omnibus ad hos morbos opportunitatis gradibus, proque cujusque magnitudine, suboriatur. Sed ne hic quidem res finitur. Idem omnes asthenicos morbos, five febriles, ut nulla ratione loquuntur, five non, et ad hos omnes opportunitatis gradus, pro debilitatis magnitudine, distinguit. Nulla certior decedentis morbi tam phlogistici^{asthenici}, quam asthenici, nota est, quam ea temperies naturalis, quae, ut a calore morbofo distinguatur, frigus dici solet.

CCXXII. Calor naturalis est tum solum, cum neutra subest diathesis. Unde per
omnes

omnes auctae incitationis gradus, donec ⁱⁿdirecta, per nimiam stimuli vim, debilitas confirmetur, pro incitationis, minus usque minusque vascula perspiratoria et patula reddentis, (CXIII.) magnitudine, crescit.

Crescit etiam, per omnes imminutae incitationis gradus, ad certos, quos causa mox exponenda, ponit, fines, proque incitationis, licet usque vascula perspiratoria magis patefaciat, decrefcentis, et sic, inter alios effectus, motum cum ubique vasorum, tum in perspiratoriis maxime, minuentis, ratione.

CCXXIII. Cum jam summus calor fuit, et debilitas pro ratione, magna, tandem in extremis artubus, dein paulatim reliquo corpore, in locum ejus frigus, quod malum semper signum est, succedit. Cujus rei haec ratio est. Procedente debilitate, primum in extremis extremorum artuum vasculis, eoque perspiratoriis, motus summo opere languere, dein perire, incipit. Hinc, ut calor, sive justus (CCXXII.), sive nimius, a sanguinis et humorum motu, justo, nimio, quodam tenus deficiente (CCXXII.),

(CCXXII.), pendet; si igitur is aut nullus aut nulli proximus est, perinde ac in hac re, una cum causa, perpetua naturae lege, definit effectus. Hoc idem in utroque incitabilitatis extremo (XXVIII. XXXVIII.), nimiae, scilicet, in recta, et nullius fere, in indirecta, debilitate, accidit, eoque magis, quod, undeunde est, debilitas semper eadem est.

CCXXIV. Propterea quod in phlogist^{othenicis}icis malis incitatio toto corpore multum et aequaliter plerumque augetur; toto igitur calor quoque aequaliter diffunditur. Neque hac re excipiuntur nisi in casus, ubi in quibusdam partibus, ut ventriculo, ad vomitum ruente, eoque indirectam debilitatem adire periclitante, vel indirecta debilitas, morbo nimia stimulantis operis vi procedente, fit, vel recta, cum curatio debilitans ultra normam tenta est. Verum, quamdiu diathesis phlogist^{othenica}ica viget, et magnam incitationis vim sustentat, calor aequalis semper fere erit.

CCXXV. Idem quoque in mediocri debilitate

bilitate accidit. Ita, per totam opportunitatem, et in iis morbis, ubi nondum ad vasorum motum prope deletum res pervenit, satis aequalis calor est. Deleti motus effectus explicatus est (CCXXIII.). Ante quem, si qua in mediocri debilitatis morbis caloris inaequalitas occurrit, ut in manibus pedibusque; id fit, quia major illuc, quam alio, debilitandi vis, cujusmodi frigus, labor, hinc, aut aliunde sudor frigans spissusque, sunt, incubuit. Non solum in podagra, sed etiam in aliis tam rectae, quam indirectae, debilitatis adfectibus, ardor, plantas potissimum infestans, cum summo dolore, praesertim inter ambulandum, torquet. Quem e debilitate, idoneam perspirationem cohibente, esse, lassitudo, frigus (XLIII. XLVI.), et alia debilitantia, nocendo; calor, quies et alia stimulantia juvando, demonstrant.

CCXXVI. Restat nunc, ut quo modo in magnis malis phlogisticis, incitatio ^{stimulatio} justo major, aliquas actiones, sed nunquam, quamdiu subest debilitando, minuat (CXLVIII.); quoque pacto in asthenicis ^{debilibus} gravioribus

hinc accidit. Ita, per totam opprobri-
ationem, et in his morbis, ubi portum ad
venerunt, motus prope delictum res per-
venit, fatis aequat calor est. Delecti mo-
tus effectus exponebat (CCXXIII).
Aure quoniam si qua in medicamentis debilitatis
morbis caloris inaequalitas occurrat, ut in
morbis pedibus; id fit, quia calor
illuc, quam alio debilitatis via confundi
signis, labor, hinc, aut aliunde calor fi-
gure spiritibus, sunt, incubant. Non so-
lum in podagra, sed etiam in aliis im-
morbis, quam inaequalis, debilitatis ad-
fectus, arbor, plures possunt insistent,
cum summa calore, praeteritis inter ama-
bilibus, corpus. Quoniam e debilitate,
hinc per seipsum colubent, esse
hinc, fignis (XIII. XLVI), et alia
debilitatis morbis; calor, quibus et alia
debilitatis morbis, demonstrant.

CCXXVI. Restat tunc, ut quo modo
in morbis debilitatis, incipit jactu
morbi, caloris, morbi, sed motum
debilitatis debilitatis, morbis
(CCXXVII) quoniam prope delictum
debilitatis

MEMORANDUM

1. The purpose of this memorandum is to provide a summary of the information received from the various sources regarding the activities of the [redacted] in the [redacted] area during the period [redacted] to [redacted].

2. The information was obtained from [redacted] and [redacted] who have provided reliable information in the past.

3. The [redacted] has been observed in the [redacted] area on [redacted] occasions. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

4. The [redacted] was observed in the [redacted] area on [redacted] at [redacted]. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

5. The [redacted] was observed in the [redacted] area on [redacted] at [redacted]. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

6. The [redacted] was observed in the [redacted] area on [redacted] at [redacted]. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

7. The [redacted] was observed in the [redacted] area on [redacted] at [redacted]. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

8. The [redacted] was observed in the [redacted] area on [redacted] at [redacted]. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

9. The [redacted] was observed in the [redacted] area on [redacted] at [redacted]. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

10. The [redacted] was observed in the [redacted] area on [redacted] at [redacted]. It was observed on [redacted] at [redacted] and on [redacted] at [redacted].

gravioribus morbis, eadem incitatio, iusto minor, quasdam actiones augendi, sed semper falsam, speciem praebeat (CXLIX.). *exponitur.*

CCXXVII. Si, in peripneumonia, synocha phrenitica, et rheumatismo violento, voluntarii motus minuuntur eo usque, ut neque pedibus quis, neque manibus, paralytico magis, uti possit; id non ex debilitate, id est, ex imminuta sive recta sive eventu (XXVIII. XXXVIII.) incitatione, incidere, duplici hoc indicio manifestum est; quod, si debilitas vera esset, opifera stimulantia (LXXXVIII. XC.) debilitantia veneno (XCI), forent. Quod prorsus contra est. Nam eadem debilitantia, quae reliqua manifeste nimiae incitationis symptomata, hanc quoque motus impotentiam, solvunt, contraria malum augent.

CCXXVIII. Rursus, in spasmodicis et convulsionibus, sive motuum involuntariorum, in interioribus locis, ut in dyspepsia, in podagra, in colica, in dysenteria, in cholera, in hysteria, in quovis vehementiore, sive vomendi, sive desidendi impetu, quales adfectus plurimi sine nominibus quoti-

R

die

die incidunt; five voluntati parentium, extrinsecus, ut in trismo, in tetano, multisque aliorum locorum spasminis; aut in convulsione, epilepsia, et aliis multis adfectibus convulsivis, si actiones istae plurimum auctae videntur, id non ex aucto rebore, id est, aucta incitatione fieri, duplici quoque argumento cuivis aequo judici probabitur; quod, si hic aucti vere roboris casus esset, debilitantia, seu diatheseos phlogisticae (XC.) remedia eum solverent, stimulantia non ad indirectam usque debilitatem procedentia, sed intra eum modum, quo astheniam solvunt, subsistentia, intentarent. Cui tamen prorsus contrarium verum. Nam sola ^{stimulantia} debilitantia, quae reliqua confessae debilitatis signa, hos spasmos, et convulsiones quoque, tollunt; ^{debilitantia} stimulantia nocent.

CCXXIX. Quia, quid sit contractio, vel quaevis fere vivorum corporum actio, nesciatur; ideo, an hic contractio aucta an imminuta sit, non pugnabitur (LVII. LVIII. LIX.); sed hos spasmodicos et convulsivos motus actionem imminutam esse, id

The history of the United States of America is a story of growth and development. It begins with the first settlers who came to the continent in search of a new home. These settlers found a land of vast resources and potential, but they also found a land that was already inhabited by a diverse and complex society of Native Americans. The story of the United States is a story of the struggle to create a new society, a society that would be based on the principles of liberty and justice for all. It is a story of the challenges that have been faced, the triumphs that have been achieved, and the lessons that have been learned. The history of the United States is a story that is still being written, and it is a story that is important to all of us.

M E D I C I N A

In the year 1811, the first of the
 series of the (XVII) was published
 and the second (XVIII) in 1812.
 The third (XIX) was published in 1813.
 The fourth (XX) in 1814.
 The fifth (XXI) in 1815.
 The sixth (XXII) in 1816.
 The seventh (XXIII) in 1817.
 The eighth (XXIV) in 1818.
 The ninth (XXV) in 1819.
 The tenth (XXVI) in 1820.

CCXX. The first of the
 series of the (XXVII) was published
 in 1821. The second (XXVIII) in 1822.
 The third (XXIX) in 1823.
 The fourth (XXX) in 1824.
 The fifth (XXXI) in 1825.
 The sixth (XXXII) in 1826.
 The seventh (XXXIII) in 1827.
 The eighth (XXXIV) in 1828.
 The ninth (XXXV) in 1829.
 The tenth (XXXVI) in 1830.
 The eleventh (XXXVII) in 1831.
 The twelfth (XXXVIII) in 1832.
 The thirteenth (XXXIX) in 1833.
 The fourteenth (XL) in 1834.
 The fifteenth (XLI) in 1835.
 The sixteenth (XLII) in 1836.
 The seventeenth (XLIII) in 1837.
 The eighteenth (XLIV) in 1838.
 The nineteenth (XLV) in 1839.
 The twentieth (XLVI) in 1840.

id demum, vehementer contendetur. Nam si, intra certos fines (XXVII.) aucta incitatio roboris plus, imminuta minus (XXIII.), edit, et omnis sic suboriens actio pro incitationis, fine (XXVIII.) relato conclusae, augmine, augeri, pro ejusdem ad finem (XXXVIII.) dictum defectu, minui, recte definitur; hic igitur actio minuta (CCXXVII.), aucta illic, rectissime, definitur.

CCXXX. Falsa igitur omnis de iis motibus (CCXXVII. ad CCXXX.) hactenus recepta notio est; tanquam a nimio in fibras, spasmus vel convulsione laborantes, humoris, ut prius loquebantur, vel potestatis, qui nunc sermo vulgatur, nervosae influxu, id est, siquid omnino significat, a nimia in fibris relatis incitatione, proficerentur. Utque error, ut logici avertunt, errorem trahit; sic haec notio in alteram falsam de opii opere seduxit. Cumque motus nimios e nimio vitae, saltem in partibus laborantibus, principio concitados, inscite fatis judicarent; ita illud ea virtute esse, qua ad eos compescendos, seu sedandos,

dos, motus accommodaretur, contra totam rerum rationis similitudinem, contra omnium potestatum incitantium, quae omnes stimulare, nullae sedare (XVII. XIX. ad XXIII.), probatae sunt, certam fidem, existimaverunt, aut alios docuerunt. Quod si, nihil in rebus, iis saltem, quae corporibus animalium admoveri solent, sedare, ulla ex parte incertum esset; quo modo de opio incertum esse potest, nedum contrarium certum judicetur? Nonne id idem apud Turcas, ac apud nos vinum, valet? Aut e contrario, ejus populi milites, in praelium proficiscentes, eo confiso opii copiam mandere, ut naturalem ipsorum motus compescantur, animorum impetus retusi subsidant, dandum est? Si febres, si podagra, si dyspepsia, si colica, si asthma, omnesque adfectus spasmodici et convulsivi, denique omnes asthenici morbi, nuper contra omnium spem et opinionem, variis opii formis, nullo negotio decedere, convicta sunt, et ii omnes in debilitate positi esse adfectus declarati; an opium, porro debilitando, vel miseras naturae

rae motuum reliquias potius extinguendo,
 iis opiferum esse, concedendum. Si
 vini formae, five ex uvis paratae, five ex
 aliis liquoribus meris confectae, ad eosdem
 morbos tollendos, quod recentia experi-
 menta quoque detexerunt, plurimum valent,
 eoque simili, ac opium, opere prodesse in-
 telliguntur; an ea operis similitudo ejus
 diversam, immo, contrariam, naturam ar-
 guere agnoscenda est. Postremo, si morbis
 in confesso motuum defectu, pariter ac iis,
 quorum motus, ut aucti videntur, ita vere
 non esse aucti, demonstrati sunt, medetur;
 quid tanto argumento, tot tamque validis
 jam adlatis addito, tandem objicies? Mi-
 nime hercule opium sedat. Contra, ut
 omnium vitam tuentium, salutem reducen-
 tium, potestatum, potentissimum, vereque
 beatum est, ad cujus divinam virtutem tot
 mortalium salus accepta relata, in futurum
 accepta referenda est; ita spasmi convulsi-
 onesque, adversus quos tanta virtute va-
 let, non in aucta, sed imminuta, incitatio-
 ne, posita esse, et eodem ea opere opium,
 quo

quo quolibet in debilitate positos adfectus, tollere, fatenda sunt.

CCXXXII. Aliquando in morbis sanguis praeter naturam profluit. (CXXIV. et append.). Sic in phlogisticis morbis e naribus sanguis stillat: Quod pro judicatorio signo habitum est. Quod utique nihil aliud, quam diatheseos phlogisticae remissionem, et in indirectam debilitatem proclivitatem, significat. Qui effectus cito plerumque recedit, convalentem statum, mox salutem, relinquens, raro in confirmatam debilitatem transiens. Non tamen sanguinis arte detractio, nec ullo purgationis genere, sustentandus est, ne debilitatis periculum in veram hanc vertatur, profluvium in justum morbum crescat, et alia debilitatis symptomata superinducantur.

CCXXXII. Magna et continuata sanguinea profluvia sive ex utero, sive ex ano circave hunc, sive per nares, in debilitate pura posita sunt. Sanguinis copia supra modum vasa distendens, et indirectam debilitatem constituens, potest aliquando prima

ma causae origo (CXX^xIV. *Ma* et append:) esse. Sed in hac re, si nihil aliud, maximeque recta, debilitans ad hanc causam accessit, si stimulatrice curatione debilitas sistitur, corpus roboratur, vasorum laxitas demitur; malum omne propediem decedet, salus redibit. Contra, cum haec noxa non praecessit, et aliae recta debilitantes admotae sunt; cujusmodi ea sunt, de quibus supra (CXXIV.) relatum, magisque, si, sanguinis et aliorum humorum detractationibus, inedia, victuve e plantarum genere et aquosa potione parato, morbi tractantur, tum longi, molesti, diri demum, et tandem exitiales, evadunt. Quos in debilitate positos, hujus curationis infelicitas relata, stimulatricis felicitas, documento est. Vera profluvii sanguinei causa est, non plethora, quae in male altis, aquae potatione, et aliis noxis, pariter tonum et densitatem vasorum delentibus, incidere non potest. Cum enim cibus sola fere materia sit, unde sanguis efficitur; qui, hoc negato, deficiente causa, superare effectus potest? Quod si, propter aliarum noxarum

arum debilitantem effectum, quod cibi assumptum sit, id non digeritur, unde sanguis abundet, et non manifeste deficiat? At sanguinis jactura, et omne potestatum debilitantium genus, perspirationem imminuunt, hinc augetur sanguinis copia. Quo modo id fieri potest? Adsumitur in ventriculum materia, unde sanguis fit, et minus humoris per cutis foramina disperditur. Sed, primum non adsumitur; dein non digeritur, tum, postquam serosa pars a rubra sejuncta est, an, retenta, et in sanguinem regeſta, rursus sanguis erit? Quae quaestiones, ad quas nulla respondendi potestas datur, etiamsi ullo modo viderentur ancipites; an, alteram corporis partem vigere, ita ut sanguinem abunde faciat, alteram languere, ita ut corruptam ejus partem, debitis meatibus, auferre nequeat, credendum; et incitabilitatem toto corpore non eandem indivisam proprietatem (XLVII.), potestates, in eam agentes, non easdem (LIII.) esse, ducendum? Postremo, an e nihilo materiam fieri concedendum? In quibus morbis pervulgata plethora (CXXXI.)

CXXXI.) subesse judicata est? Non in iis, ubi ventriculus, ubi instrumenta digerentia, ubi sanguinem facientia, denique totum corpus, vigent, ubi cibi avidissime cupiuntur, perfectissime digeruntur, in sanguinem vertuntur, scilicet, in phlogisticis; sed in iis, ubi, propter patentem toto corpore debilitatem, omnia corporis languent, et materia, sanguinis faciendi sola fere potens, aut non suppetit, aut non mutatur. Sic podagra, apoplexia, epilepsia, paralyfis, asthma, hysteria, qui luxui quondam dediti sunt eorum dyspepsiae, denique ii ipsi, de quibus agitur, morbi, haemorrhagiae, uti, falsa in vocabulo definitione, dicuntur, postremo longe maxima asthenicorum morborum pars, a plethora vel cum vigore, vel sine eo, ut causa contineri, omni fere tempore, ab omnibus rationalibus, quod nomen mollibus artis professorum auriculis mire placuit, existimata sunt. Verum enimvero, tam reliqui^{os eo} ~~om~~^{relatos} nes, quam profluviales sanguinei, morbi a sanguinis penuria, et reliquis debilitantibus noxis pendere, confirmat antiphlogisticae curationis perpetua, in magnum

§ medicinae

medicinae opprobrium, infelicitas, incre-
 dibilis novae stimulatricis rationis felicitas.
 Quodque ad profluvia sanguinea attinet;
 respice iis afflictos, in noxis antecedenti-
 bus, in symptomatis. Per totum oppor-
 tunitatis tempus, languiduli ciborum per-
 exiguum vel cupiunt vel capiunt, quod-
 que accipitur, non digeritur, saepe vomitu
 rejicitur. Non exercitationis imbecilli,
 non mentis, non animorum, qui prorsus
 pusilli fractique sunt, non aëris puri, non
 sensuum gratorum, non potionis merae,
 quae, per medentium errorem, veneno esse,
 altius in eorum animos descendit, non va-
 forum, per idoneam sanguinis copiam, di-
 stentionis, non fecernentium vasculorum,
 propter eorum inertem motum, degene-
 rum ubique humorum stagnationem, et
 directam, inde usque suborientem, debili-
 tatem, stimulis sustentantur. Quales pulsus
 sunt? Tales, ac in omni manifestae debili-
 tatis, morbis, puta, febribus; ubi, quod
 mirum est, raro praedilecta sua plethora
 suspecta ab illis est, tenues, debiles, celer-
 rimi, et prope vacui, sunt. ^(CLXXXIX) Ad summam,
 quales

quales mentis, quales animi, quales corporis, five in sensu, five in motu, vel voluntati, vel non, parente, actiones sunt? Omnes infirmæ, fragiles omnes, omnes ejusmodi, quæ ne tertiam vitæ partem subesse, commoneant. Quales e contrario sunt ii, qui, sanguine abundantes, nunquam tamen ejus experiuntur profluvia? Praevalidis viribus in omnibus actionibus sunt, vultu rubent, oculi micant, pulsus validi, duriusculi, modice frequentes, percipiuntur. Avidi cibos cupiunt, capiunt, digerunt. Qui, ut nullius momenti stillicidia, nec sæpe quidem, experiiri possunt, ita in nulla tamen sanguinis profluvia implicantur. Neque omnibus, quæ dicta sunt, non congruum est, quod variae vini formæ, eæque prae caeteris, quæ validissimæ sunt, quales spiritus nominantur, contra omnium hætenus opinionem et praejudicatas sententias, mire felicia, adversus sanguinis profluvia, remedia sunt, feliciora opii præparata.^(cxxxvi) Quæ res, nullum in profluviali motu motum nimium, molimen nullum, ut aiunt, hæmorrhagicum,

cum subesse, contra naturalem vim motricem deficere, demonstrat. Ejiciendae igitur morborum ^{asthenicorum} phlogisticorum numero falso explicatae, falso nominatae, haemorrhagiae, sunt, ad asthenicos morbos, haemorrhaearum vocabulo, relegandae.

CCXXXIII. Si quis primum sicca magis tussi difficilioreque, dein humidior, expeditiore, tum sputis largis supervenientibus, prehenditur; si rauco, primum obstrictior, dein, procedente tussis humiditate, solutior simul, incidit; si thorax circumcirca, per totam pulmonum regionem, diffusi doloris aliquanto premitur; si vel nullus vomitus est, vel is convulsivo tussis, in sputa desinentis, motu videtur ita expressus, ut aut non redeat, aut sponte redire non contendat; si vires aliter valent, et pulsus validi, pleni, plus minusve duri, sanorum crebritatem non multum exsuperant; talis casus ^{asthenicus} phlogisticus esse, et a calore et omnibus stimulis pendere (CXIII. CXIV. ad CXXIII.), a frigore et omnibus auxiliis debilitantibus (CXXIII. ad CXXVII.) solvendus, invenietur. Quo-
rum

rum symptomatum causa est diathesis phlo^{sthe-}
^{=nigra}gistica, toto corpore vicens, in hoc fum-
mo, maximeque in faucibus (CXIII.), vi-
gentior. Eadem, ubicunque occurrunt,
eodem explicanda modo sunt. Ergo symp-
tomata catarrhalia, quae rubeolae necessa-
ria pars sunt, eandem prorsus explicatio-
nem (CXIV.) recipiunt, et tam illa, quam
totus morbus, a nimia incitatione proficisci,
ratione debilitatrice tolli, intelligenda sunt.
Idem de catarrho contagioso dicendum.
Quibus in omnibus periculum facile factu
est. Da vini vel spiritus gallici cyathum,
da opii paululum; crescet raucedo, diffici-
lior et adstrictior tussis erit, sputa pro tem-
pore supprimentur. Da frigidam potui
largius, expedientur omnia. Saepe com-
potationis initio tussiens, hujus cursu, tussi
liberatur. Quod ideo fit, quia diathesis
asthenica causa fuit, quam potio in phlo-
gisticam pro tempore vertit. Saepe in
poculorum fine tussis, et perquam vehe-
mens, eo repetit, quod jam diathesis phlo^{sthe-}
^{=nigra}gistica longius processit. Quam frigidae
haustus,

haustus, poculorum finis, incitationem nimiam sistendo, cohibet.

CCXXXIV. Unde eadem, uti vulgo esse credita sunt, symptomata prorsus diversa tamen adparent. Quod pleniore explicatione manifestum erit. Si quis igitur plurimum tussit, plurimum spuit, vel cum raucedine primum, dein postea, vel per totum cursum sine hac, si aetas multum proventa, vel confecta, est, si habitus debilitatus, si pulsus neque validi, neque pleni, et perquam celeres, sunt, si huic concursui vel recta vel indirecta debilitas, ut in ^{sane, aqua frigida,} ebrietate longa, in luxuriosa vita, fieri solet, antecessit; scire licet omnia haec symptomata asthenica esse, auxiliis stimulantibus tollenda.

CCXXXV. Tussis siccae, raucedinisque explanatio clara est, talisque, qualis ante relata (CXIII. CXIV. CLX.): Tussis et sputorum origo prorsus huic contraria est (CXXVIII. CLXI.). Sive enim recta, sive corpus eventu debilitatum est, ut summe toto corpore minuitur incitatio, summe viget ubique debilitas, ita in vasorum genere

genere tonus ubique, proque ratione densitas, sed maxime in extremis arteriarum, a motus centro maxime dissitis, finibus, eoque, prae caeteris omnibus, in vasculis perspiratoriis, imminuitur. Quo facto, incredibile dictu est, quanta humoris persputa vis rejiciatur, et tanta quidem; quantum nulla in phthisipneumonia sputorum profusio, quantumvis larga, superet, vixque quidem exaequet.

CCXXXVI. Cujus, quoties a recta debilitate pendet, curatio neutiquam difficilis est, nisi jam extra metam morbus (CIX.), processit, ad finem vita propinquat. Quae utique in indirecta debilitate haud paullo difficilior eo est, quod sola stimulatrice ratione tollendum malum est, quod nimia stimulatricis noxae vis effecerit (CIII.). Quin et eadem, ut postea dicitur, debilitas, eandem tam bronchiorum, quam totius reliqui corporis resolutionem, non semper, nec initio unquam, phthisipneumoniam creat. Cum hac sputorum, modo in febris, modo in podagrae, forma, prodeunte profusione, saepe diu diffusibilibus

fusibilibus maxime stimulis ita pugnatur,
 ut locale pulmonum vitium, quod adeo
 medici credunt metuuntque, nullum
 intus esse, integerrima salus reducta fidem
 faciat.

C A P.

The first of these is the fact that the United States is a young nation, and that its history is a history of growth and development. The second is the fact that the United States is a nation of immigrants, and that its history is a history of the struggle for a common identity. The third is the fact that the United States is a nation of free men, and that its history is a history of the struggle for freedom and justice. The fourth is the fact that the United States is a nation of opportunity, and that its history is a history of the struggle for a better life for all its people. The fifth is the fact that the United States is a nation of hope, and that its history is a history of the struggle for a brighter future. The sixth is the fact that the United States is a nation of faith, and that its history is a history of the struggle for a higher purpose. The seventh is the fact that the United States is a nation of love, and that its history is a history of the struggle for a more perfect union. The eighth is the fact that the United States is a nation of peace, and that its history is a history of the struggle for a more peaceful world. The ninth is the fact that the United States is a nation of progress, and that its history is a history of the struggle for a more advanced civilization. The tenth is the fact that the United States is a nation of greatness, and that its history is a history of the struggle for a more glorious destiny.

LA FLEBENTIA

Sublimis carmine classicis ita pergitur,
 ut locale palamque situm, quod adeo
 modis credentis invenitur, nullum
 tam esse integrum salus redacta sit in
 facta.

C A P. VII.

De Somno et Vigilia, five salutari-
bus, five morbofis.

CCXXXVII. Ut mors totius vitæ,
fic uniufcujusque fere diei fomnus, opera
claudit. Utque illa penitus extinctam
incitationem, incitabilitate vel abundan-
tiffima vel prorfus deleta; fic hic imminu-
tam, vel abundante incitabilitate, fed ita, ut
deleri, incitatio renovari, poffit, vel eadem
deficiente, fed ita, ut ejus cumulandæ co-
pia fit, ^{candem} incitationem ^{excepit.} fequitur.

De Somno.

CCXXXVIII. Ea incitabilitatis animan-
tium natura eft, ut neque abundare,
(XXIV. XXXVIII.) neque deficere
(XXVIII.), fine detrimento, poffit; abun-
T dantia

dantia ~~in~~directam (XXXV.), defectus
^{indirectam} rectam (XLV.), debilitatem pariat. Ut
 que quaevis potestas incitans, ultra metam
 producta, ^{hanc} illam, quaevis submota ^{illam} hanc,
 procreat; ita idem de nimio parcove plu-
 rium vel omnium usu dicendum. Nimia
 plurium vis somnum, deficiens vigiliam,
 intra salutis fines, efficit. Somnus igitur
 (CCXXXIV.) est actionum diurnarum,
 primum plus usque, sed minus uno quo-
 que impetu, incitantium (XXVI.), effec-
 tus, ita tamen, ut aliquid semper addat,
 donec eo perveniatur, ubi incitationis id,
 quod vigiliae necessarium est, amplius non
 existit. Cujus rei certissimum dicit testi-
 monium vita nostra quotidiana, utpote
 quam omnium potestatum ratio confir-
 met; omnes ad somnum adducendum
 pertineant. Sic calor non ad extremum
 nimius, vel inde frigore ad stimulantem
 gradum reductus, item cibus, potio, labor,
 cogitatio, adfectuum exercitatio (X. ad
 XIII.), somnum omnia, ~~dummodo intra~~
~~stimulantem, extra indirecte debilitantem,~~
~~vim consistant,~~ conciliant.

CCXXXIX.

CCXXXIX. Contra, intra eosdem secundae valetudinis limites (CCXXXV.), frigus, non summum illud, quod mortem mox praecedit, inedia, vel parum alens (CXXVIII.); parum indirecto stimulo distendens (CXXVII.), materia, potio tenuis, ut thea, caffè, vel aquosa, praesertim post magis genialis usum, soliti laboris aut exercitationis, sive corporis, sive mentis, intermissio, ex dedecore pudor, metus, animi dolor, vigiliam omnia, non satis versus indirectam debilitatem adpropinquando, creant. Sed et omnia quae, aliter somnum pariunt, ad indirectam debilitatem (CXI. ad CXLVII.) nimio ad extremum opere prosecta, idem etiam efficiunt. Sic crapula, sic ebrietas exquisita, labor aut mentis, aut corporis, ingens adfectuum vis, aestus, omnia relaxans, somnum pellere nota sunt.

CCXL. Ut debilitas igitur, sive recta, sive indirecta, sive partim mixta, iusti somni causa est, ita nimia haec, aequae ac incitatio vegeta, somno inimica est. Solita exercitatione diurna lassus illicet in somnum

num componitur ; qui, quiete non excitatum, aut labore defatigatum, ex aequo refugit.

CCXLI. Vigiliam sanam parit ea potestatum incitantium vis, quae, utrique media extremo, neque nimis ad indirectam, neque ad rectam nimis, debilitatem (CCXXXVI.) inclinat. Morbosam maxime recta, haud raro indirecta, saepe utraque mixta, debilitas infert. Verum, quanquam vigiliae creandae praecipue potens directa debilitas fit, illa tamen vix unquam sine indirectae aliquo accidit.

CCXLII. In ^{sthenicis} phlogisticis morbis vigiliae ^{asthenica} causa esse solet phlogistica conjuncto dolore diathesis. Unde tamdiu permanet vigilia, quamdiu intra indirectam debilitatem subsistit incitatio. Sed, quoniam doloris stimulus non ejusmodi est, qui potenter quidem, sed molliter, universum corpus incitet, sed qui, acriter partem urgens, in indirectam debilitatem ruat ; igitur haec vigiliae finem imponere, somnum quacunque parere, cito solet.

CCXLIII.

ruis componitur: qui, quia non excita-
tus, aut labore defatigatus, ex seque re-
fugit.

CCXLII. Vigiliae sunt pars ex parte
causae morbosae, quae, utique modo
extremis, nempe nimis ad indurctum,
neque ad rectum nimis, debilitatem
(CCXXXVI) incidunt. Morbus namque
ut recta, huius recte indurctum, itaque utra-
que mixta, debilius incidunt. Verum,
quaequ岸 vigiliae praesens praecipue po-
tens directam debilitatem sit, illa tamen via est
quoniam sine indurctio illius accedit.

CCXLIII. In phlogistica morbi vigiliae
causa esse solet phlogistica conjunctio do-
lore diuturna. Unde tantum permanens
vigiliae, quoniam huius indurctum debili-
tatem subitit incidunt. Sed, quoniam
dolore stimulus non effluens est, qui po-
terit quidem, sed mollior, universum
corpus incitat, sed qui, scilicet pariter ur-
gens, in indurctum debilitatem ruit: igitur
hanc vigiliam suam imponere, summum
que magis pariter, cito solent.

CCXLIII.

CCXLIII. In affluendis cibis vigilia rectam plerumque debilitatem sequitur; quod idcirco fit, quia plus eo, quod sumitur facit, debilitatis, morbos cuncti con-ducit. Ergo fit, ut, quicquid stimulis, quicquid incitationibus ad illud quod punctum, quod artus in somnum compe-rit, id stimulantibus, non sedantibus, virtutes conseruet. In exigua debilitate, ubi prope-rit, statum infra punctum incitatio decidit, perexiguas stimulas, quales ubi a carnis materia parati non sunt, quales vivunt, aut quocumque potest-que potest, quales in materia constituti, in frigore calor, in quiete, five corporis, five mentis, exercitatio levis aut gestatio, vel iacundus cogitandi tenor, sufficit. In maiore debilitate, non causa modo cura- tionis vis expandenda videtur (XCII. XLIV.) est, nec reatorum stimulorum pro tanto- plus, aut potentior aliquis, quales si sunt, qui adhibenda adpellantur, adhibenda.

CCXLIV. Hæc magna opii virtus. Que nullum propriam virtutem, nullam, que non est cum omnibus aliis potestabilibus

CCXLIII. In asthenicis morbis vigilia rectam plerumque debilitatem sequitur; quod ideo fit, quia plus eo, quod somnum facit, debilitatis, morbos causa continet. Quo fit, ut, quicquid stimulat, quicquid incitationem ad illud quasi punctum, quod artus in somnum componit, ^{auget,} id stimulatrice, non sedatrice, virtute consopiat. In exigua debilitate, ubi paululum tantum infra somni punctum incitatio decidit, perexiguus stimulus, qualis cibi e carnea materia parati nonnihil, quale vinum, aut quaevis aequae potentiae potio, qualis in maestitia consolatio, in frigore calor, in quiete, sive corporis, sive mentis, exercitatio lenis aut gestatio, vel jucundus cogitandi tenor, sufficit. In maiore debilitate, nam causae modo curationis vis aptanda semper (XCII. XLIV.) est, aut relatorum stimulorum pro ratione plus, aut potentior aliquis, quales ii sunt, qui diffusibiles adpellantur, adhibendus.

CCXLIV. Haec magna opii virtus. Quae nullam propriam virtutem, nullam, quae non ei cum omnibus aliis potestatibus communis

communis fit, possidet. Sic in magna debilitate, ut in febribus, ut in vehemente podagrae ac^cessione, interiora cum gravi tumultu turbante, et aliis consimilis languoris morbis asthenicis, ubi morbi vi somnus arcetur, opium saepe, postquam multos dies vigilia permanfit, altum et sincerum somnum inducit. Quo in casu, propterea quod incitabilitas plurimum abundat, eoque perexiguam stimuli vim perferre (XXIV. XXVI.) potest; igitur a stimuli minimo incipiendum, paulatimque ad plus, dein etiam plus, progrediendum (CVII.); donec ad somni punctum, quod cito fiet, siquidem id multum intra rectae debilitatis fines consistit, demum perveniatur.

CCXLV. In asthenicis morbis, et indirecta debilitate natis, ubi somnus quoque fugatur; tam ad hunc reducendum, quam caetera morbi pellenda, salutem reponendam, cum alii stimuli pro debilitatis magnitudine, tum diffusibiles, ubi illa maxima est, et ex iis opium, in auxilium arcescendi sunt.

Haec

^I
 CCXVIII Haec sunt tempora et corporis condi-
 tiones, in quibus opium somno conciliando
 est. In reliquis omnibus sive secundae,
 sive adversae, valetudinis statibus, tam cor-
 poris, quam animi et mentis, actiones ex-
 citat, inter alias somnum fugat, agilem-
 que parit vigiliam. Sic, si quem sine causa
 perspicua somnus incessit, eum ilico miris
 modis alacrem, vividum et vigilantem, opi-
 um reddit; maestitiam pellit, fiduciam
 gignit, timorem in audaciam vertit, e ta-
 citis disertos, ex ignavis fortes, efficit. Ne-
 mo, desperatis suis rebus, et vitae toedio
 succumbens, sibi mortem, opiato sumpto,
 conscivit aut consciscet. Uno verbo, per
 omnes medios, a recta ad indirectam de-
 bilitatem, quasi gradus, opium omnium
 fere potestatum longe potentissime stimu-
 lat, et sic, in diathesi phlogistica^{chronica}, nocentis-
 simum sit necesse est; utpote quod reli-
 quis nimis stimulis additum, non solum
 somnum abigat, sed eos morbos e phlogis-
 tico^{crisis} statu in indirectam debilitatem, hanc
 in mortem, periclitetur praecipitare.

CCXLVII. Praeter somni casus relatos (CCXLVIII.), alii sunt, ubi in eum proclivitas morbofa est, ut in comate, quod in febribus, in sopore, qui undeunde debilibus et imbecillis ufavenit. E quibus coma vigilia tutius et melius habetur symptoma. Neque ejus rei caufa obfcura est. Si enim vigilia morbofa (CCXL. CCXLI.) debilitatis, eo in quo fomnus pofitus est, plus fignificat, fopor vel coma in minore debilitate idcirco confiftat neceffe est. Minus autem debilitatis coma, quam vigiliam, facere, illud quam haec, minus periculofum, folutu facilius, argumento est. Quod tamen, ubi paulo diutius permanet, aut profundiozem fomnum refert, ne recta debilitando noceat, providendum. Quo in cafu ad vini opiique formas decurrendum eo, fcilicet, confilio est, ut ad eam incitatio magnitudinem provehatur, quae, pulfo ftatu foporoso, plus roboris pariat, et ad falutem curfum expediat.

CCXLVIII. In podagra, in dyspepfia, in colica, et plurimis malis afthenicis, canalem alimentarium prae caeteris locis turbantibus,

THE HISTORY OF THE
LIFE OF SAMUEL JOHNSON
BY JAMES BOSWELL
IN TWO VOLUMES
LONDON: Printed by A. MILLAR, in Pall-mall.
MDCCLXXVI.

THE HISTORY OF THE
LIFE OF SAMUEL JOHNSON
BY JAMES BOSWELL
IN TWO VOLUMES
LONDON: Printed by A. MILLAR, in Pall-mall.
MDCCLXXVI.

turbantibus, qui hujus canalis status puerperiis et lactationibus exhaustas potissimum adficit; somnus saepe multum, contraque bene valentium naturam, adpetitur, producitur, neque ejus indulgentia ad recreandum tamen pertinet. Idem iis, qui ex ebrietate, aut aliunde, in indirectam incidere debilitatem, accidit. Quam somni cupiditatem a debilitate, vel recta, vel indirecta, pendere, hinc patet, quod quaecunque porro debilitant, ea morbum augent, quaecunque roborant, ea eundem tollunt. Inter quae potio valida omnis, item opii formae, in primis efficaces sunt, tantoque reliquis stimulantibus magis, quanto eorum major et diffusibilior vis stimulatix est. Ea enim tam opii, quam cujusque validi stimuli, natura est, ut, quoniam omnem imminutam incitationem adaugent, ita, quoties ^{major} ~~minor~~ ea, quae ad somnum parandum habilis est, debilitas occurrit, hanc stimulis imminuendo, incitationem paululum intentando, somnum concilient. Cum ejusmodi debilitas est, ut, haerens quasi in puncto somnifero,

U

somnia

somnum non cesset creare; tum stimuli vis supra illud punctum tollens incitationem, et pro rata parte debilitatem minuens, somnum abigit, vigiliam vegetam reducit.

CCXLIX. ^{δα}Idem cujusque quidem, sed maxime validi, stimuli in ea, quae vel colicam vel diarrhaeam parit, debilitate vis est. Quae, debilitatem tollendo, utrumque pariter morbum tollit. Neque ab eadem somni vigiliaeque alienum ratione est, qua nunc ille, nunc haec certo stimulo vel pellitur, vel inducitur, quod nimii motus, quales spasmodici et convulsivi de quibus sermo fuit, quales pulsus celeres illi in febribus, et alii, sunt, pariter ac nulli, pari stimuli vi solvuntur. Unde non solum, quod enormis motus non auctae actiones sunt, non ab aucta incitatione pendent (LVII. LVIII.), sed et ob hoc, quod motus et quies, cum morbosa sunt, et in debilitate posita sunt, tum ab eodem ejus gradu prope pendere saepe videntur. Denique corporum animalium naturas rite aestimanti, et has incitantium potestatum

potestatum opus recte percipienti, nihil est; quare symptomata, sine illa contemplatione judicioque, quicquam significare, vel ad ullam morborum naturae scientiam solidam ducere, sibi quisquam persuadeat.

CCL. Si qui igitur sunt, qui, contra validissimam tantarum rerum fidem, ubicunque motus aucti videantur (CCXLVI.), eos vere auctas actiones putent; ii, quemadmodum hoc se scrupulo expedituri sint, considerent. Idem adfectus cibi nullum desiderium est, idem, sed paulo major, ejus fastidium, idem, sed etiam major, nausea, ac vomitus, five cum spasmo et convulsivo motu, five sine his, nisi quod, post horum symptomatum adventum, ad magnitudinis plus malum processit. Item in cynanche putrida (CCXII.) quam dicunt, ubi, per maximam cursus morborum partem talia sunt, qualia in cynanche tonsillari, symptomata, atque etiam quietius et tranquillius procedunt, licet tum mitior, quam in fine, morbus sit, et a minore adhuc debilitate pendeat; eadem tamen ejus
vera

vera natura est, eadem a principio ad finem continet eum debilitas. Neque inter priorem morbi partem et novissimam illam, cum omnia in extremam ruunt debilitatem, praeter pulsum nunc demum celeritatem et debilitatis augmen interest, ut nunc stimulantibus validioribus, quam ante, ad auctam debilitatem superandam, requirantur.

C A P.

the first of these, and which is the most
 important, is the fact that the
 the subject of the present volume is
 the first of these, and which is the most
 important, is the fact that the
 the subject of the present volume is

the first of these, and which is the most
 important, is the fact that the
 the subject of the present volume is
 the first of these, and which is the most
 important, is the fact that the
 the subject of the present volume is

the first of these, and which is the most
 important, is the fact that the
 the subject of the present volume is
 the first of these, and which is the most
 important, is the fact that the
 the subject of the present volume is

THE ELEMENTS

of the human mind, and the principles of its operation, are the subjects of this treatise. It is intended to be a plain and concise statement of the facts and principles of the human mind, and to be a guide to the student of the human mind.

C.A.A.

O A P. VIII.

Uniusque Diatheses Causae.

CCL. Ut causa diathesis accipitur con-
tinua ea est, quae supra (CXIVIII.
CXIX.) nota; necesse igitur, addere
breuius, continui est, quique corporis in
phlogistica nimis irritatione conti-
nuit; in affluente, debilitatem accipit,
dum ad id, quod breuius valet, non
causa continui, perducitur. (LXXXVI.)

CCL. In phlogistica si praesens re-
media sine periculo, quae, nimis simu-
labet, eandem creat diathesin (CXVII.
CXVIII. ad CXXIV. CXXV. ad
CXXIX. CXXX. CXXXI. CXXXII.
CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. CXXXVI.
CXXXVII. CXXXVIII. CXXXIX. XL.
CXLI. CXLII. CXLIII. CXLIV.
CXLV. CXLVI.) eo rem et debet finire,
quo irritatione, quae forma valetudo
requirit, nimis debet, sed debet
(CXVII. ad CXXIV. CXXV. ad
CXXXI.

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

C A P. VIII.

Utriusque Diathesios Curatio.

CCLI. Ut causa diathesin utramque continens ea est, quae supra (CXLVIII. CXLIX.) relata; medendi igitur, indetrahendum, consilium est, ubique corporis in phlogistica ^{sthenica} nimiam incitationem imminuere^A; in asthenica, deficientem augere, dum ad id, quod, secundam valetudinem causa continet, perducatur, (LXXXVIII.).

CCLII. In phlogistica ^{sthenica} id praestantia remedia sunt potestates^A, quae, nimis stimulando, eandem creant diathesin (CXVII. CXVIII. ad CXXIV. CXXVIII. ad CXXXI. CXXXIV. CXXXV. CXXXVII. CXXXIX. CXLI. CXLII. CXLIV. CXLVI.), eo tenui et deducto stimulo, quo incitationis, quam secunda valetudo requirit, minus dent, seu debilitent (CXVII. ad CXXIV. CXXVIII. ad CXXXI.

CXXXI. CXXXIV. CXXXV. CXXXVII.
 CXXXIX. CXLII. CXLIV.
 CXLVI. XC.) agentes. Quapropter, ut eae-
 dem potestates, nimio stimulo nocentes,
 stimulantia dictae sunt; sic eodem defi-
 ciente juvantes, debilitantia, utpote qua-
 rum nulla sedet, dicendae (XIX. ad
 XXIII.).

CCLIII. Quae idem (CCLII.) in asthe-
 nica diathesi faciunt, sunt potestates, quae,
 parum stimulando, hanc pariunt diathesin,
 ea stimuli magnitudine, qua incitationis
 ea, quae secundae valetudini quadrat,
 plus dent, seu stimulent, incitantes (CXII.
 ad CXV. CXXIV. ad CXXVIII. CXXXI.
 ad CXXXIV. vid. et huc respond: ap-
 pend: CXXXVI. CXXXVIII. CXL.
 CXLIII. CXLV.). Unde, sicut eadem
 potestates stimuli defectu nocentes, de-
 bilitantia nuncupatae sunt; quae igitur
 stimuli magnitudine juvant, stimulantia
 nominandae.

CCLIV. In diathesi ^{asthenica} phlogistica ea tem-
 peries, quae calor nominatur, omnino vitan-
 da, quia solum ejus, quod debilitare ^{et}, nempe,
 nimium

nimum ad extremum, ad id magnitudinis perducere, quo debilitet, sine noxae aut perniciiei ex nimio stimulo periculo, non potest (CXV.).

CCLV. Ubi vero diathesis, et hanc continens incitatio aucta, paulo lenior in justo morbi statu est, eo caloris, quod sudorem vel tepidum pedum balneum comitatur, non interdicendum; quia plus aliquanto commodi in illo humoris jactura, in hoc gratus sensus, promittunt, quam incommodi calor modicus minatur.

CCLVI. Ante omnia post frigus paulo intensius calor fugiendus, quod ejus, incitabilitate frigore reducta, validius opus evenit (CXXII.); hoc magis metuendum, quo magis alii eodem tempore instare stimuli solent.

CCLVII. Temperies hic opifera frigusest, quod nullus paulo major calor excipiat. Corrigendus igitur is in medendi usu error, quo frigus, stimulando, diathesi phlogisticae nocere creditur; idemque non tam magnitudine debilitante, quam vitato post ejus opus caloris stimulo, variolae prodesse intelligendum.

intelligendum. Idem, eadem cautione adhibita, five solum, seu cum aliis rebus debilitantibus conjunctum, catarrhi, quem calor aut solus, aut frigori succedens, aut cum eo alternans, et alii stimuli faciunt, efficacissimum nuper repertum est auxilium.

CCLVIII. Unde, et quia pileum, ex terra recens effossa confectum, in phrenitide profuit; idque frigoris, quod gelu et nivem facit, nudo corpori admotum, synocham cum delirio sustulit; adeoque idem adversus variolam valet; ob has causas in totum opportunitatis, totum morborum, ex diathesi phlogistica ^{sthenica} pendentium, orbem proferendus frigoris usus.

CCLIX. Nullam noxam ab adstringente frigoris potestate credita, in diathesi phlogistica ^{sthenica} esse, argumento est maxima ejus, in variola, summo corpori incumbens, vis, eo liberiores perspirationem fervans (CXXXIII. CXXXV.), quo major ipsa sit. Eodemque pertinet atoniam cum pari laxitate gignens vis (CIII.).

CCLX.

CCLX. Ad asthenicam diathesin medendam, caloris in primis utilis stimulus est, idque ob hanc potissimum causam; quod quanto in phlogistica^{asthenica} diathesi noceat, nimiam jam incitationem insuper augendo, tanto hic, ubi minor justo incitatio subest, auxilio sit necesse est. Hinc in febribus, in podagra, in dyspepsia, in colica, in rheumatalgia, et omnibus morbis asthenicis, corpus summopere calore fovetur, excitatur; frigore, quod, debilitando, in noxarum incitantium numero est, infirmatur, hebetatur (CXX.); quod exitio in febribus est.

CCLXI. Ut, quanto magis in phlogistica^{asthenica} diathesi frigus prodest (CCLVIII.), tanto in asthenica nocentior^{us} est; ita idem, ob hoc porro, in summae debilitatis morbis vitandum est, quod, calori similiter, extrema vasa relaxat, et humores putrefacit (CXVI.).

CCLXII. Quo certius diathesi phlogisticae^{asthenicae}, adhuc morbos facere tantum periclitanti, modereris, carne et confectis inde ciborum formis parcendum, ex plantarum

genere paratis liberius utendum. Eandem diathesin, ad morbi modum auctam, carneae materiae, maxime firmae, abstinentia, ex plantis maxime fluentis, non nimius usus, optime, quantum cibi administratio valet, (CXXVIII.) adimunt.

CCLXIII. In hujus diatheseos parte condimenta fugere praestat (CXXIX.); quae in morbis veneno sunt.

CCLXIV. Eidem potio aquosa convenit, meraque omnis obest, eoque magis, quo plus alkalolis contineat (CXXX.). Eadem, nisi perquam imbecilla, in morbis perniciosi est. In quibus cerevisiae tenui, quam magnus auctor recepit, aqua simplex et pura, magisque adjecto acido, praestat.

CCLXV. Quoniam indirectus cibi stimulus rectum adjuvat, id est, per totum corpus stimulum dimittit, ideo etiam convenientis materiae moli finis statuendus (CXXVII.).

CCLXVI. In omni diatheseos asthenicae parte, cibus, e plantarum genere paratus

tus, vitandus; ad eum, qui ex carne vel carnea materia constat, quam primum fugiendum. Cumque hoc raro protinus, ob ventriculi debilitatem, fieri possit; diffusilibus igitur stimulis, ut vini formis in minore, opiatis in majore, debilitate, sic erit utendum, ut ab ipso tamen initio juscula lauta largius ad summam ingerantur, dein paulatim ad firmioris ejus materiae usum decurratur.

CCLXVII. Quemadmodum hic carnea materia (CCLXVI.) juvat, ita stimuli id, quod condimenta adjiciunt, effectum ejus promovet.

CCLXVIII. In morborum asthenicorum periculo nocet aquosa potio, ^(CXX)prodest meracis tantum, quanto ad debilitatis gradum opus erit (C.). Post vero ipsos jam factos, jamque vehementer grassantes, eadem merax potio ita necessaria est, ut, exceptis jusculis (CCLXVI.), et diffusibilioribus etiam stimulis, sola diu conveniat. Nullus indirecti ciborum stimuli, ubi, quae eum maxime praebet, materia, nempe, e plantis petita, cavetur, metus est (CCLXV.).

CCLXIX.

CCLXIX. Ad stimulum, quem longe lateque chyli et sanguinis abundantia corpori recta admovet, imminuendum, haec, ubi maxima est, per inediam, sanguinis detractiōne, et alvi purgatione, tollenda; Ubi modica magis in morbis est, supra (CCLV. et sequent :) praecepta, minorem diathesin spectantia, servanda; scilicet, ^{vomitū} alvi subinde purgatione, cibo parciori standum, sanguis, non demendus; et, si qua paulo plenior cibus erit, per exercitationem lenem et frequentem, perspirationi consulendum.

(CCLXIX.)

CCLXX. Haec eadem (~~CLXXXVIII.~~) nimiae sanguinis, quantum ab abundantia pendet, velocitati medebuntur. Quam a motu corporis vehementiore (CXLII.) pendentem, in diathesi minore, opportunos morbis faciente, hisve implicante, exercitatio parcior, quietis plus, et aliorum stimulorum minus, imminuent. In maxima, quae graves morbos causa continet, diathesi, ad tardandum sanguinem omnium potestatum incitantium stimulus accurate cavendus, sanguis profundendus. Quie-
tem

tem vero, quae, vel invitis aegris, necessario servatur, praecipere supervacuum.

CCLXXI. Quem stimulum secretorum humorum in ductibus excernentibus abundantia distendendo praebet, hanc creantia sublata tollunt. Sit igitur frequentior concubitus, auferatur lac, cibus minus alens sumatur, reducatur, soluta phlogistica in summo corpore diathesi, perspiratio (CXLIV.).

CCLXXII. Ad debilitatem, et, in vasorum genere, atoniam laxitatemque, quam longe lateque chyli et sanguinis penuria praebet, adimendam, primum stimulis diffusilibus jusculisque (CCLXVI.) paulatim robur pariendum; dein his paulatim parcius, cibus firmis uberius, utendum; postremo, quo validius corpus sit, exercitatione id et aliis diuturnioribus stimulis firmandum. Diffusibilioribus vero stimulis non amplius, quam pro debilitatis magnitudine, utendum, est.

CCLXXIII. In imbecillo tam vasorum, quam reliqui corporis, statu motus omnis corporis, paulo intensior, omnesque alii stimuli

stimuli, qui sanguinem percitant, et indirectam pro tempore debilitatem (CIX.) pariunt, arcendi. Cum vero levior debilitas erit, is motus, qui non fatigat, sed grato stimulo est, recreatque, non vitandus. Jam convalescens, aliquis, paulatim ad solitum vitae genus, reducendus, et sine hoc salutem nunquam ab omni parte restitui, recordandum.

CCLXXIV. Quam debilitatem (CCLXXI.) secretorum humorum penuria, vel in ductibus excernentibus copia, natura degener, creant; eam, de qua (CCLXXII, ad CCLXXIV.) relatum est, stimulatix ratio, non antiseptica, (CXVII. ad CXVIII.), tollit.

CCLXXV. Conveniens ejus, quem cogitatio, five vehemens, five assidua, fert, stimuli remedium cogitationis remissio est, eave contentio, five magnitudo, five frequentia spectetur, quae, incitabilitatem consumendo, eventu demum debilitet. Quod praeceptum, ut opportunitati convenit, ita exorto morbo, maxime vehementiore, parum tutum omittendum; quia
nullus

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

nullus ad fructum ejus, nisi per mediam illam stimuli magnitudinem, quae, nimiam jam ante incitationem augendo, noceret, aditus esse potest.

CCLXXVI. Ad minori in opportunitate diathesi ^{ostensiva} medendum, et morbo occurrendum, adfectuum consuetudo vitanda; ad morbum tollendum, primus quisque impetus prohibendus. Eorundem extremus, eventu debilitans, effectus, propter medium nimis incitandi periculum, nullo modo quaerendus (CXLVI.).

CCLXXVII. Quantum (CCLXXV.) a mentis labore vel languente usu debilitas pendet, ille minuendus, ~~hic augendus~~, et gratus cogitandi tenor instituendus. Quin sine hoc, quantumvis omnia reliqua stimulantia sint usurpata, nullam ab omni parte perfectam salutem fieri, pro certo est habendum.

CCLXXVIII. In omni debilitate adfectuum vis, indirectam debilitatem ferens, vitanda est; et ad id perexiguam eorundem magnitudinem sufficere, non est obliviscendum. Adfectus grati, quale repentinum

pentinum gaudium est (XLIII.), non laxis habenis permittendi (CXLI.).

CCLXXIX. Qui, ubi deficiunt, ut in tristitia, animi dolore, mōtu, terrore, desperatione, qui tantum laetitiae, fiducia, spei, minores quasi gradus sunt, et adfectuum excitantium imminutionem tantum significant (CXLII.), pellendi sunt, excitantes revocandi; spes, fiducia, infundendae, paulatim ad laetitiam progrediendum.

CCLXXX. Hae potestates, eadem genere, quae diathesin utramque facientes (CLXXVI. ad CXCII.), magnitudine tantum differentes, et hac prorsus oppositae, rarius et minus prospere singulae, saepius et secundiore eventu plures, omnes optime, ubi magna ope opus est, conjunctae, easdem solvunt diatheses.

C A P.

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR OF HIS MAJESTY'S DEATH

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard,

1680.

THE SECOND VOLUME

CONTAINING THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR OF HIS MAJESTY'S DEATH

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard,

1680.

THE SECOND VOLUME

CONTAINING THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR OF HIS MAJESTY'S DEATH

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard,

1680.

Published Weekly, Except on Sundays and Public Holidays

Subscription Price, Five Dollars per Annum in Advance

Single Copies, Fifteen Cents

Entered as Second-Class Matter, May 2, 1902

Postage Paid at Chicago, Ill.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917

Authorizes the use of the name of the Association in the title of the publication

Copyright, 1918, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Volume 17, Number 1, January 1, 1918

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription orders, notices, and correspondence should be addressed to the Association

Entered as Second-Class Matter, May 2, 1902

Postage Paid at Chicago, Ill.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917

Authorizes the use of the name of the Association in the title of the publication

Copyright, 1918, by American Medical Association

Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Volume 17, Number 1, January 1, 1918

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

C A P. IX.

Athenica
Curationis inter se partium compa-
ratio.

Athenica,
CCLXXXI. Ut in diathesi ~~phlogistica~~,
potentissima omnium sanguinis detractio
est, quippe quae tanto validiorem, quanto
latius corpori recta admotum, stimulum
penitus auferat; ita, quoties diathesis max-
ime viget, fusius utenda, et nunquam in
opportunitate, parcius aut non omnino in
lenioribus morbis periclitanda, aliisque
auxiliis posthabenda.

CCLXXXII. Cui proximum momentum
frigus, cauto post ejus opus calore et aliis
stimulis, in curatione sibi vindicat. Sem-
per nocet calor, magis post frigus, max-
ime, etiam cum aliis stimulis nimis con-
junctus. Semper prodest et pro magnitu-
dine sua frigus, si alienus stimulus ejus o-

peri mixtus aut succedens, idque superans, calide evitetur.

CCLXXXIII. Tertium ab his (CXCIII. CXCIV.) alvi purgatio dignitatis locum occupat. Quae diathesin phlostisticam ^{sthenicam} potenter solvit, eoque, sanguinis profundendi, saepius vero creditae, necessitati, cum magno cominodo, supersedet. Eadem sola ad salutem saepe fatis.

CCLXXXIV. Cum omnibus his una victui, cujus stimulus accipiendo ab iis fructui obstat, pro diatheseos modo parandum. Quod opportunitati semper, saepe morbis, iis, scilicet, quos minor, aut vitae lenior, diathesis continet, solvendis solum habile est.

CCLXXXV. Cum omnibus etiam, in morbis quies, in opportunitate motus moderantia, conjungenda.

CCLXXXVI. Pessimus vulgi medici mos est, quod uni alicui illorum auxiliorum nimis insistit, reliqua omnia omittit, aut incuriosius praecipit. Soli sanguinis, ne in peripneumonia quidem, detractioni credendum

dentur, sed omnia reliqua, secundum se
ris, in ordinem addenda. Una res.

CCLXXXVII. Adhuc tertioribus, vel
non debilitatis esse debentibus (CLIV.
CLV.), communem notationem (CLXV.
CLXVI.) et solam, item, recipimus.

CCLXXXVIII. Deinde signis, adhuc
secundum phlogisticam relationem, ingredi-
ente morbo, sequentibus ex morbo: in
illis debilitate, autem, quibus mor-
tus aditus, occurrunt.

CCLXXXIX. Eodem natura, cum
significatione, effluens, et generat
que, ex omni ad eamque, cum
one, in indicem debet, per se, per
naturam, per se, per se (CLXIII.)
ad CLXIII.

dendum, sed omnia reliqua, simul aut ferre, in orbem adhibenda, Uno verbo,

CCLXXXVII. Actiones perturbatae, vel non debilitante causa deminutae (CLIV. CLV.), communem curationem (CLXXV. CLXXVI.) et nullam aliam, requirunt.

CCLXXXVIII. Debilitatis signis, diatheseos ^{sthenice} phlogisticae vehementiam, progrediente morbo, sequentibus et mortem indirecta debilitate minitantibus, auxiliis mature adlatis, occurrendum.

CCLXXXIX. Eadem matura curatio ad suppurationem, effusionem, et gangraenam, quae, ex nimia ad extremum incitatione, in indirectam debilitatem transeunte, nascuntur, prohibendas pertinet (CLXIII.) ad CLXIX.).

C A P.

CAP. X.

Eadem asthenicae curationis partium
comparatio.

CCXC. In asthenica diathesi, et mor-
bis inde pendentibus, potentiissima, cum
ad eam tandem aditus est, sanguinis
reducta copia est; quippe quae tanto vali-
diorem, quanto latius corpori recta admo-
vetur, stimulum restituat (CCLXXXI.
CXXXI. ad CXXXVI.). Ob quam cau-
sam, cum, in omni debilitatis gradu, cibi,
unde solus fere sanguis fit, tanto minus
aut sumitur, aut digeritur, quanto major
debilitas est; igitur tantum, talique forma,
quantum, et quali, accipi, acceptum dige-
ri, potest, primo quoque tempore, sine
mora, dandum; eoque carnea materia fir-
ma, si debilitas minor est, parcius uno-
quoque tempore, sed saepius, data convenit.
Ubi major debilitas est, et caro firma ne-
que

C. R. E.

Tabulae aethiopicarum curationis parvum
comparatio.

CCXC. In aethiopia disticti, et non
ininde pendentes, perennales, cum
ad eam eandem aditio est, sanguis
reducitur copiosus est: quippe quae tam val-
diores, quae latis corpori recta adue-
rent, illamque refovet (CCLXXXI.
CXXXI. et CXXXVI.). Quam cau-
sam, cum, in omnibus gradibus, cum
unde solus fere sanguis sit, cum odore
aut foveat, aut digeritur, quando major
debilis est, igitur tantum, talique forma,
quantum, et quod, recipi, accipere, dige-
re, potest, primo quoque tempore, sine
mora, dandum: quae cum materia for-
ma, si debiles minor est, parvis uno
quoque tempore, sed sepius, data comenda-
bitur. Ut major debilis est, et cum summa

que sumi, neque sumpta digeri, potest, juscula indidem confecta, quam maxime lauta, quam minime pingua, diligentissime praebenda. Quo vero magis ventriculus excitetur, et, ad cibum relatum recipiendum, digerendum, habilior reddatur, stimulantia diffusibilia, qualia vini genera sunt, magisque etiam opiata et con-
 fimilis potentiae reliqua, sunt assidue, et, in recta debilitate (CVII.), parcius prius, dein usque largius adhibenda; iisque paulatim decedendum, perstantibus et naturalibus stimulis, paulatim, et pro rata parte largius utendum. In indirecta debilitate, a maximo ad minimum stimulum diffusibilem, ut supra (CIII.) relatum est, paulatim quoque pergendum, inversoque ritu a minimo ad maximum stimuli perstantis usu progrediendum. Postremo in illa mediocri, e qua ad asthenicos morbos opportunitas constat, debilitate, sanguinis copiam summum salutis praesidium esse, et propterea languenti cibi desiderio non esse cedendum, semper in animo tenendum.

CCXC I. Humori vitali, de quo verba modo (CCLXXXVII.) facta sunt, proximum

proximum in asthenicae diatheseos curatione auxilium calor est; utpote quo nascentes animantes, crescentes, maximeque consenescentes, in vitam producantur, alantur, et vigorem adquirant, dein labescentes donec omnis extinguatur incitatio, sustineantur. Per calorem intellige id externae temperiei punctum, quod frigori quod dicitur, et ardori qui dicendus est, medium intercedit; sub quo temperiei sensus gratus et jucundus est; sub quo neque resolutione illa, quae sudorem facit, neque torpore illo, quem frigus gignit, corpus, illic eventu, hic recta, debilitatur; sub quo totius corporis actiones, excitantur, producuntur, et, quasi in aprico, confortantur; sine quo omnes alii stimuli nihil valent (XL.).

CCXCII. Talis temperies omni corporis statui convenit, sed debilitati sive rectae, sive indirectae, etiam magis; propterea quod, incitatione aliunde deficiente, eo magis hoc stimulo, qui multis aliis paratu facilior est, opus erit. Hinc tam in aliis magnae rectaeque debilitatis morbis,

bis, quam in febribus potissimum, summo calor auxilio reperitur, praeque caeteris in omnibus iis ejusmodi malis, quae faciendi frigus praecipue particeps fuerit. In iisdem summa cura fugiendum frigus, quod recta semper debilitat (XXXIX. CXVII. CXVIII.), nunquam, nisi in phlogisticis morbis, iisque qui in cursu ad indirectam debilitatem sunt, adjuvans (CXX.), Cavendus pariter, in omni diatheseos asthenicae parte, calor nimius; qui, aequae frigus, debilitat, aequae vasorum atoniam, laxitatem, gangraenam (CXII.), perque inertem vasorum statum, humorum stagnationem, et corruptionem, generat (CXVIII.).

CCXCIII. Quemadmodum vasorum repletio maximum eo remedium est, quod rectus ejus stimulus corpori tam late admoveatur; ei igitur calor, qui universo summo corpori protinus incumbit, universum recta adficit, virtute proximus sic necesse est.

CCXCIV. Ut supra et infra purgatio, item sudor (CCLXXXIII.), adeo potenter debilitant,

debilitant, ut tertium in diatheseos phlogisticae curatione sibi locum vindicent; pariter igitur in asthenica diathesi, eodem debilitante opere, noceant, pariter eaistentes stimuli, eoque tam alii, quam, praecacteris omnibus, diffusibiles, opiferi sint necesse est.

CCXCV. Ut stimulorum hac in re percuratur ordo; a levioribus his humorum amissionibus incipiendum, et ad graviores, aliaque mala etiam vehementiora, procedendum. In leviori alvi solutione, qualis in opportunitate ad asthenicos morbos, hisve levioribus, usu venit; ~~plerumque~~ cibis e plantarum genere confectis, et potione imbecilla vel aquosa, aut intus fermentante, cujusmodi vini formae ex hordeo paratae, quae cerevisiae dicuntur, abstinuisse; carneam, quam optime conditam, quam maxime lautam, puram, et pinguedinis expertem, sumplisse, vinum meracius vel, e saccharo et aliunde destillatione paratum, plus minusve validum, adhibuisse, leniusque et saepius exercitatum esse, plerumque satis erit.

CCXCV.

CCXCVI. Ubi fusior adhuc alvus est cum torminibus et doloribus, ut in diarrhoea graviore, in dysenteria; ubi cum dejectionibus vomitus quoque conjungitur, vel, sine his alvi turbis, vomitus molestus urget; aut hic cum madore in cute aut sudore macerante conjungitur; sudorve solus urget, vires conficit, corpus exhaurit et attenuat; in omnibus his casibus ad stimulos, quam maxime diffusibiles, protinus est fugiendum, et tantae corporis attenuationi, o^vb^yam eundum.

CCXCVII. Qua in re tanto magis stimulorum usus erit necessarius, quod hujusmodi excretiones auctas aliae notae malariae comitari solent (CXCV.). Quantum vero valeant, quamque potentem stimulandi vim possideant, eorum adversus haec et alia in febribus, et reliquis morbis asthenicis gravissimis, quin et in ipso ex ultima debilitate mortis articulo, singularis virtus ostendit.

CCXCVIII. Sic in spasmodis, in convulsionibus, intus, extra, in sanguinis profluviis, (~~CLXXXIX. CXCVIII.~~), in diro febrim et aliorum morborum gravissimo-

rum delirio (CXCVIII. CC. CCI.), in inflammatione asthenica, iis stimulis, quorum permanentior vis est, cessantibus, aut nequicquam agentibus, miranda diffusibiliorum, quorum praecipuum opium est, stimulorum virtus eminet.

CCXCIX. Ut igitur ea stimulatricis hujus virtutis vis, ad fusam alvum, item vomitum, vel etiam sudorem, cum ea leviora sunt, et a minore causae vehementia pendent, compescendum pertinet; ita ea ejusdem potentia, quae gravissimis iis affectibus (CXCVI) habilis compescendis, salutis reducendae, est, omnium, quae unquam corporibus humanis incumbunt, longe validissima est: quod vel hinc scire licet, quod, omnibus aliis, quibus vita sustentari solet, potestatibus nihil agentibus, ingruentis mortis impetum avertunt.

CCC. Stimulorum diffusibilium imbecilla maxime pars sunt, e vinis alba praeter madeirensensem et canarensensem, et rubra praeter oportoensem, destillata sic diluta, ut illorum vim exaequent, superentve paululum. His altiora sunt eadem haec mera; dein etiam altiora sunt, saepius destillata.

lata. Quae tanto usque potentiora sunt, quanto magis aquosa pars destillando expellitur, alkoholus plus relinquitur.

CCCI. Altiorē in serie locum sibi vindicant, moschus, alkali volatile, camphora, de qua minus adhuc periculum certum factum est, ^{altheae, damiana} opium, ~~denique aether, qui in medicina, sicut in mundo, summam sedem occupat.~~ E quibus tamen omnibus, nisi ubi, ut aliquando usuvenit, morando vim stimuli perdidere, eoque, alius in alium, renovandi operis causa, sufficiuntur, et per orbem quasi sic, ad extremam debilitatem propulsandum, itur, opii plerumque formae satis in omnes usus medicos sunt.

CCCII. Cum omnibus his (CCLXXXIV. CCC. CCCI.) una victus ratio habenda est. Cumque in magna debilitate, et in hac positis morbis, nihil in sola, quae convenit, materia, nempe, carnea, firmi accipi possit, igitur, ~~sed~~ fluens aliquid utendum, *sed* validum, e carnea materia julecula parcius simul, pro debilitatis modo, sed saepius, una cum diffusibilibus stimulis, item gelatinae, danda: Dein, ubi per diffusibiles maxime stimulos, vires ex parte redierunt, caro

caro firma prius, parcius quoque saepiusque, dein largius, et ex longioribus intervallis, sumenda, a diffusilibus paulatim, et eadem ratione, recedendum.

CCCIII. Cum jam diffusibiles stimuli prorsus omittuntur, convalescensque status solito victui, solito vivendi generi, eique, quam bene valentes servare solent, administrationi, sic permittitur, ut major tamen, ne quid culpa committatur, adhibeatur cura; omnis conatus ut redeunt, ita nondum confirmato, robori aptandus (C.). Motus, primum gestatio, dein exercitatio lenior, sed crebrior, esse debet; et hanc semper, ea lassitudo, quae citra fatigationem sudoremve sit, finire; somnus neque diutius justo, ne recta, neque non satis, ne eventu, debilitet, produci; cibi quam maxime alentes, sed non largius, ne ventriculi nimia adhuc incitabilitas, sine debito vigore deteratur (XXIV. XXVI.), adsumi, sed saepius tamen, ut illa paulatim, quod, solum ad idoneum vigorem reponendum pertinet, imminuatur (ibid.), et demum ad semiconsumptam (XXV.) redigatur, repeti; caloris id, quod

quod stimulo est (CXII.), adhiberi, nimius pariter et frigus, quia pariter debilitant (CXV. CXVII), vitari; purus aër (CXLV.) quaeri, impurus (CXLVI.) caveri; mentis actio lenior (CXXXVIII. CXXXIX.), adfectuum moderamen (CXL. CXL I.), sensuum jucunditas, parari (CXLIII. CXLIV.), grata sodalitia, convivio laeta, celebrari; per amoena loca iter facituri, a concubitu temperari.

CCCIV. Ut noxae, morborum periculum vel ipsos facientes, alia in aliam partem, (XLIX.), paulo gravius incumbunt, eaque pars plerumque est, quam, quaeque, recta adficiunt (XCII.), ita potestates, quae pro remediis adhibentur, quo certius communis effectus universum corpus attingat, alio, alia, dirigendae sunt.

CCCV. Male sanguinis, quae debilitantium remediorum potentissima (CCLXIX. CCLXXXIII.) est, detractio soli cujusvis morbi ^{phlogistica} phlogistici curatio creditur; propterea quod, dum in vasis sanguiferis majoribus incitatio satis, forsitan nimis, in extremis his et decoloribus, ut et reli-

quo

quo toto corpore, parum, imminuitur. Nec ejusdem cum alvi purgatione alternatio perfectum curandi genus est, quia, licet in majoribus sanguiferis vasis, innumerisque iis, quae suos in intestina profundunt humores, artariolis sive exhalatricibus, sive muciferis, satis superque incitatio nimia solvitur; neque perspiratoriis tamen arteriarum finibus, neque reliquo corpori, par debilitandi vis adhibetur. Exempli gratia, quae in ventriculum ducunt, vascula suo distendente onere minus liberantur. Et etiam si vomitus, qui male in phlogisticis malis ^{asthenicis} omitti, in asthenicis ^{male} moveri solet, cum duobus auxiliis modo relatis conjungeretur; ne hoc tamen, ad incitationis ^{imminutionem} aequalitatem praestandam, satis esset; utpote cum idem in perspiratoriis vasculis, qui relatus est, incitationis ^{stasis,} defectus, ac in reliquo corpore non vasculari, maneret. In phlogisticis igitur adfectibus gravioribus, post imminutam diathesin, in levioribus, ab initio, humorum relatis detractionibus adjectus sudor aequaliorem incitationis imminutionem, perfectiorem

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the
the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the
the sixteenth is the fact that the
the seventeenth is the fact that the
the eighteenth is the fact that the
the nineteenth is the fact that the
the twentieth is the fact that the
the twenty-first is the fact that the
the twenty-second is the fact that the
the twenty-third is the fact that the
the twenty-fourth is the fact that the
the twenty-fifth is the fact that the
the twenty-sixth is the fact that the
the twenty-seventh is the fact that the
the twenty-eighth is the fact that the
the twenty-ninth is the fact that the
the thirtieth is the fact that the
the thirty-first is the fact that the
the thirty-second is the fact that the
the thirty-third is the fact that the
the thirty-fourth is the fact that the
the thirty-fifth is the fact that the
the thirty-sixth is the fact that the
the thirty-seventh is the fact that the
the thirty-eighth is the fact that the
the thirty-ninth is the fact that the
the fortieth is the fact that the
the forty-first is the fact that the
the forty-second is the fact that the
the forty-third is the fact that the
the forty-fourth is the fact that the
the forty-fifth is the fact that the
the forty-sixth is the fact that the
the forty-seventh is the fact that the
the forty-eighth is the fact that the
the forty-ninth is the fact that the
the fiftieth is the fact that the
the fifty-first is the fact that the
the fifty-second is the fact that the
the fifty-third is the fact that the
the fifty-fourth is the fact that the
the fifty-fifth is the fact that the
the fifty-sixth is the fact that the
the fifty-seventh is the fact that the
the fifty-eighth is the fact that the
the fifty-ninth is the fact that the
the sixtieth is the fact that the
the sixty-first is the fact that the
the sixty-second is the fact that the
the sixty-third is the fact that the
the sixty-fourth is the fact that the
the sixty-fifth is the fact that the
the sixty-sixth is the fact that the
the sixty-seventh is the fact that the
the sixty-eighth is the fact that the
the sixty-ninth is the fact that the
the seventieth is the fact that the
the seventy-first is the fact that the
the seventy-second is the fact that the
the seventy-third is the fact that the
the seventy-fourth is the fact that the
the seventy-fifth is the fact that the
the seventy-sixth is the fact that the
the seventy-seventh is the fact that the
the seventy-eighth is the fact that the
the seventy-ninth is the fact that the
the eightieth is the fact that the
the eighty-first is the fact that the
the eighty-second is the fact that the
the eighty-third is the fact that the
the eighty-fourth is the fact that the
the eighty-fifth is the fact that the
the eighty-sixth is the fact that the
the eighty-seventh is the fact that the
the eighty-eighth is the fact that the
the eighty-ninth is the fact that the
the ninetieth is the fact that the
the ninety-first is the fact that the
the ninety-second is the fact that the
the ninety-third is the fact that the
the ninety-fourth is the fact that the
the ninety-fifth is the fact that the
the ninety-sixth is the fact that the
the ninety-seventh is the fact that the
the ninety-eighth is the fact that the
the ninety-ninth is the fact that the
the hundredth is the fact that the

tiorem morbi solutionem, praeftabit. Nam, per hanc humoris detractiōnem, jam non solum e majoribus vasis sanguiferis, in interioribus corporis partibus, sed tam ex externae corporis, quam internae superficiei infinitis exitibus, humoris, ubique distendentis, et plurimum incitationis (CXXXI. ad CXXXIV.) parientis, imensa copia subducitur. Sed ne res quidem hic stat. Quoniam enim in levioribus malis ^{phlogisticis} phlogisticis cibi alentis (CXXXIV.) multum, in omnibus justo plus, adsumi potest; igitur, quantumvis sanguis, quantumvis caeteri humores imminuantur, si is cibus, qui solus (CXXXI.) ad sanguinem creandum pertinet, sumi non desinit, vasa etiam omnia pro sumpta copia iterum repleri, et nimiae incitationis fomite accendi, perstebunt. Ad quod incommodum prohibendum, et incitationem etiam aequalius totò corpore imminuendam, inedia vel materiae e plantarum genere sumptae (CXXVIII.), fluentisque concessio, maxime poterunt. Nec huc tamen res desinit. Si enim, omnibus quae praecepta sunt,

sunt, cautis et firmatis, calor, stimulo nocens, extrinsecus ad summum corpus adspirare permittetur; is stimulus aliam incitationis, quantumvis caeteris curationis partibus bene et aequaliter imminutae, inaequalitatem creabit. Quapropter, cum phlogistica ^{othenica} diathesis adeo a caloris, cutem recta adficientis stimulo pendeat (CXIII.), et hinc in cute prae caeteris locis vigeat; igitur, ad eam quam maxime aequaliter adimendam, vigenti propter calorem hic incitationi frigoris antiphlogistica ^{othenica} vis opponenda est. Cumque omnia demum, fusius jam commonstrata, effecta sunt, ad aequalitatem tamen incitationis, secundae valetudini accomodae, reparandam, a mentis (CXXXVIII.), et adfectuum stimulis ut caveatur restat. Qui, ut plurimum, ad diathesin phlogisticam ^{othenicam} creandam, pertinet; ita cautus et prohibitus ad eam solvendam et aequalem, in qua salus integra posita est, incitationem reponendam, pariter valeat necesse est.

CCCVI. Si morborum phlogisticorum ^{othenicorum} haecenus curatio, in sanguinis detracti-
one

one, alvi purgatione, et, in paucis casibus, refrigeratione, constitit, et aliae, de quibus fusius (CCCIV.) dissertum est, observationes vel ex toto neglectae, vel leviter, obiter, et quasi nullius essent momenti, memoratae, nec, in curationibus quae sic praecipiebantur, ad ullum principium, reductae, sunt; quantum eorum cognitio tam in medendi usu, quam ratione, sit aucta, facile e supra (CCCIV. CCCV.) et alibi ante, per totum opus relatis, patebit; et nunc demum, tam naturam et rationem morborum phlogisticorum^{asthenicorum}, quam medendi sive crassum imitatorium, seu rationalem, usum repertum exploratumque esse, constabit.

CCCVII. Quod de noxis morborum periculum ipsosve facientibus (CCCIV.) dictum est, id non solum ad phlogisticas^{asthenicas}, sed etiam asthenicas, pertinet. Quodque de asthenicis auxiliis dictum est, id de stimulantibus dicendum. Quae ubicunque recta admoventur, magis eam partem, et aliam alia, stimulant, incitationem adaugent.

CCCVIII. Sic, in asthenicis morbis, quò aequalius incitatio suscitetur, robur redu^{ci} catur, maxime diffusibilibus stimulis (CCCI.) non fidendum solis est. Nam, ut ⁱⁿ ~~ea~~ toto corpore incitationem quidem, ita in ventriculo gravius, augent. Hinc, etiam a curationis initio, cum nihil cibi prope accipi potest, et alii diuturniores, et naturales magis stimuli, imperfectissime admoventur; tamen, una cum illis, juscula (CCCII.), dentur, et quam primum ad firmam carneam materiam festinetur (CCCIII.), oportet, et, ut idoneus stimulan- do calor admoveatur (CCXCI.) curan- dum est. Hæc enim ratione tam inter- nae, quam externae superficiei, rectissime consulitur, et in duabus amplis regionibus incitatio suscitatur. Quin et eodem modo vasorum inanitati, quae tanto magis in asthenicis morbis, quanto graviores sunt, obtinet, paulatim, obviam itur. Nam, ut in ea sanguinis, quae potentissima phlogi- ^{stici} sticos morbos noxa excitans est, copia, cito medendi, sanguine protinus detra- hendo, potestas est; ita ad eam ejusdem, quae in asthenicis malis maxime nocet, penuriam

penuriam tollendam, et vasa replenda, sensim, paulatim, et gradatim quasi, duntaxat, aditus est.

CCCIX. Utraque sic corporis superficie CCCVIII.) curata, et vasis ex parte repletis; non satis tamen aequaliter augetur incitatio. Ad quod porro ex parte praestandum; eodem tempore maxime diffusibilis aliquis stimulus, puta, quaevis opii forma, (CCCI.), praebendus, et carnis alentissimae tantulum, quantum desiderari, sumi, digerique, possit (CCCII.), adjiciendum. Carnis dandae ratio ex recente de jusculis explicatione manifesta est. Sed ^{diuturnioris et} minoris stimuli diffusibilis usus ex hoc pendet, quod “confectam quolibet uno stimulo incitabilitatem novus quilibet elicit,” et sic, ut porro variet effectus, efficit.

CCCX. Haecenus motus, quo omnes muscoli, qui, potissimum in summo corpore siti, sanguinem per venas ad cor contracti, percitant, stimulus parum suppetivit, eoque, tam propter vasorum inanitatem, quam ob sanguinis, deficiente hoc impulsu, tarditatem, incitatio non satis in
omni

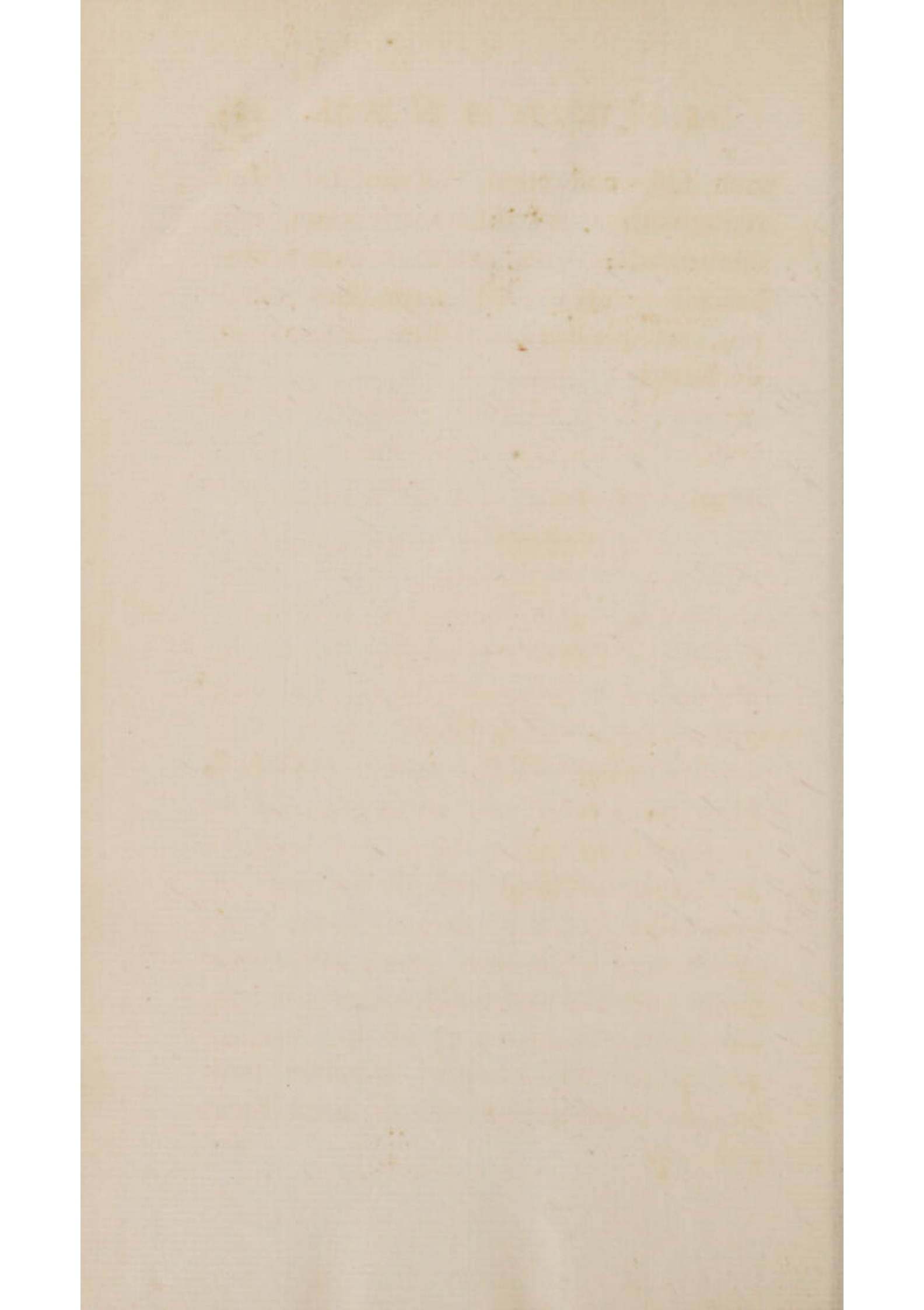
omni hoc spatio fuscitatur. Postquam igitur vires adeo resectae sunt, ut jam cibi lautiores uberius sumi, jam moveri prius alienis instrumentis, dein suis, corpus possit, quorum illud gestatio, hoc exercitatio, dicitur; tum in pluribus punctis incitatio porro tollitur, aequaliorque ad summam evadit.

CCCXI. Postremi, qui ad incitationem toto corpore naturaliter exaequendam pertinent, stimuli, a mentis actione, adfectuum vi, et aëris etiam majore, quam qui in cubiculo clausis parabilis, est, puritate (CXXXVIII. ad CXLVIII.), proficiscuntur. Quo in convalescendi statu, eadem, quae supra, in phlogisticorum ^{asthenicorum} morborum decessione (CCCV.), dicta sunt, prorsus conveniunt.

CCCXII. Asthenica curatio in omnibus ejus partibus, siue ratio siue merus usus, spectatur, et siue causa et exstitantes noxae, siue medendi consilium et auxilia, considerantur, prorsus nova est. An igitur, universa, quae hactenus tradita est, doctrina medicinam, hactenus conjecturalem, par-
rum

M E D I C I N A 13

THE following are the names of the
persons who, at the time of the
publication of this book, were
in the service of the
British Government in India,
and who have been
declared:

rum sibi constantem, sibi omnibus rebus repugnantem, ad justam scientiam, non mathematicis, quod unum tantum probationis genus est, sed naturalibus principiis, ^{reductum} certoque sensuum testimonio firmatam, declarat?

C A P.

C A P. XII.

Ut reliquarum omnium potestatum,
in corpora viva agentium, eadem
prorsus actio est, ita remediorum
quoque prorsus eandem esse.

CCCXII. Quemadmodum communis
potestatum incitantium effectus (XV.)
idem prorsus esse, nempe, vitae propria
(X.), id est, sensus^m, motus^m, mentis actio^{mem},
et adfectus animi, ^{concedere} compertus et explora-
tus est; quid enim calor, quid cibus, quid
conditus hic, quid potio, quid sanguis,
quid hinc secreti, decolores, humores, quid
aër, e rebus externis; quid, ex ipsius cor-
poris actionibus, contractio muscularis,
quid cogitatio, quid animi adfectus, aliud
faciunt, nisi, ut illas communes animan-
tium actiones, suscitent, servant, et ut
causa contineant? Et, quemadmodum,
omnium

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF

THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Sturges

1704

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF

THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Sturges

1704

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF

omnium earundem potestatum idem etiam opus esse, inde manifestum est; ad eundem enim effectum eandem causam, perpetua naturae lege, tendere, dandum est. Porro, quemadmodum hoc opus in stimulando positum est (XVII. XXII.), isque stimulus omnia vitae, secundam, adversam valetudinem, mediosque utrique gradus, qui ad morbos opportunitas dicuntur, creat (XIX.); idem quoque tam in phlogisticis, quam ^{asthenicis} asthenicis, morbis auxiliorum opus esse, fatendum. Si enim nihil secundam valetudinem inter et phlogisticos ^{asthenicos} morbos, praeter nimiam in his incitationem (XXIII.), nihil inter illam et asthenicos morbos, nisi deficientem in his (ibid.), incitationem, interest; quid aliud adversus illos auxiliorum opus, quam ut nimiam incitationem immineat (LXXXVIII.), adversus hos, nisi ut deficientem augeat (ibid.), esse potest.

CCCXIII. Quicquid idem efficit, quod alterum aut plura, ut id idem quod haec, haec idem quod illud, adeoque omnia idem sint, necesse est. In phlogisticis ^{asthenicis} morbis

morbis sanguinis detractio; supra infraque purgatio, sudor, inedia, corporis, mentis otium, animi tranquillitas, incitationem solam minuendo, salutem molliuntur.

CCCXIV. In asthenicis malis, stimulantia maxime, quae minus diuturna, ^{magis} minus diffusibilia, quae diuturniora sunt, ut opium et alia summo stimulo praedita, et item varia vini genera, remedia sunt. Imbecillius et majore mole stimulantia, ut cibus validus, hic conditus, sanguinis copia reparata, potio valida, sed pro victus parte sumpta, gestatio, tam corporis, quam mentis exercitatio, erectus ad vigorem animus, solam incitationem intentando, salutifera sunt.

C A P.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF
HENRY THE SEVENTH
OF ENGLAND
BY
JAMES HALLAM

LONDON:
PRINTED BY
JOHN JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD,
1795.

IN TWO VOLUMES.

VOLUME THE FIRST.

THE SECOND VOLUME
WILL BE READY IN
A FEW DAYS.

THE HISTORY OF THE
REIGN OF HENRY THE SEVENTH
OF ENGLAND.

BY JAMES HALLAM.

LONDON: PRINTED BY JOHN JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD, 1795.

visibiles sanguinis detritas, hinc infu-
git purgatio, fides, laetitia, corporis
membris oritur, animi tranquillitas, in-
circumscripta solam intendendo, saltem me-
moriam.

CXXXIV. In illiusmodi morbo, hinc
hinc maxime, quae animi detritas, hinc
diffusibilis, hinc detritiora sunt, ut opus
et alia hinc hinc hinc praedicta, et hinc
vires vel gressus, hinc hinc sunt. Imbe-
cillitas et majores partes hinc hinc, ut
cibus vel hinc, hinc hinc, hinc hinc cor-
poris reperta, partes vel hinc, hinc hinc
parte hinc hinc, gressus, hinc hinc, hinc
membris hinc hinc, hinc hinc hinc hinc
hinc hinc, hinc hinc hinc hinc hinc, hinc
hinc hinc.

C A P . XII.

Omnes sunt viri et mulieres, qui
per naturam sunt.

CCCCV. Rursus, quae fortissimum est
omni parte valentissimum, per naturam
necesse est, ut in omni parte
tota, et per naturam, ut in omni
affectione, et in omni parte
confunditur, et in omni parte
et in omni parte, et in omni parte.

CCCCVI. Porro, ut omni parte
et in omni parte, et in omni parte
et in omni parte, et in omni parte
et in omni parte, et in omni parte.

CCCCVII. Sum igitur omnes partes
et in omni parte, et in omni parte
et in omni parte, et in omni parte.

THE HISTORY OF THE

... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...

C A P. XII.

Omnes quæ vitam tuentur, potestates easdem esse.

CCCXV. Rursus, quæ secundam ab omni parte valetudinem, potestates faciunt, tuentur, nonne eadem sunt, ac eae, quæ nimia vi ^{asthenicos} ~~phlogisticos~~ adfectus, deficiente asthenicos, et ad utrosque opportunitates, consimili ei, qua quæque suos morbos, ^{quam in} vi ^{quam in} alteris majore, alteris minore, creant?

CCCXVI. Porro, ut omnia supra tradita docent, quæ noxae morbos ^{asthenicos} ~~phlogisticos~~ faciunt, eae asthenicorum remedia sunt; et, quæ noxae hos faciunt, eadem illos tollunt.

CCCXVII. Sunt igitur omnes potestates, ullum vitae statum (IX.) sustinentes, easdem genere, magnitudine tantum variantes,

riantes (XXXIII. LXVI.) ; quod et de morborum auxiliis verum est (LXVII. LXXX. LXXXIX. ad XCIII.). Talis animantium vita (IX.) est. De qua quaecunque dicta sunt, eadem omnia ad plantarum vitam pertinent.

CCCXVIII. Sic, ut animantibus in omni vitae statu suae potestates incitantes (X. ad XIII.), in opportunitatibus et morbis suae noxae excitantes (LXII. LXVII. LXVIII. LXIX. LXXIII.), in morborum curatione suum utrique medendi consilium (LXXXVIII.), sua remedia (LXXXIX. XC. XCI.), sunt ; ita idem prorsus plantis omni ex parte accidit.

CCCXIX. Quas in omni vitae statui potestates incitantes sunt, calor, aër, humor, lux, ^{*motus aliquis succi interni,*} ita admota, ut neque nimis, neque partim, agant.

CCCXX. Earundem (CCCXIX.) actio in stimulo quoque posita est, quo vitae huius propria, sensus, motus aliquantum, viriditas, vigor, incrementum, status, decrementum, suscitantur. Quem statum causa continens est incitatio, potestatum incitantium communis effectus.

CCCXXI.

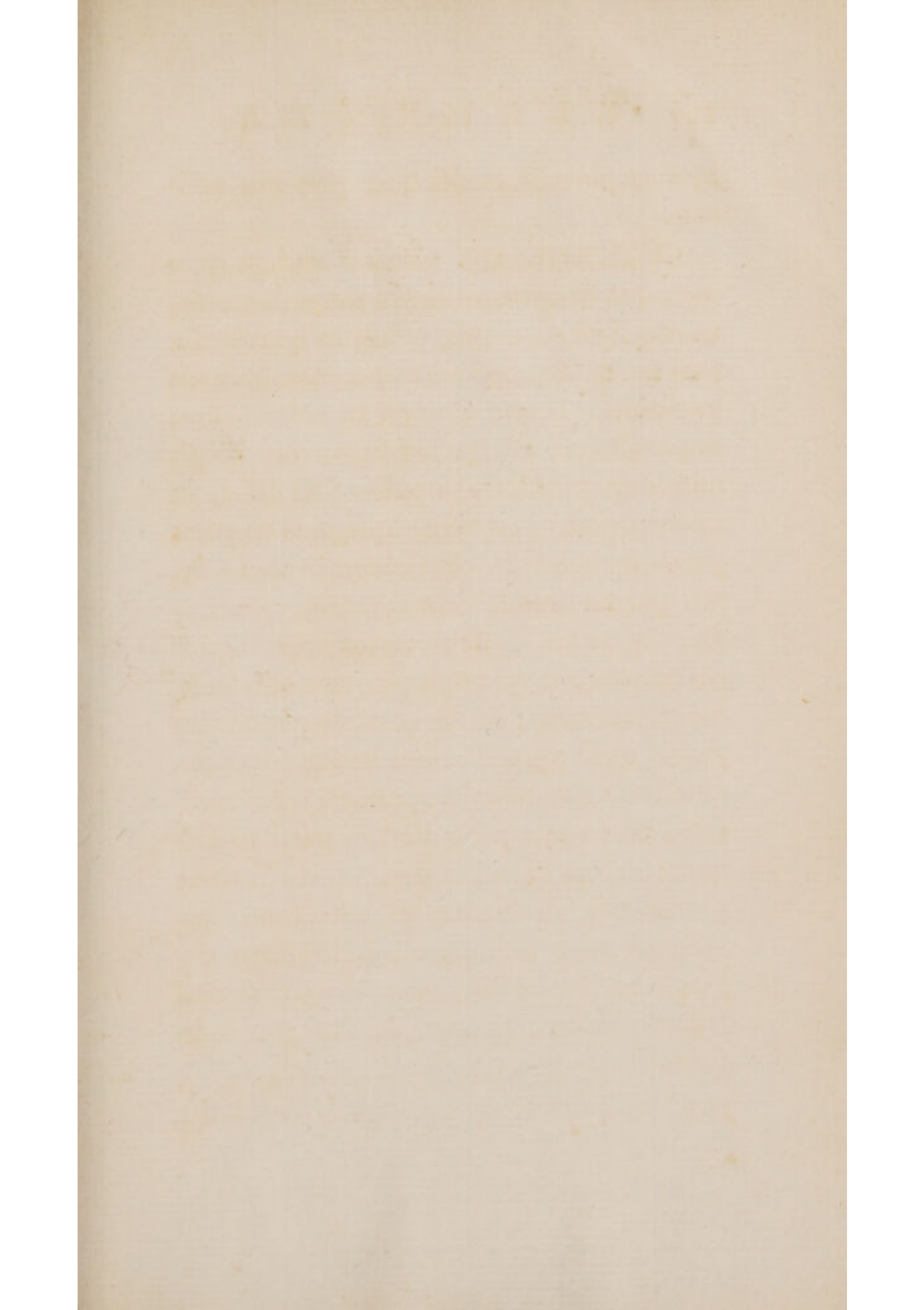
CCCXXI. Quin hic quoque secundam valetudinem potestates (CCCXVIII.), iuste incumbentes, creant, copiosius parciusve admotae, morbos horumve periculum, illae in nimio, hae in deficiente, stimulo positas, adducunt. Sic nimius et parvus humor, nimius calor et frigus, pari opere ad morbos et mortem, ^{haec} ~~illi~~ recta, ^{illi} ~~haec~~ eventu, ducunt. Utque ^{solis radii} ~~tenebrae~~, iusto majores, aut diuturniores, eventu debilitant; sic, quod noctes diebus, lux tenebris, alternis vicibus inter se succedunt; id eo naturae consilio factum videtur, quo diuturnior splendidiorve jubaris vis, minus aut supra modum, aut ad extremum, stimulet, et sic sthenicos morbos, vel in indirecta debilitate positos, ^{minus} ~~con~~citet.

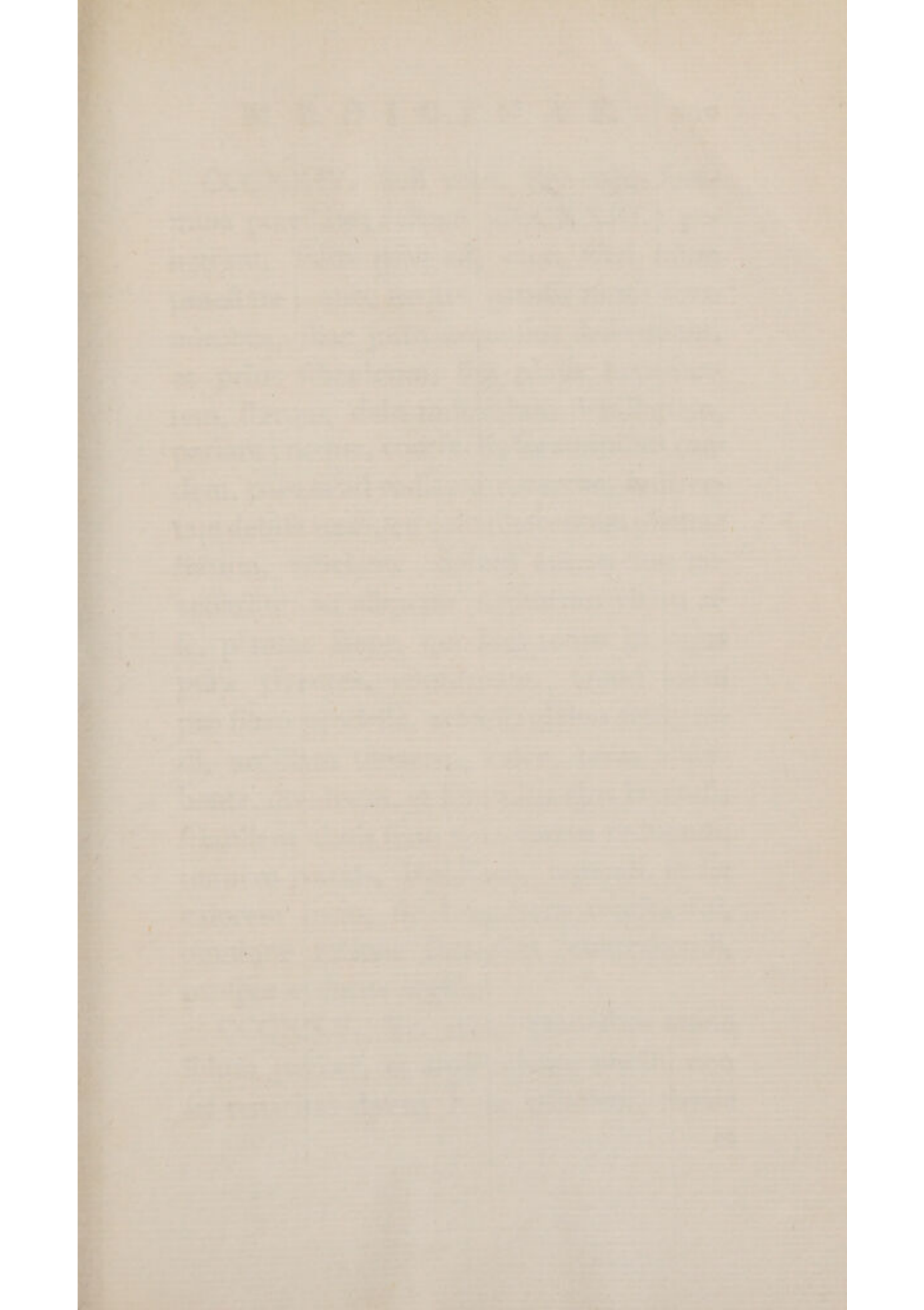
CCCXXII. Neque sua plantis incitabilitas deest, quae, pariter ac in animantibus, “ non in alia sedis parte alia est, nec e partibus constat, sed una toto corpore, et indivisa proprietas” (XLVII.). Quo fit, ut cuicunque plantae parti potestas quaeque sit admota, ejus effectus, siue nimius, siue iustus, siue deficiens, universam
tota

toto corpore incitabilitatem protinus adficiat.

CCCXXIII. Qui adfectus eadem quoque, qua in animantibus, inaequalitate fit, ut ibi, scilicet, major, quam in quavis alia pari parte, fit, quo recta potestas incitans incubuit. Utque ejus rei in animantibus duplex causa est, rectus in partem magis adfectam potestatis impulsus (XLIX.), et major hujus in cujusvis, quam alius paris partis, incitabilitate vis; sic idem in plantis fit. Et, quemadmodum, in cerebro, ventriculo, et intestinis, incitabilitas majorem impulsus potestatum, quam in plerisque aliis locis, habet rationem; sic illis partibus plantarum radix, quae a potestatibus incitantibus potentissime adficitur, respondet. Ad radicem, prae caeteris plantarum partibus humor confluit, calor illic optimus ille^{est}, qui nec nimius est, ad sthenicum adfectum, nec ad extremum nimius, ad indirectam debilitatem inclinans, nec deficit, quod frigus dicitur, rectam debilitatem inferens.

CCCXXIV.

CCCXXIV. Soli vero, per cujus foramina potestates relatae (CCCXXIII.) penetrant, solus usus est, cum filtri usum praestare; quo, neque, patulis nimis foraminibus, illae justo copiosius descendant, et prius sthenicum, seu nimis luxuriantem, statum, dein indirectam debilitatem, pariant; neque, contractis foraminibus eadem, parum ad radicem receptae, ~~indirectam~~ debilitatem, seu contabescentem plantae statum, efficiant. Solum autem non necessarium ad aliquam plantarum vitam esse, plantae saepe, quodam tenus in aqua pura viventes, confirmant. Quod idem pro filtro prodesse, arandi, glebas frangendi, argillam tenacem, calce, terra absorbente, dividendi, et foramina ejus laxandi; friabilem nimis fimo tenaciorem reddendi, tenuem pannis, lapidibus, tegendi, et sic calorem intus, sic humorem continendi, omnique ratione foramina contrahendi, prosper eventus arguit.

CCCXXV. Sic, quod arenosum omne solum pariter, et argillaceum, ubi illi non sic tenacitas datur, huic adimitur, sterile
et

et infrugiferum fit, ratio manifesta est. Hinc ardentes aestates et regiones argilla-
ceis agris, foramina claudendo, nocent;
friabiles et macres, eadem contrahendo,
juvant. Hinc humilibus terris, lautisque,
quae circa plantarum radices humoris un-
dique copiam conducunt, sicca tempora
conveniunt, editis et tenue solum habenti-
bus pluvialia respondent. Declives tractus
et septentrionem spectantes, qui plerumque
tenui et egeno solo sunt, arbores circumcirca
passimque confitae, quin et lapidum nudo-
rum, quos imprudens industria saepe cum
noxa tollit, omnia tegentium, multitudo, ca-
lorem praestando, humorem retinendo, fo-
vent proteguntque. Quibus tamen, iis lo-
cis, quorum versus austrum et meridiem
declivitas vergit, non pariter opus est,
utpote qui a sole foveantur, a frigidis ven-
tis defendantur, et australibus flatibus,
qui rarius justo sicciore sint, feliciore situ
objiciantur.

CCCXXVI. Ut ad proprium redea-
tur propositum, ex iis, quae de planta-
rum cultu et natura dicta sunt, earum vi-
tam

WILLIAM A.

My dear Sir,
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the matter of the estate of the late John A. Smith, deceased. I am sorry to hear of the death of your friend and neighbor, and I am sure that his family will be greatly benefited by the aid of the law. I have no objection to your proceeding in the matter, and I am sure that you will be able to obtain the best result for your client. I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
W. A. Smith

W. A. Smith
Attorney at Law
New York

tam animantium vitae prorsus confimilem esse; incitatione, quam externae potestates solae praebent, quicquid in rebus vitale est, regi; nihil, ad vitam tuendam necessarium, cuilibet corpori vivo, sive animanti, sive plantae, insitam existere; easdem potestates, quae vitam primum constant, deinde sustentant, ad interitum demum niti; vivere, vitam producere, consenescere, et mori, pariter naturale esse; unumquodque vivum corpus in eo quod gignit vivere, et sic animantium, sic plantarum secula renovari, rerum naturam permanere, vigere, et aeternam fieri; unoque verbo omnia rerum uno instrumento fabricata esse, discitur.

CCCXXVII. Ut planetarum, qui ad permanendum, et suos cursus per aevum continuandos, conformati sunt, meatus omnes ab hoc uno principio pendunt, ut recta, quo modo cuncta projecta moventur, ferantur, dein assidue gravitatis, quae omnes adficit, vi deorsum detrahantur, et sic, ad summam, in orbitales motus omnes conjiciantur; sic in minoribus corporibus
vivis,

vivis, quibus majora illa replentur, animantibus, scilicet, et plantis, quorum ut universae species permanent, singula intereunt, quaecunque eorum actiones causa continet, has inchoans perficiensque, ea easdem, imminuit, labefactat, ac prorsus demum extinguit. Non igitur aliae potestates ad vitam et salutem, aliae ad morbos et interitum, natura comparatae sunt, sed omnes ad vitam quidem, sed coactu, ad mortem dein, sed sua sponte (LXXII.) feruntur.

VOLUMINIS PRIMI FINIS.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN WHICH ARE CONTAINED THE

CAUSES, THE CONDUCT, AND THE CONSEQUENCES

OF THE CIVIL WARS, FROM THE

DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

TO THE RESTORATION OF KING CHARLES THE SECOND

BY SAMUEL JOHNSON

IN TWO VOLUMES

LONDON: Printed by A. MILLAR, in Pall-mall

1759

Vol. I.

CHAP. I.

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

THE DEATH OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

